

Giới thiệu Diên Viên Y Nữ

Nàng sống ở thời hiện đại, mọi việc đang diễn ra bình thường. Bỗng một ngày nàng muốn mở mang thêm kiến thức về các thiết bị ở cổ đại vừa mới khai quật lên mà thôi.

Nhưng thế sự khó lường không biết tại sao linh hồn nàng lại bị hút vào không gian xuyên về cổ đại.

Nàng vừa mở mắt ra thì thấy nhà chỉ có bốn bức tường không nói!

Còn có một đoàn thân thích vội vàng chuyển hết đồ đạc nhà nàng không còn sót lại một chút gì!!!

Nói là tướng công nàng đã chết trận, và họ đã tìm cho nàng một cái người nhà trong sạch, kêu nàng chạy nhanh tái giá.

Trong nhà còn có hai đứa nhỏ gào khóc đòi ăn liền giao cho chú em gầy yếu chăm sóc!!!! T_T

Trời xanh a, đây đều là cái cục phẩm gì a?

Cũng may cái tướng công nàng chưa gặp mặt có để lại cho nàng một cái vòng ngọc tổ truyền.

Thế nhưng có thể mở ra không gian thần bí!!!

Xem nàng như thế nào làm giàu.

Xong ngược cục phẩm thân thích.

Bán thổ sản vùng núi, làm đồ ăn ngon, dưỡng bánh bao.

Mua đồng ruộng, mướn người làm, xây trang viên.

Hết thấy đều là hoàn mỹ như vậy.

Bất quá, cái tướng công đã chết trận sa trường như thế nào lại xuất hiện!!!!

Bạn đang đọc truyện *Diên Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Xuyên qua làm mẹ người

Thời tiết cuối mùa thu, khí trời hơi lạnh, lá vàng óng ánh rụng đầy khắp mặt đất. Trong đồng ruộng một mảnh hoang vu, người dân đã đem các cây thành thực thu hoạch thu về nhà. Cả vùng đất một mảnh an bình, mọi người bận rộn việc đồng áng hiện tại rốt cuộc có thời gian nghỉ ngơi. Bọn họ đang vì một cái mùa đông như thế nào ấm áp an nhàn vượt qua làm cái nỗ lực cuối cùng. Nhưng mà tại một góc khác của vùng đất, người ở đây lại đang rơi vào trạng thái hỗn loạn.

Tần Tinh Tinh nằm ở trên một chiếc giường cứng rắn lạnh như băng, cảm giác đầu có chút trường đau.

Nàng rõ ràng là đi thăm dò, nhìn một chút cái đại nông cụ cổ đại vừa mới được khai quật, như thế nào hiện tại nằm ở cái chỗ này. Trong đầu còn không ngừng tràn vào một chút trí nhớ không thuộc về mình.

Nơi nàng đang ở hiện tại gọi là Tần gia thôn, một cái tiểu sơn thôn ở gần Thanh Thủy trấn nằm ở biên giới xa xôi. May mắn chính là, một đời này, nàng vẫn là kêu Tần Tinh Tinh, không có đổi tên, này thật sự xem như cực tốt.

Bởi vì hàng năm chiến loạn, quân đội chiêu binh trên diện rộng, vì phòng ngừa dân cư số lượng giảm bớt, các nam nhân bị gọi đi chiêu binh có một tháng kết hôn. Mà mỗi hộ gia đình đều phải dựa theo tỷ lệ nhân khẩu, tuyển ra cô gái vừa độ tuổi cùng những binh sĩ sắp ra chiến trường kết hôn. Tần Tinh Tinh chính là vì vậy mà bị chọn trúng, hơn nữa chỗ gả đúng là một nhà nghèo cùng thôn.

Ở trước khi nàng xuyên qua, nguyên chủ nhận được tin tức nam nhân nàng chết trận tại sa trường, mà nhóm thân thích nhà nàng kéo nhau tới chuyển hết đồ đạc nhà nàng đi, nói là vì nàng tìm được một hộ trong sạch, kêu nàng chạy nhanh đem gả đi. Về phần hài tử nàng mới vừa sinh ra mấy tháng, thì không được đi theo nàng cùng nhau gả qua. Dựa theo ý kiến của các nàng, là muốn đem những hài tử này đưa ra ngoài, hoặc là bán đi. Bởi vì những tin

tức này kích thích, hơn nữa nguyên nhân do mới sinh xong thân thể còn suy yếu, nguyên chủ bởi vậy đi đòi nhà ma, Tần Tinh Tinh bởi vậy xuyên qua đây.

Qua một hồi lâu, Tần Tinh Tinh mới sửa sang lại tốt mới ki ức hỗn loạn trong đầu.

Khi nàng nghe chung quanh âm thanh hỗn loạn, thời điểm nỗ lực mở mắt ra, lọt vào trong tầm mắt chính là phòng ở cũ nát. Ván giường gỗ cũ nát, chăn bông rách nát đã lâu không tháo giặt cùng mấy cái rương gỗ cũ kỹ đặt một góc.

Ở một đầu khác giường còn có hai đứa nhỏ đang nhỏ giọng nức nở, hai đứa bé gầy teo nhỏ nhỏ, vừa nhìn cũng biết trong ngày thường dinh dưỡng không đủ, hiện tại ngay cả tiếng khóc đều nhỏ như vậy. Tần Tinh Tinh chỉ nhìn thoáng qua, liền cảm thấy trong lòng đột nhiên tê rần.

Bọn nhỏ, thật xin lỗi, mẹ nhất định sẽ nghĩ biện pháp đem các người nuôi lớn, dùng hết cố gắng cùng khả năng của chính mình, cho các người hưởng thụ hết những thứ tốt nhất trên đời. Tần Tinh Tinh ở trong lòng yên lặng thề.

Trong lúc bất tri bất giác, Tần Tinh Tinh đã tiếp nhận thân phận chính mình xuyên qua.

"Tẩu tử, người đã tỉnh à." Một cái tiểu chính thái bưng một chén canh, chứng kiến Tần Tinh Tinh tỉnh lại, mừng rỡ thiếu chút nữa đem chén trong tay làm rơi, bất quá lập tức hấn lại ổn định hai tay, bởi vì đây là một trong hai cái chén duy nhất trong nhà, nếu mà đánh rơi, vậy về sau ăn cơm chính là cái vấn đề.

"Tiểu đệ, những người đó còn không có đi sao?" Tần Tinh Tinh mở miệng hỏi, thanh âm khàn khàn trình độ vượt qua nàng tưởng tượng.

Viên Vinh Dịch gật gật đầu, có chút không vui nói: "Bọn họ đều đem tất cả đồ trong nhà chuyển hết, ta đây là thừa dịp lúc bọn họ không chú ý len lén nấu một bát cháo, ta xem hai đứa nhỏ đều đói khóc. Ta cảm thấy chúng ta cần uy hai đứa nhỏ ăn chút gì đó. Tẩu tử, người... Người sẽ không đi, đúng không?"

Câu nói sau cùng bị hấn dè đặt hỏi ra lời, sợ thanh âm lớn sẽ hù đến Tần Tinh Tinh, nghe được cực tuyệt.

"Yên tâm đi, ta sẽ không đi, tẩu tử sẽ dẫn các người vượt qua ngày tốt lành. Tiểu đệ, người đi rót cho ta ly nước uống, được không?" Tần Tinh Tinh cười cười, nụ cười ôn nhu trấn an nội tâm nôn nóng của Viên Vinh Dịch.

"Tốt, ta ngay lập tức đi." Viên Vinh Dịch chiếm được đáp án mong muốn, vui vẻ chạy đi rót nước. Hấn phải nắm chặt thời gian, thừa dịp bên ngoài những người kia còn không có đem một cái chén khác trong phòng bếp lấy đi, đến lúc đó liền không có đồ đựng nước cho đại tẩu rồi.

Không biết vì cái gì, hấn cảm giác tẩu tử vừa rồi tỉnh lại so với trước kia càng tự tin, cũng xinh đẹp hơn.

Tần Tinh Tinh ở trên giường hoạt động thân thể một chút, cường ngạnh chống lên thân thể suy yếu, bưng chén cháo gạo kê qua, uy cho hai đứa bé ăn. Đáng thương hai đứa nhỏ, chỉ mới có hơn ba tháng, bởi vì nàng dinh dưỡng không đủ nên không có sữa, cho nên chỉ có thể nấu một ít cháo dứt cho bọn chúng uống.

Này hai đứa bé cũng thực hiểu chuyện, coi như là như vậy cũng không khóc không nháo, tuy nói thân thể nhỏ yếu nhưng là cũng không có cái gì bệnh tật. Càng là vì như thế, mới để cho Tần Tinh Tinh càng thêm thương tiếc.

Nếu như đổi sang hiện đại mà nói, người trong nhà nhất định sẽ đem đôi long phượng thai xem như bảo bối mà chiều cố thật tốt, nhưng là tại tình huống hiện tại này, thân thể này của nàng trước chỉ có thể miễn cưỡng duy trì để cho bọn họ không đói chết mà thôi.

Đang khi Tần Tinh Tinh cho hai đứa nhỏ ăn, bên trong phòng xông vào thật nhiều người.

"Tinh Tinh, người cũng đừng bướng bỉnh, nhanh lên cùng đại bá nương về nhà đi. Người trong nhà thương người như vậy, sẽ không hại người. Người nói người đứa nhỏ này như thế nào liền như vậy luẩn quẩn trong lòng đây". Một cái nữ tử chừng bốn mươi tuổi, cách ăn mặc chính tề đi đến giữ chặt Tần Tinh Tinh nói, thoạt nhìn còn rất ôn nhu.

Một bộ ta là đang vì người suy nghĩ làm cho người không rõ ràng lắm chân tướng nhìn đến đều cảm động. Bất quá Tần Tinh Tinh sẽ không cảm kích, lúc này nàng không phải là cái bánh bao trước kia, căn cứ nhiều năm kinh nghiệm lăn lộn ở hiện đại tới xem, sự tình lần này chính là do đại bá nương thoát nhìn hiền lành làm ra.

Không, phải nói hết thấy tất cả đều là nàng chủ đạo mới đúng.

Tần Tinh Tinh cũng sẽ không giống như là nguyên chủ đồng dạng cho nàng sắc mặt tốt xem, nàng liếc xéo mắt đại bá nương một cái, đẩy ra cánh tay đang nắm lấy tay nàng, đem hai từ nhẹ nhàng đặt ở trên giường, đứng lên nhìn nhóm người trước mắt này, sửa sang lại quần áo một chút, ưỡn thẳng sống lưng, nói: "Các người luôn mồm nói là vì tốt cho ta, ta đây muốn hỏi ngược lại các người một chút, này mười dặm tám thôn, có gia đình nào buộc người tái giá. Tạm thời không nói lần này các người tìm cho ta một nhà như thế nào, hiện tại ở chỗ này khuôn đồ chính là các người không đúng. Các người là nhìn thấy nhà ta không có nam nhân chống lưng, muốn khi dễ người cũng không cần khi dễ rõ ràng như vậy đi".

"Người đứa nhỏ này, nghĩ linh tinh cái gì đâu, thật là, làm cho mọi người chê cười à". Đồng Phương hận không thể tiến lên che miệng Tần Tinh Tinh. Không biết nha đầu này từ khi nào thì miệng lưỡi trở nên sắc bén như vậy rồi.

Lần này sự tình nháo lớn như vậy rồi, người trong thôn dù sao cũng không có chuyện gì làm, đều đi theo tới xem náo nhiệt, hiện tại Tần Tinh Tinh nói như vậy, Đồng Phương thật sự sợ nàng không cẩn thận làm hỏng thanh danh lão Tần gia, như vậy khuê nữ nàng sao tìm được nhà khá giả mà gả qua.

"Đại bá nương, ta xem chúng ta ý kiến không nhất trí, ở chỗ này cũng không nói ra được cái gì, ta xem vẫn là tìm Lí chính tới đây đi, chúng ta ngồi xuống hảo hảo nói cho rõ ràng, người thấy thế nào? Tiểu đệ, phiền toái người mời Lí chính tới đây đi". Tần Tinh Tinh mắt nhìn Viên Vinh Dịch, ý bảo hắn chạy nhanh đi mời Lí chính.

"Tốt, tâu tử, ta lập tức liền đi".

Viên Vinh Dịch cũng không ngờ, dưới tình huống này làm như thế nào mới có thể đối nhà bọn họ có lợi hắn vẫn là hiểu. Ý vào cái đầu tương đối nhỏ, hắn rất nhanh liền từ trong nhà chạy đi ra ngoài, hướng tới trong nhà Lí chính chạy tới.

Tần Tinh Tinh ôm hai cái hài tử ăn no đã ngủ, hôn hôn bọn chúng sau đó đặt tới trên giường. Bởi vì sợ động tĩnh lớn sẽ đánh thức bọn chúng Tần Tinh Tinh đứng lên nhẹ giọng nói: "Nơi này quá chen lấn, ta thấy chúng ta vẫn là ra bên ngoài đợi Lí chính tới đi". Nói xong không đợi các nàng phản ứng lại liền dẫn đầu đi ra ngoài.

Lưu lại trong phòng mọi người hai mặt nhìn nhau, cuối cùng, các nàng cũng lục tục đi ra khỏi phòng.

Nhân vật chính cũng đi rồi, các nàng còn lưu lại ở nơi này làm gì, vẫn là đi ra ngoài thì hơn. Bất quá, thời điểm khi các nàng đi tới nhà chính, phát hiện cái băng ghế ở cửa chính nhà chính đã bị Tần Tinh Tinh ngồi lên, hơn nữa không có ý muốn nhường chỗ.

Lần này tới trong đám người bồi phận cao nhất chính là đại bá nương Tần Tinh Tinh, nàng đang chuẩn bị đi lên kéo lấy cái ghế ngồi thì nghe được Tần Tinh Tinh nói: "Đại bá nương, chớ có trách ta không có nhắc nhở người, một lát nữa Lí chính sẽ tới, đợi tới lúc hắn tới một cái chỗ ngồi cũng không có, vậy phải làm sao bây giờ?"

"Đương nhiên....". Đồng Phương vừa định nói chuyện, liền lại bị Tần Tinh Tinh một câu ngăn chặn.

"Đương nhiên là ngồi nhường chỗ ngồi, ngại đừng quên, nơi này không phải là Tần gia, là Viên gia. Tuy rằng ngại hiện tại là trường bối ta. Nhưng là ta cái văn bối này, hôm nay chính là bởi vì thời điểm ngại tới nói lời kích thích dẫn tới hôn mê bất tỉnh, ngại còn nhớ rõ sao? Hiện tại thân thể ta chính là rất suy yếu, ngại không nghĩ làm cho thời điểm Lí chính tới nhìn thấy ta đứng quá mệt mỏi tới ngất xỉu, đúng không. Cho nên nói, cái chỗ ngồi này chỉ có thể từ ngại tới nhường. Ta xem Lí chính lập tức liền sẽ tới, ta nghĩ ngại cũng không tất yếu phải ngồi, đúng không?".

"Người... Người cái tiểu nha đầu miệng lưỡi sắc bén, ta nói không lại người. Thôi, xem ở thân thể người không tốt, ta không cùng người so đo". Đồng Phương oán hận cắn chặt răng, không biết cái tiểu nha đầu này khi nào thì trở nên lợi hại như vậy. Chỉ là hôn mê một lát như vậy thể nhưng giống như thay đổi thành một người khác.

"Đâu có đâu có, là ngại thông cảm ta thôi". Tần Tinh Tinh cười phá lệ ngọt ngào. "Vì để ta vượt qua ngày tốt lành, ngại đều dự định để ta quay về Tần gia, không phải sao? Bất quá, ta hiện tại tốt xấu cũng là con dâu Viên gia, về nhà mẹ đẻ ở nhiều cũng không tốt a, vẫn là thôi đi".

Đồng Phương oán hận nói: "Ai kêu người quay về Tần gia, ta xem người là suy nghĩ nhiều đi"

Nghe được Đồng Phương nói, Tần Tinh Tinh nhún nhún chân mày, nói: "Nga? Nếu không nghĩ để ta quay về Tần gia ở, vậy ngại chuyển hết đồ Viên gia ta là vì sao? Chẳng lẽ là nhìn ta cô nhi quả mẫu dễ khi dễ hay sao? Thôi, ta cũng không cùng người so đo nhiều như vậy, chúng ta vẫn là chờ Lí chính đến rồi nói sau".

"Người... Ta cảnh cáo người, người đừng không biết điều". Đồng Phương nói không lại nàng, giận đến giọng tay chỉ vào nàng, run run rẩy rẩy đến không nói được một lời.

Đợi tới thời điểm Lí chính chạy tới nơi này, nhìn qua chính là cảnh tượng như vậy. Tần Tinh Tinh thân nhiên ngồi trên ghế cầm một cái chén uống nước, tuy nói chén thực cũ, trên quần áo cũng đánh miếng vá. Thế nhưng lại không hiểu làm cho người cảm nhận được một loại ung dung hoa quý, phảng phất như ngồi ở đó chính là một vị quý phụ nhân. So với những đại gia thái thái hân hạnh trong thành còn khí độ hơn nhiều. Trái lại những người đứng trong sân cùng trong phòng, giống như là hạ nhân hầu hạ nàng.

Cái tình huống này làm Lí chính cũng không dám coi thường nàng, vội vàng cười lại đây chào hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Thân thích bức tái giá

Tần Tinh Tinh thấy Lí chính lại đây, cười nghênh đón, nói: "Lí chính đại nhân, vốn là không có ý định phiền toái tới ngại, nhưng là tiểu phụ nhân đây cũng là bị buộc không có cách nào, đành phải tìm ngại tới hỗ trợ. Ngại nhưng nhất định phải thay tiểu phụ nhân làm chủ a".

"Haha. Nhìn người nói lời này, này cũng quá khách khí. Không nói cái khác, người hắn còn phải kêu ta một tiếng đại gia gia đâu". Tần Bá Dân thoát nhìn khoảng bảy mươi tuổi, dù đã một xấp tuổi nhưng là tinh thần vẫn còn rất tốt, lúc nhìn Tần Tinh Tinh trong ánh mắt cũng là tràn đầy hiền lành.

Nghe được Tần Bá Dân nói, mọi người trong thôn thực giật mình. Thôn này gọi là Tần gia thôn, mọi người liền có thể nhìn ra ở bên trong thôn đều là đại thế người dân hợp thành. Tần gia thôn nguyên bản trong thôn tất cả mọi người đều họ Tần, nhưng là bởi vì chiến loạn, lại có một bộ phận dân cư từ bên ngoài chuyển đến an cư. Nhưng là bởi vì tâm lý bài ngoại, cho nên những dân cư từ bên ngoài chuyển đến chỉ có thể ở bên ngoài thôn cư trú, dựa gần núi lớn tới bên cạnh dòng sông dưới chân núi xây cái phòng ở. Người Viên gia là sinh hoạt tại khu vực này.

Cho nên Lí chính được chọn ra ở trong thôn có quyền lợi rất lớn. Cùng tộc trưởng đồng dạng bình thường ở trong thôn đều là tồn tại khiến người người kính sợ. Nhưng là không nghĩ tới lí chính bình thường luôn luôn biểu hiện nghiêm túc bất cầu ngôn tiểu lần này thế nhưng đối với Tần Tinh Tinh khách khí như vậy, như thế nào sẽ không khiến cho mọi người cảm thấy khiếp sợ đây. Đặc biệt người nhà mẹ đẻ Tần Tinh Tinh, bọn họ đối với Tần Tinh Tinh hiểu biết nhất, trong ngày thường không biết Tần Tinh Tinh cùng Lí chính có cái gì tiếp xúc.

"Tốt lắm, đại gia gia, vậy ta đây liền nói thẳng. Lần này Tinh Tinh chính là qua không nổi nữa mới tìm ngài tới giúp". Tần Tinh Tinh biểu hiện rất là mảnh mai ủy khuất, điều này khiến cho mọi người vừa chứng kiến nàng đại triển thư uy mở rộng tầm mắt.

"Ngà? Đây là có chuyện gì a? Ở Tần gia thôn chúng ta còn có người khi dễ người hay sao? Ta nói rất nhiều lần rồi, chúng ta là một cái đại gia đình, người trong nhà nên giúp đỡ nhau mới đúng. Nếu ngay cả người trong nhà không giúp đỡ người trong nhà, đến lúc đó để người ngoài tới khi dễ chúng ta, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Có vấn đề thì phải giải quyết, ở chỗ này vây quanh xem nào nhiệt có tác dụng sao?". Lí chính đầu tiên là ban mặt đem người chung quanh đều huân một trận, không ai dám phản bác. Tiếp theo, hần thay đổi thành mặt cười đối với Tần Tinh Tinh, nói: "Tốt lắm, Tinh Tinh người có chuyện gì cần ta hỗ trợ? "

Tuy là trong miệng hỏi như vậy, kỳ thật Tần Bá Dân mình bạch này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Lần này nhiều người đều tụ tập trong nhà Tần Tinh Tinh như vậy, không lí do gì hần người Lí chính này một chút tin tức đều không có. Nhưng dù sao đây cũng là chuyện nhà bọn họ, cho nên Tần Bá Dân vừa mới bắt đầu cũng không có tính toán đi quản chuyện này. Từ từ tâm mà nghĩ, hần vẫn là hy vọng cái cô nương Tần gia này có thể tái giá với một người trong sạch, không cần cả đời thủ tiết mà sống. Cho nên, hần cũng coi như mở một con mắt nhắm một con mắt. Nhưng là thời điểm Viên Vinh Dịch chạy tới nhà tìm hần hỗ trợ, hần biết sự tình khẩn này không có dễ dàng giải quyết như vậy.

Chờ đến Viên gia vừa nhìn, phát hiện trong nhà đều bị dọn không sai biệt lắm. Hơn nữa còn có nhiều người lại đây nháo hò hét loạn lên. Đây cũng là một trong những nguyên nhân vì sao Tần Bá Dân đối Tần Tinh Tinh thân thiện như vậy, bởi vì chuyện này trên mặt Tần gia bọn họ đều là đuối lý.

"Đại gia gia, ngài cũng thấy được, tất cả đồ đạc trong nhà ta đều bị họ dọn không sai biệt lắm. Bọn họ hôm nay tới nói cho ta biết, tương công ta ở trên chiến trường qua đời, nói là muốn đem mấy thứ này đều dọn đi, sau đó để ta tái giá với một hộ người trong sạch. Nhưng là ngài cũng biết, thời điểm khi ta gả tới Viên gia, trong nhà cái gì cũng đều không chuẩn bị cho ta, liền tính là để ta tái giá, thì những thứ này cũng đều là của Viên gia. Thiết nghĩ đến, bọn họ cũng không có lí do gì đem những thứ này chuyển đi".

"Hừ, người ở Viên gia bọn họ làm trâu làm ngựa, lấy của bọn họ chút đồ vật thì tính là cái gì". Một cái nữ nhân mập mạp chẳng hề để ý nói.

Nghe được lời nàng nói, Tần Tinh Tinh không nhịn được đánh giá nàng một chút. Dáng người mập mạp tại nơi sơn thôn nghèo khó thật là không thường thấy. Chỉ thấy nàng mặc một thân y phục vô cùng bản đứng ở trong đám người, trong tay không biết đang cầm thứ đồ ăn vật gì ăn, đôi mắt nhỏ nheo lại làm người rất khó sinh ra hảo cảm. Người này chính là tiểu thím Tổng Như Hoa của Tần Tinh Tinh. Thật sự là nghe danh không bằng gặp mặt, nàng nổi tiếng trong thôn hãm ăn biếng làm.

"Người kêu cái này là một chút đồ vật sao? Đồ trong nhà đều bị người dọn hết rồi người biết không hả? Hải tử của ta mới hơn ba tháng, đã không có nương, người bảo bọn chúng làm sao mà sống sót, dựa vào một cái hải tử mới chín tuổi tới chiếu cố bọn họ sao? ". Tần Tinh Tinh thanh âm đột nhiên cao lên, cảm nhiễm tâm lý người chung quanh.

"Ta nói rồi ta sẽ giúp hải tử người tìm một cái nhà tốt, nhưng là người không đồng ý". Tổng Như Hoa nhỏ giọng nói thầm.

"Ý của người là nói muốn đem hải tử của ta bán đi sao? ". Tần Tinh Tinh thanh âm lại đề cao hơn một tầng, làm cho mọi người có thể cảm nhận được nội tâm nàng phẫn nộ.

"Người nói linh tinh cái gì? Cái gì đưa cho một cái nhà tốt, Tần gia chúng ta không có kẻ độc phụ như người, quả thực là bại hoại gia phong Tần gia chúng ta". Tần Bá Dân sinh khí lấy quai trượng đập đập trên mặt đất. Hần vốn là đối với nhà đệ đệ mình hỗn loạn có điểm không ưa. Đệ đệ hần vốn là cái thành thật, cưới được cái tức phụ coi như không tồi. Nhưng là cưới tức phụ liền không tốt lắm, đem toàn bộ trong nhà khiến cho bát nháo, nhưng là dù sao đây cũng là chuyện nhà đệ đệ hần, hần cũng không tiện quản. Chỉ có thể hỗ trợ nhìn không để gây ra cái đại họa là được.

"Đại gia gia, ngài cũng thấy được. Khoi b g phải Tinh Tinh ta không hiểu chuyện, thật sự là các nàng khinh người quá đáng, ta đây cũng là không còn cách nào nên mới thỉnh ngài làm chủ. Hiện tại ngài ở chỗ này, nghĩ thỉnh ngài chứng kiến, Tần Tinh Tinh ta là tuyệt đối sẽ không tái giá. Cho nên cũng mời các người đem tất cả đồ vật còn nguyên trả lại đi. Nơi này có hải tử của ta, người nhà của ta, ta sẽ không đi". Tần Tinh Tinh chém đinh chặt sắt nói.

Người chung quanh nghe được Tần Tinh Tinh nói, nhìn không được khe khẽ nói nhỏ, có rất nhiều người ở nơi đó nói nàng ngốc. Tần Tinh Tinh nàng còn trẻ, năm nay mới mười sáu tuổi, tuổi tác như vậy ở hiện đại mà nói chỉ là đứa nhỏ đang học cao trung, mà tính ở cổ đại cũng chỉ là tiểu phụ nhân mới kết hôn. Hiện tại tướng công nàng đã chết, tương lai ngày trời qua còn rất dài, hiện tại sớm như vậy liền nói ra sẽ không tái giá, tương lai chịu không nổi thì làm sao bây giờ.

Tần Bá Dân cẩn thận nhìn chằm chằm Tần Tinh Tinh, biết nàng hiện tại là nghiêm túc, mà không phải đang nói giỡn, trên mặt ý cười càng đậm, hần cười haha, nói: "Tốt. Đây mới là cô nương Tần gia ta. Tốt lắm. Đại gia gia ủng hộ người. Các người không cần làm quá phận, còn không mau đem đồ đạc trả trở về".

"Hừ. Thật là không biết điều. Cho người trôi qua ngày tốt lành mà thôi, người còn không vui, thật là hão tâm lắm như lòng lang dạ thú a". Tổng Như Hoa không hài lòng ở nơi đó ảm ỉ, không ý thức được Đồng Phương cho nàng một cái ánh mắt cùng với ánh mắt đầy phần nộ của Tần Bá Dân.

Tần Tình Tình mắt nhìn Tổng Như Hoa, cười lạnh nói: "Cảm ơn, ta không cần. Bất quá hộ nhân gia này có đúng như lời người nói tốt như vậy, vì cái gì không nói ra để tất cả mọi người ở đây biết một chút, nhìn xem ta có phải hay không thật sự như lời người nói không biết điều như vậy".

"Người... Hừ. Không biết điều". Tổng Như Hoa mới nói được một câu như vậy, đã bị Đồng Phương nhanh chóng ngăn cản.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Khéo léo đem cực phẩm đuổi

Tình huống hộ nhân gia này sao có thể tùy tiện nói bậy, bởi vì căn bản là nói không nên được lời.

Tình huống nhà bọn họ còn không bằng Viên gia. Nam nhân là một cái hơn ba mươi tuổi còn chưa có kết hôn. Trong nhà trừ bỏ hắn ở ngoài còn có một cái lão mẫu thân, này trình độ xào quyết có thể nói nổi danh khắp toàn bộ trấn trên. Cho nên người này mới có thể hơn ba mươi tuổi còn chưa có cưới tức phụ. Hiện tại, hắn thật vất vả tích cóp được chút tiền, liền nghĩ tốn chút tiền cưới cái tức phụ trở về. Vừa lúc có thể sinh nhi dục nữ cho hắn, thuận tiện còn có thể hầu hạ lão nương hắn.

Đây mới là nguyên nhân người Tần gia quyết định đem Tần Tình Tình lại lần nữa tái giá. Bởi vì lại có thể kiếm một phần tiền lễ hỏi.

Dù sao Tần Tình Tình tính tình vẫn luôn tương đối bánh bao, cha mẹ nàng cũng đồng dạng như thế. Cho nên chuyện này vốn dĩ hắn là thực thuận lợi tiến hành. Ai biết Tần Tình Tình bỗng nhiên cường thế lên, kêu Li chính tới làm cho chuyện này không có cách nào dựa theo tưởng tượng của các nàng mà xong việc.

Bởi vì quan hệ Tần Tình Tình, chuyện lần này chỉ có thể như vậy tính.

Đồng Phương không nghĩ đem sự tình nháo lớn, ra hiệu những người đi theo nàng đem đồ trả về. Tuy có người tâm không cam tình không nguyện, nhưng là ngại địa vị Đồng Phương ở Tần gia, mọi người vẫn là nghe lời nàng đem đồ trả về.

"Người xem, đều do đại bá nương không tốt. Quên suy nghĩ tới cảm thụ của người, người coi như là cho đại bá nương một cái mặt mũi, chuyện lần này liền bỏ qua, được không?". Đồng Phương cười nhìn Tần Tình Tình, nói thật giống như hôm nay chỉ là một hồi hiểu lầm mà thôi.

Nếu như là người bình thường mà nói, khả năng liền bởi vậy không giải quyết được gì, nhưng là Tần Tình Tình sẽ không làm như vậy. Khi nàng ở xã hội hiện đại dốc sức làm việc liền đã minh bạch ra một đạo lý, một mặt nhường nhịn sẽ chỉ làm những người đó càng thêm can rở. Cho nên nàng mở miệng nói: "Đại bá nương, các người có phải hay không đã quên cái gì? Ta vừa mới chính là nghe Li chính đại gia nói, mỗi cái tướng sĩ chết trận đều có mười lượng bạc tiền an ủi. Ta đến bây giờ đều không có nhìn thấy. Không phải là bị các người tham ô đi. Chúng ta này cô nhi quả phụ, trong nhà cái gì đều không có, người liền chút tiền ấy đều muốn lấy đi sao? Đây là không tính toán lưu cho chúng ta một con đường sống sao?".

Về vấn đề tiền an ủi Tần Tình Tình vừa mới liền hỏi qua. Hơn nữa căn cứ hiểu biết của nàng đối với Tần gia, nếu đều tính toán để nàng tái giá, số tiền này khẳng định sẽ không cho nàng. Mà hắn là bị người Tần gia chiếm. Mà người có khả năng làm chuyện này bất động thanh sắc hắn là đại bá nương tâm nhân nhiều nhất.

"Nào có chuyện đó. Ta là cái người có thể làm cái chuyện này sao? Ta đều đã mang đến cho người, vốn dĩ liền tính đưa cho người. Kết quả hôm nay người ảm ỉ như vậy làm ta nhất thời quên mất. Ta hy vọng người minh bạch tất cả chuyện chúng ta làm hết thấy đều là vì người, đứa nhỏ à".

Đồng Phương từ trong lồng ngực móc ra một cái túi tiền đưa cho Tần Tình Tình. Vừa nhìn hình thức đồ vật như vậy, chính là đồ bên trong triều đình thống nhất lưu truyền xuống. Coi như là đến cuối cùng, Đồng Phương vẫn là không quên trình diễn thân tình đùa giỡn.

"Đi thông thả, không tiền. Mặt khác, mấy loại lời như này tốt nhất ít nói thì hơn. Loại chuyện tình giả bộ làm người tốt này, coi chừng đừng không có nắm bắt tốt lại biến khéo thành vụng. Đến lúc đó không thu được trắng vậy thì sẽ rất khó coi. Khi đó cũng chớ có trách ta không có nhắc nhở ngài". Tần Tình Tình cuối cùng không có quên nhắc nhở nàng một chút, hoặc là nói là cảnh cáo. "Đại gia gia, chuyện lần này thật là phiền toái ngài. Tương lai có cơ hội, Tình Tình nhất định tới cửa bái tạ".

Tần Bá Dân nhìn Tần Tình Tình, cảm thấy nàng coi như là tốt, vừa lòng gật gật đầu nói: "Haha. Đều là người một nhà, không cần phải nói những thứ khách khí kia. Tình Tình a, tương lai có cái gì ủy khuất nhất định phải nói ra, đại gia gia làm chủ cho người. Tốt. Tốt. Đều không có chuyện gì thì giải tán đi, trời cũng sắp chuyển lạnh rồi, các người còn ở đây chơi. Còn không mau đi chuẩn bị đồ qua mùa đông đi".

Nghe được Tần Bá Dân nói, người vây xem đều nhanh lập tức giải tán. Người Tần gia cũng đều đi theo phía sau Tần Bá Dân rời đi. Tuy nói có người trong lòng vẫn là có chút không cam lòng, nhưng lúc này lại không dám có động tác gì khác.

Tần Tình Tình nhìn những người đến đều đi rồi, cũng thở một hơi dài. Bằng cái trình độ thân thể suy yếu này của nàng, có thể chống đỡ cái thời gian dài

như vậy cũng là khó có được. Phòng chừng thời gian lâu thêm một chút, nàng cũng liền không đứng được.

Bất quá, hiện tại nàng còn chưa thể nghỉ ngơi. Nàng trước muốn đi xem hài tử chính mình, sau đó chuẩn bị chút thức ăn điền no cái bụng người một nhà đã, tiếp theo còn muốn kiểm kê đồ vật chuẩn bị vượt qua cái rét lạnh mùa đông. Xem khí trời, còn có một tháng là sẽ có tuyết rơi, nếu không nắm chặt thời gian liền sẽ không kịp.

Thời điểm Tần Tinh Tinh đi vài bên trong buồng, phát hiện hai đứa nhỏ đã tỉnh. Viên Vinh Dịch ở nơi đó chơi đùa với hai đứa nhỏ. Tần Tinh Tinh đánh giá Viên Vinh Dịch gầy yếu, vừa lòng gât gât đầu, đứa nhỏ này thật là khó được, tướng công chính mình đem hân dục dỗ thật sự thực tốt. Từ khi nàng gả vào đây, liền chưa từng chứng kiến Viên Vinh Dịch khóc nháo qua. Mỗi ngày đều cố gắng hỗ trợ mình, còn đem đồ ăn đồ ăn ngon đều để lại cho nàng, nói là để nàng dưỡng thân thể thật tốt còn chiếu cố nhóm bảo bảo.

Nếu không có Viên Vinh Dịch hỗ trợ, phòng chừng là nguyên chủ không trụ được lâu như vậy đi. Hân so với thân nhân của mình còn đối với mình tốt hơn. Nhớ tới người nhà chính mình. Tần Tinh Tinh không cảm được đỡ trấn thõ dài. Thật là toàn gia bán bao. Nếu không phải cái tính cách này, nàng làm sao sẽ bị dồn đến khổ như vậy.

Liền nói chuyện hôm nay, nàng đều không thấy phụ mẫu mình chạy tới đây. Không biết các nàng là không biết chuyện ở đây hay căn bản là mặc kệ chuyện ở đây. Nếu không phải là tính cách bọn họ thành thật đến chất phác, bọn họ lại như thế nào chịu khổ như vậy. Ngay cả thời điểm nữ nhi của mình ở cử đều chỉ có thể lên lút đưa đồ qua đây, liền công khai chạy tới chiếu cố cũng không dám. Hoặc là nói bọn họ là cảm thấy không có thể diện gì tới cửa đi. Lúc trước đại bá nương nói cho bọn họ, hiện tại trong nhà khó khăn, yêu cầu kết hôn ọa quá nhiều, chỉ cần bọn họ đáp ứng đem Tần Tinh Tinh gả qua Viên gia, trước liền cấp cho đệ đệ Tần Tinh Tinh cái tức phụ. Cha mẹ Tần Tinh Tinh vất vả nhiều năm như vậy, vẫn luôn không có tích góp được cái tiền riêng gì, nghĩ chính mình cưới cái tức phụ sẽ khó khăn một chút, nghe thấy cái này cũng liền đồng ý. Rốt cuộc ở trong lòng bọn họ, khuê nữ dù có quan trọng thế nào so ra đều kém nhi tử nối dõi tông đường.

Chính bởi điểm này, quan hệ nhị phòng bọn họ rất là cứng nhắc. Nguyên chủ cũng là cái kiên cường, cho dù có khổ hơn nữa cũng chưa từng đi cầu bọn họ giúp đỡ. Hai bên đều lựa chọn xem nhẹ lẫn nhau, cũng bởi vì như thế, chuyện lần này nhị phòng bọn họ mới không có tới.

Tần Tinh Tinh nhìn nhìn ba cái hài tử ở trong phòng chơi đùa vui vẻ, không tiếng động cười cười.

Các người yên tâm, ta nhất định sẽ lần các người ngày trôi qua thật tốt, rất nhanh sẽ được.

Đi vào phòng bếp, Tần Tinh Tinh nhìn nhìn những đồ được trả về. Tuy rằng bày biện có chút loạn, nhưng là cũng may đa số đồ vật đều còn. Bất quá trong nhà tích góp được chút gạo và mì dư lại cũng không còn nhiều lắm. Phòng chừng là thừa dịp loạn cũng không biết bị ai lấy mất. Nhìn trong lu còn dư lại chút gạo và mì, Tần Tinh Tinh cười rất là sáng lạn, nhưng là ý cười lại chưa đạt tới ánh mắt.

Những kẻ khi dễ người đó, ta rất nhanh sẽ khiến các người đẹp mặt.

Thời điểm Tần Tinh Tinh ở trong phòng bếp phát sầu như thế nào nấu cơm, một cái thanh âm sang sáng từ bên kia sân vang lên: "Tần gia muội tử, người có nhà không? "

Nghệ được âm thanh này, Tần Tinh Tinh trên mặt cũng hiện ra ý cười. Nàng sửa sang lại một chút quần áo, từ trong phòng bếp đi ra, nhìn Điền gia chỉ cách nhà mình một cái rào tre, cười nói: "Điền đại tẩu, có chuyện gì sao? "

Bạn đang đọc truyện *Điền Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 4: Không gian xuất hiện

Điền đại tẩu đầu tiên là cẩn thận đánh giá Tần Tinh Tinh một chút, phát hiện trạng thái của nàng còn tốt. Lúc này mới giờ giờ cái rỏ nói: "Tẩu tử biết nhà người hôm nay loạn, sợ lộn xộn không thu thập tốt, nên đưa lại đây chút thức ăn cho các người, điền no bụng rồi chúng ta mới có thể làm việc không phải sao? "

"Kia vậy cảm ơn Điền đại tẩu". Đối với một phần hảo ý của Điền đại tẩu, Tần Tinh Tinh cũng không có cự tuyệt. Thứ nhất, nàng rất cần những thứ này. Thứ hai, căn cứ vào ấn tượng trong trí nhớ của nàng, Điền đại tẩu thật sự giúp bọn họ rất nhiều. Hiện tại lại không phải thời điểm làm ra vẻ, cho nên nàng thuận thế tiếp nhận phân quan tâm này, hơn nữa âm thầm ghi tạc trong lòng, chờ tới khi nào có cơ hội nhất định báo đáp một nhà bọn họ.

Bất quá hành động này của Tần Tinh Tinh là vượt ra ngoài dự đoán của Điền đại tẩu. Nàng cùng Tần Tinh Tinh làm hàng xóm đã hơn một năm, cũng coi như là có hiểu biết, đây vẫn là lần đầu tiên nàng sáng khoái nhận đồ như vậy, trước kia phải nhún nhường thật nhiều lần nàng mới chịu nhận. Bất quá như vậy cũng tốt, quê nhà với nhau trong lúc đó thì phải chăm sóc lẫn nhau không phải sao.

"Haha. Muội tử, ta xem người hôm nay nhưng là có điểm không giống a. Trước kia đều phải nhún nhường vài lần, người mới chịu nhận đồ của ta. Bất quá, tính tình này tốt, lanh lẹ, tẩu tử thích".

"Đúng vậy, lần này ta đã nghĩ thông. Về sau ta nhất định phải lanh lẹ giống như tẩu tử vậy. Bằng không, ta về sau cô nhi quả phụ còn không phải bị khi dễ

chết". Tần Tinh Tinh thực vừa lòng Điền đại tẩu cho nàng tìm cái lý do này. Đồng thời cũng âm thầm vui sướng chính mình thay đổi không có người phát hiện dị thường.

Mở ra cái rổ Điền đại tẩu đưa tới. Bên trong có một chén cháo gạo kê đặc sệt, vừa thấy chính là chuẩn bị cho hai đứa nhỏ, bên cạnh còn có mấy cái bánh bột ngô, đều vẫn còn bốc hơi nóng, còn có một phần rau trộn. Tuy nói đều là lương thực phụ, nhưng ở trong sơn thôn vốn dĩ đồng ruộng ít. Mọi người bình thường ngày trôi qua cũng không tốt, bánh bột ngô cũng coi như là thức ăn bình thường của mọi người.

Tần Tinh Tinh đầu tiên là cho hai đứa nhỏ ăn no. Nhìn bọn chúng hiện tại nhí nhỏ gầy gầy lòng không khỏi rút đau. Bất quá, nàng tin tưởng rất nhanh nàng có thể làn cho bọn chúng trôi qua ngày tốt lành.

Ăn lung tung xong. Tần Tinh Tinh liền cùng Điền đại tẩu thu thập đồ vật bị để loạn thất bát tao, thuận tiện kiểm kê đòi vật trong phòng bếp. Bởi vì đồ đạc ít, rất nhanh liền kiểm kê xong. Tần Tinh Tinh nhìn nhìn thức ăn trong phòng bếp, miễn miễn cưỡng cưỡng còn đủ thức ăn một nhà ba ngày này. Ngày đầu là lúc trước trước khi tướng công nàng xuất chinh chuẩn bị cho bọn họ. Hẳn vì thế ở trong phòng bếp chuyên môn đào một cái hầm, cửa vào rất bí ẩn, bên trong đều là con mồi hẳn sẵn được đem làm thành thịt khô cùng các loại đồ ăn khác hẳn tìm được. Tần Tinh Tinh từ lúc mang thai tới sinh con rồi ở cứ đều là dựa vào số thức ăn này.

Ngẫm lại cái tướng công Tần Tinh Tinh còn chưa có gặp mặt kia, trong lòng nàng nhin không được ảm áp. Lúc ấy vừa mới gả qua, bởi vì nhớ nhà cộng thêm sợ hãi, kỳ thật căn bản là không có cùng hắn hảo hảo nói chuyện qua. Hơn nữa, hắn trên mặt nuôi râu quai nón, đáng người cường tráng thoạt nhìn cực kỳ dọa người. Nhưng mà hắn đối với nàng thật sự rất tốt, chuyện gì cũng vì nàng suy nghĩ hết thảy. Chỉ sợ hắn duy nhất không suy nghĩ tới chính là, hắn sẽ có thời gian rất lâu rất lâu đều không có về được đi, thời gian rất lâu rất dài...

Điền đại tẩu nhìn Tần Tinh Tinh ngốc lăng đứng ở nơi đó không nói lời nào, biết nàng là đang nhớ Viên Vinh Cẩn, vỗ vỗ bả vai nói: "Ai, hài tử đáng thương, muốn khóc liền khóc đi, có đại tẩu ở đây, khóc ra liền không có việc gì".

"Đại tẩu, ta không có việc gì, ta còn muốn đem hai đứa nhỏ nuôi lớn, đường đến trắng trắng mềm mềm. Còn muốn cho Vinh Dịch hài tử kia đi đọc sách. Để hắn tương lai được làm đại quan, ta còn muốn chờ hưởng phúc đâu. Đại tẩu, người ngày mai cùng ta đi lên trấn trên một chuyến đi. Đồ đạc trong nhà cũng không còn nhiều lắm, vừa lúc đi mua chút đồ về. Cũng sắp mùa đông rồi, hài tử còn nhỏ, ta không nghĩ để chúng phải chịu ủy khuất".

"Ân, cũng tốt. Vừa lúc ta cũng có chút đồ muốn mang đến trấn trên bán". Điền đại tẩu nhìn Tần Tinh Tinh cái dạng này, biết nàng đã tỉnh lại, trong lòng cũng biết nàng mà cảm thấy cao hứng.

"Ta đây liền đi trước, người cũng nhanh nghỉ ngơi đi, chúng ta sáng sớm ngày mai gặp".

Bên này trong phòng, Tần Tinh Tinh để cho Viên Vinh Dịch qua phòng nhỏ bên cạnh đọc sách. Đây là nàng sau khi sắp xếp xong ký ức liền cảm thấy một chút không thể tưởng tượng, cái tướng công mặt đầy râu quai nón giống như con gấu thể nhưng cũng biết chữ. Trong nhà còn có mấy quyển sách để dạy Viên Vinh Dịch biết chữ, chuyện này ở một cái sơn thôn nghèo khó có phải hay không là một chuyện tình rất kỳ quái. Bất quá, Tần Tinh Tinh cũng không nghĩ nhiều, ngược lại cảm thấy Viên Vinh Cẩn là có ánh mắt nhìn xa.

Tần Tinh Tinh ở trong buồng nhìn đồ vật ít ỏi đến đáng thương, trong đầu không ngừng quay cuồng, nghĩ làm như thế nào để có thể kiếm ra được món tiền đầu tiên.

Tuy nói mười lượng bạc tiền an ủi kia có thể cấp cứu tạm thời, nhưng chung quy cũng không phải con đường lâu dài. Nàng cần phải nhanh chóng tìm ra con đường kiếm tiền mới được.

Tần Tinh Tinh nhàm chán theo bản năng vuốt ve cái vòng tay trên cổ tay. Cái vòng tay này là đêm đại hôn, Viên Vinh Cẩn đeo lên cho nàng. Trên mặt màu đen có khắc một chút hoa văn, không thể coi là tinh xảo nhưng có thể xưng là độc đáo. Bất quá nguyên nhân chính là nguyên liệu làm ra chiếc vòng này giống như là từ cục đá tạo hình ra, cho nên người Tần gia mới không có đánh chú ý tới nó. Nếu không dựa vào tính cách bánh bao của nguyên chủ, đồ vật quý trọng như vậy khẳng định là không giữ được.

Nhưng là làm người ta lầy lăm kỳ lạ chính là, thời điểm Tần Tinh Tinh vuốt ve nó, nàng cảm giác đầu đột nhiên chóng mặt, chờ đến khi nàng phục hồi tinh thần lại, chính mình thể nhưng đứng trước cửa một cái nhà tranh nhỏ, chung quanh là một mảng xám xịt không nhìn thấy cảnh tượng nơi xa, chỉ có một con suối, trong suốt có thể thấy được.

Chẳng lẽ chính mình lại xuyên qua? Tần Tinh Tinh cúi đầu nhìn quần áo trên người, thuận tiện sờ đáng người của mình, xác định chính mình không có tiếp tục xuyên qua. Vậy chẳng lẽ nơi này chính là không gian trong truyền thuyết. Vậy chính nàng tới xem tướng công cấp chính mình một cuộc là cái lễ vật gì đi.

Không chờ Tần Tinh Tinh đẩy cửa đi vào phòng, trong phòng liền có một đoàn trắng trắng hướng nàng nhào tới. Tần Tinh Tinh theo bản năng lắc mình một cái, tránh thoát cái lông tròn vo này, tiếp theo liền nghe được âm thanh mạnh mạnh ở trong đầu mình vang lên: "Oa oa oa, chủ nhân, người không thích ta sao?".

Tần Tinh Tinh định nhãn vừa nhìn, phát hiện một con mèo phi thường trắng trẻo mắt to ướt nhẹp nhìn mình. Mắt to tội nghiệp làm người nhìn không nhịn được mềm lòng.

Tần Tinh Tinh vốn dĩ liền rất dễ dàng mềm lòng, nhìn thấy động vật đáng yêu như vậy liền nhin không được ngừ khí hoà hoãn xuống: "Ta không có nói không cần người, mới rồi chỉ là bị dọa. Bất quá, ta yêu cầu người nói cho ta biết nơi này là nơi nào? Ta vì cái gì lại ở đây? ".

"Nơi này cũng không phải là địa phương bình thường. Người bình thường ý thức cũng không thể nào tiến được vào đây. Chỉ có chủ nhân ngài nhân tài lợi

hại như vậy mới có thể tiến vào được".

Bị một con bạch miêu dùng ánh mắt sùng bái nhìn, Tần Tinh Tinh cảm thấy chính mình như là Alexander a. Bất quá, nàng trong lòng cũng có điều hiểu rõ, hẳn là do nàng xuyên qua mà đến, trong đầu chứa ký ức của hai người, nên tinh thần lực mới đủ cường đại để có thể mở ra cửa vào không gian này.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 5: Truyền thừa y thuật

"Tốt lắm. Không cần nao loạn. Ngươi hay là trước đem tình huống nơi này giới thiệu cho ta một chút đi". Tần Tinh Tinh nghiêng đầu không nhìn tới cặp mắt to ướt nhẹp kia. Nàng ở bên ngoài còn có rất nhiều chuyện tình cần gấp rút, không thể ở chỗ này lãng phí nhiều thời gian. Quan trọng nhất là, nàng muốn nhanh lên biết đặc thù của không gian này.

Mèo trắng thấy Tần Tinh Tinh sốt ruột, vội vàng quơ quơ móng vuốt chính mình. Dùng móng vuốt che lại hai mắt mình, bán manh nói: "Chủ nhân ngài đừng nóng vội, nhân gia sẽ đem tất cả mọi chuyện nói cho ngươi. Cái chỗ này chủ nhân trước gọi là Dược lư. Cuối cùng, chủ nhân trước nói muốn đem nơi này để lại cho người hữu duyên".

"Trong căn phòng này chứa kiến thức trụ cột có thể làm cho chủ nhân ngài học tập y thuật. Đợi tới khi y thuật, ủa ngài đạt tới yêu cầu nhất định còn có kiến thức mới xuất hiện. Cái không gian này cũng sẽ trở nên càng lúc càng lớn, có thể trồng trọt rất nhiều dược liệu ở trong đó".

"Trọng yếu nhất chính là cái linh tuyến này, nó hiệu quả đặc biệt tốt. Bên trong đựng lượng lớn linh khí có thể làm cho dược liệu chất lượng trở nên càng tốt. Còn có thể điều tiết thể chất người, còn có gia tăng hương vị đồ ăn. Bất quá, chủ nhân ngài hiện tại thể chất quá yếu, không thể trực tiếp ngâm trong ôn tuyến, phải pha loãng rồi từ từ cải thiện thể chất ngài. Ta cảm nhận được bên ngoài có hai cái tiểu chủ nhân, bọn họ thân thể thực không tốt. Chủ nhân, ngài hiện tại liền có thể dùng linh tuyến này giúp điều trị thân thể".

"Chủ nhân, chủ nhân, nhân gia rất thích tiểu chủ nhân a. Ngài có thể hay không để nhân gia ra ngoài bồi tiểu chủ nhân chơi đùa. Làm ơn a làm ơn a.... "

"Ngừng. Ngươi đừng nói chuyện". Tần Tinh Tinh bị nó ám ỉ, đầu đều có điểm trường. "Ta trước nhìn xem bên trong, chờ ta trở lại rồi nói. Đứng rồi, ta ở đây thời gian lâu như vậy rồi, sẽ không có vấn đề gì đi?".

"Không có. Chủ nhân, ngài yên tâm đi. Nơi này thời gian cùng bên ngoài không giống nhau. Hơn nữa, ngài đây là ý thức tiến vào bên trong, tại bên ngoài ngài xem như đang ngủ. Không có gì ảnh hưởng. Mặt khác, ở thời điểm tiểu chủ nhân tỉnh, ta sẽ nhắc nhở ngài".

Tần Tinh Tinh yên lòng ngẫu nhiên đi vào nhà tranh, mới vừa bước vào cửa phòng liền thấy đầy phòng giá sách. Bất quá, chỉ có giá sách thứ nhất trên đó có rất nhiều sách về y thư, còn lại đều là giá trống không. Nàng nghĩ có lẽ là do nàng còn chưa đạt yêu cầu nhất định, nên những giá này vẫn còn trống. Nàng tùy ý lật lật những quyển sách này, phát hiện số sách này đại bộ phận đều là giới thiệu một ít đặc thù của dược liệu với một ít các chứng bệnh thường thấy.

Ở trong không gian này, Tần Tinh Tinh phát hiện trí nhớ của mình so với trước kia tốt hơn rất nhiều, thậm chí là đạt tới trình độ gặp qua một lần là không thể quên được. Điều này làm cho việc học tập của nàng đặc biệt trở nên đơn giản. Hơn nữa những dược liệu này từ hình dạng cho tới điều kiện sinh trưởng đều có hình ảnh miêu tả kỹ càng tỉ mỉ. Tần Tinh Tinh chỉ là tùy ý lật xem, phát hiện mấy thứ này đều rất hữu dụng. Nhưng là bởi vì không yên tâm tình huống bên ngoài, cho nên nàng vẫn là tính toán đi ra nhìn tình huống bên ngoài một cái.

"Hắc.... Ngạch, ngươi tên là gì vậy?". Tần Tinh Tinh vốn là muốn gọi cái bạch miêu kia tới, nhưng là nàng phát hiện nàng còn không có biết tên con mèo này.

Bạch miêu chớp chớp mắt, lắc lắc cái đuôi nói: "Ta còn chưa có tên, Anh anh anh... Chủ nhân, ngươi không tính toán cấp nhân gia một cái tên sao?".

"Cái kia... ". Tần Tinh Tinh đồng dạng chớp chớp mắt. Thật ngượng ngùng, nàng chính là một cái kẻ không biết đặt tên. Cuối cùng, nàng suy nghĩ nửa ngày nói: "Vậy gọi ngươi là tiểu bạch, ngươi thấy tên này như thế nào?".

"Cái tên này thực bình thường". Bạch miêu không biết nên nói như thế nào.

"Vậy.... Đại bạch thì sao? Ngộ, ta cảm thấy cái tên này không tệ, như vậy gọi ngươi là Đại bạch đi. Ngươi xem, gọi lên còn rất khí phách nữa. Tốt, liền quyết định như vậy đi. Đứng rồi, quyển sách này ta có thể mang ra ngoài sao?". Tần Tinh Tinh giơ lên quyển sách trên tay, hỏi.

Đại bạch gục xuống cái đuôi, có điểm không vui nói: "Không thể, trong không gian này ngoại trừ linh tuyến cùng các loại dược liệu, còn lại đều là căn cứ ý thức tồn tại. Ngài có thể nhân lúc trời tối mỗi ngày lúc ngủ dùng ý thức tiến vào trong không gian học tập những thứ này. Hơn nữa trong này còn có rất nhiều biện pháp khiến trí nhớ ngài học tập nhanh hơn. Dựa theo tình huống trước mắt này mà nói, ngài có thể mỗi ngày mang một giọt linh tuyến ra bên ngoài, nhỏ vào trong vại nước rồi mọi người cùng uống. Lâu ngày, sẽ đề cao thể chất, của các ngươi.

Tần Tinh Tinh đối với kết quả này rất là vừa lòng. Tiếp theo nàng bắt đầu đánh giá hoàn cảnh bên trong không gian. Hơn nữa căn cứ vào những kiến

thức vừa mới học được, nàng phát hiện trên mảnh đất nằm gần linh tuyến có rất nhiều loại dược liệu trân quý. Nhân sâm, linh chi, hà thủ ô,... Xem năm thì đều là có tuổi đời rất lâu rồi. Đây tuyệt đối là thứ đồ tốt bảo vệ tính mạng. Đồng thời, đây cũng là phương thức kiếm tiền nhanh nhất. Tần Tinh Tinh tưởng tượng những thứ này sẽ giúp nàng cải thiện sinh hoạt của bản thân như thế nào, cảm giác liên phi thường tốt đẹp.

Nhưng là câu nói tiếp theo của Đại bạch đã đánh vỡ ảo tưởng của nàng: "Chủ nhân, những thứ dược liệu này là không thể mang đi ra ngoài. Chỉ có người thông qua chúng nó chế tạo thành dược tề đạt tới tiêu chuẩn mới có thể mang đi ra ngoài. Đúng rồi, chủ nhân, ngài có thể mang nhân gia ra ngoài được không? Cầu xin ngài!! Nhân gia nghĩ bởi tiểu chủ nhân chơi đùa, tiểu chủ nhân thật là đáng yêu a".

"Muốn đi ra ngoài, có thể. Bất quá, người có thể có ích lợi gì?". Tần Tinh Tinh cũng không nghĩ sẽ nuôi dưỡng một cái vô dụng, cho dù thân phận nó rốt cuộc chỉ có thể xem như súng vật.

"Nhân gia có thể làm ấm giường, có thể đáng yêu, còn có thể trêu chọc làm chủ nhân vui vẻ nga". Đại bạch lắc lắc cái đuôi nói.

"Chút chuyện này con chó con mèo đều có thể tùy tiện làm được. Ta nghĩ nó không đủ trở thành lí do để người đi ra ngoài.

"Nhân gia còn có thể bảo vệ tiểu chủ nhân, nhân gia rất tuyệt".

Đại bạch một bên nói, một bên triển lộ tốc độ cùng móng vuốt sắc bén của bản thân cho Tần Tinh Tinh xem. Điểm này làm Tần Tinh Tinh rất là vừa lòng, bởi vì tương lai nàng sẽ rất bận, không có đủ thời gian để luôn luôn bên người chiều cổ bọn nhỏ. Có một cái súng vật như vậy ở bên cạnh coi chừng bọn nhỏ, cảm giác vẫn là không tồi.

"Tốt lắm. Nhưng hiện tại người chưa thể ra ngoài được. Chờ đến buổi chiều chờ ta lên núi, người lại cùng ta cùng nhau xuất hiện đi. Liền nói, người là do ta ở trên núi phát hiện. Tốt lắm, hiện tại ta phải đi ra ngoài, chỉ mong có thể kiếm được chút đồ bán lấy tiền. Núi lớn thế này, bên trong hẳn là có rất nhiều thảo dược. Tốt lắm, đưa ta ra ngoài đi, ta tới lúc phải đi rồi".

"Được a chủ nhân, người nhất định không được quên mang nhân gia ra ngoài đấy".

Tần Tinh Tinh hoảng thần một cái, phát hiện nàng đã nằm ở trên giường. Nhìn nhìn xung quanh, nàng giống như chỉ mới rời đi thời gian không đến nửa giờ. Thoạt nhìn thời điểm buổi tối, nàng có đầy đủ thời gian học tập y thuật.

Tần Tinh Tinh phân phó Viên Vinh Dịch ở nhà trông hải tử, bản thân thì đi lên núi xem một chút có gì có thể aen không.

Cổng lên gió trúc, Tần Tinh Tinh lên núi.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 6: Thu hoạch trong núi

Lúc này đúng là cuối mùa thu, động vật trong núi thường xuyên ra ngoài kiếm đồ ăn chuẩn bị qua mùa đông. Lúc này đúng là thời điểm tốt để lên núi săn thú. Tướng công Tần Tinh Tinh nổi tiếng là thợ săn có tay nghề giỏi nhất trong thôn. Nhưng là bởi vì trên mặt có râu quai nón, dáng người thì cao to giống như gấu, hơn nữa trong nhà quá nghèo, trong nhà không có bao nhiêu đất đai lại không có thân thích bằng hữu giúp đỡ. Chính bởi thế, cho nên không có người nguyện ý gả cho hắn.

Tần Tinh Tinh hiện tại không có tâm tình suy nghĩ tới mấy chuyện này, nàng hiện tại đang cẩn thận tìm kiếm những thứ đối với chính mình hữu ích.

Cuối mùa thu những thứ có khả năng có thể thu hoạch trong núi vẫn là rất nhiều. Nhưng là người Tần gia thôn cũng không ngốc, bọn họ đã đem những quả dại cùng thổ sản trong núi hái xuống không sai biệt lắm, muốn thông qua thứ này kiếm được một chút tiền. Tần Tinh Tinh hiện tại nghĩ chính là ở trên núi săn chút con mồi trở về, cũng lợi dụng bản thân biết chút y thuật tới tìm một chút dược liệu.

Tần Tinh Tinh nhớ lại những kiến thức mình đã học, dò xét những phạm vi có khả năng dược liệu sinh trưởng. Thông qua cái này, nàng phát hiện trên núi có thật nhiều dược liệu. Nhưng là dược liệu chân chính đáng giá cũng không nhiều lắm, phần lớn đều là một ít dược liệu thường dùng. Tần Tinh Tinh cũng không đi hái, bởi vì việc cấp bách bây giờ chính là săn chút con mồi trở về, bổ sung thật tốt cho người trong nhà một chút dinh dưỡng.

Quan sát hoàn cảnh trong núi một lúc, Tần Tinh Tinh thiết kế bẫy rập. Bất quá, cái cuộc này cũng rất cũ rồi, sử dụng căn bản là không được thuận tay cho lắm. Tần Tinh Tinh nghĩ ngày mai đi lên trần trên nhất định phải ghé vào lò rèn đặt mua một cái cuộc mới, thuận tiện xem có cơ hội hợp tác hay không.

"Chủ nhân, chủ nhân, ngài đây là đang làm cái gì? ". Đại bạch ở trong ý thức Tần Tinh Tinh kêu gọi, mặt đầy tò mò.

Tần Tinh Tinh nghĩ nghĩ một chút, cảm thấy cách làm bây giờ của mình thật là làm điều thừa. Nàng thả Đại bạch từ trong không gian ra, nói: "Không phải người nói người cái gì cũng biết sao? Hơn nữa móng vuốt rất sắc, còn có chạy rất nhanh. Bây giờ chính là cơ hội để người thể hiện bản lĩnh, ta muốn bắt chút con mồi về để hào hào bởi bổ thân thể. Người giúp ta đi bắt ít con mồi trở về đi. Bất quá, hiện tại người còn rất nhỏ, bắt chút gà rừng hoặc thỏ rừng

về là được rồi, khác ta cũng không làm khó người".

Đại bạch ưu nhã liếm liếm móng vuốt nói: "Chỉ là chút việc nhỏ này? Chủ nhân, người cũng quá coi thường ta, xem sự lợi hại của ta đây".

Chỉ bằng người? Tàn Tinh Tinh trên dưới đánh giá Đại bạch một chút, một con mèo nhỏ như vậy có thể làm cái gì? Nhubgex con gà rừng đó so với Đại bạch còn lớn hơn.

"Chủ nhân, người thế nhưng xem thường Đại bạch. Hừ! Người đừng tưởng rằng nhân gia không biết trong lòng người suy nghĩ cái gì. Còn có Đại bạch không phải mèo, Đại bạch là linh sủng, là linh bảo, là linh bảo màu trắng biến dị thực quý hiếm. Nhân gia bây giờ chỉ là còn nhỏ thôi, đợi nhân gia rất nhanh lớn lên, lúc đó sẽ cực kỳ uy vũ".

Tàn Tinh Tinh cùng đại bạch tâm linh tương thông, cho nên hồi này Tàn Tinh Tinh suy nghĩ cái gì Đại bạch đều biết rõ. Nhưng nói thật, Tàn Tinh Tinh không thích loại cảm giác này. Bị một sủng vật không phải rất quen thuộc biết rõ mọi suy nghĩ trong nội tâm thật là một chuyện khiến người ta cảm thấy buồn bực. Cho nên, Tàn Tinh Tinh đang suy nghĩ xem có cách nào có thể giúp nàng chặt đứt loại liên hệ này, hoặc là nói, nàng có thể khống chế được cái loại liên hệ này.

"Ta nghĩ, người hẳn là có cái phương pháp gì, có thể giúp chúng ta không liên tục tâm linh tương thông như vậy". Tàn Tinh Tinh nhướn lông mày hỏi.

Đại bạch cảm nhận được lửa giận trong lòng Tàn Tinh Tinh, vội vàng dùng móng vuốt che kín đôi mắt. Bất quá, vẫn là xuyên thấu qua khe hở ngón tay nhìn nàng, nhỏ giọng nói: "Chủ nhân, người dùng ý thức cảm nhận một chút cái vòng tay kia, liền có thể phát hiện như thế nào không chế những thứ này".

Tàn Tinh Tinh tra xét vòng tay còn cần một thời gian nhất định, trong khoảng thời gian này, nàng bảo Đại bạch chạy đi săn con mồi về, còn nàng là tại chỗ nghỉ ngơi.

Chờ đến khi Tàn Tinh Tinh đem ý thức từ trong vòng tay ra ngoài, liền phát hiện một cảnh tượng đồ sộ, sau lưng đại bạch đi theo một chuỗi con thỏ cùng gà rừng, bọn chúng đều nom nớp lo sợ đi theo sau Đại bạch, không dám có một tia phản kháng.

"Nhìn không ra người còn rất có khả năng. Tốt. Ta cũng không cần nhiều con mồi như vậy. Chỉ cần lưu lại hai con gà rừng cùng mấy con thỏ con là được, vừa lúc ta mang về nuôi".

"Không được. Người nuôi thỏ con liền không cần Đại bạch".

"Như thế nào có thể, ta chỉ là muốn ngày sau có thể bán được da thỏ mà thôi, còn có thịt thỏ kho tàu hương vị cũng không tồi. Đúng rồi, Đại bạch, không biết người có thể ăn thịt không, tay nghề của ta cũng coi như không kém, người chắc chắn sẽ rất thích".

Tàn Tinh Tinh vừa nói vừa đem con mồi ném vào giỏ tre, thời điểm nàng đứng lên, có thu hoạch ngoài ý muốn.

Ở bên cạnh chỗ nàng ngồi có một gốc cây, lá cây dày rộng, trên đỉnh có trái cây màu đỏ. Phát hiện này khiến Tàn Tinh Tinh âm thầm vui sướng. Xem ra vận may từ sau khi nàng xuyên tới đây có muốn ngăn cũng ngăn không được a.

[Hương Hương: tác giả à, mới có mấy chap đầu thôi, mà sao bàn tay vàng mở rộng rãi vậy, làm tui cũng phát thèm được như nữ 9 a.... ㄟ(≧◇≦)ㄟ]

Tàn Tinh Tinh cẩn thận đào gốc cây lên, quả nhiên là cây nhân sâm, nàng đã ở trong y thư thấy giới thiệu qua. Tuy nói, đây cũng không phải là thứ đặc biệt quý hiếm gì, so với nhân sâm trong không gian của nàng cách xa vạn dặm. Nhưng là đem bán lấy tiền cũng đủ cho người một nhà nàng ăn uống thật lâu.

Đại bạch cũng ở một bên hí hửng vui mừng: "Chúc mừng chủ nhân, chủ nhân vận khí thật là tốt".

"Được rồi, chúng ta trở về thôi". Tàn Tinh Tinh nhìn nhìn sắc trời, bản thân đi ra ngoài cũng hơn một giờ rồi. Nàng thật sự không yên lòng hải tử, lo lắng chính mình không ở cạnh, bọn nhỏ có hay không khóc nháo.

Bởi vì đã được chứng kiến năng lực của Đại bạch, Tàn Tinh Tinh cũng không sợ sẽ gặp phải động vật gì khiến người ta sợ hãi, trực tiếp theo đường nhỏ trở về. Ai mà nghĩ được trên đường nhỏ trở về cũng có thu hoạch ngoài ý muốn. Chỗ này dường như chưa từng có người đi qua, Tàn Tinh Tinh vậy mà phát hiện một đám lớn rau họ sinh trưởng đầy đất. Theo lý thuyết, thì thời gian này không thể nào có rau họ, nhưng chỗ này độ ẩm so với nơi khác cao hơn một ít. Dân bản xứ cũng không rõ nguyên nhân là vì sao, chỉ cho rằng do cái gì đó tác quái. Nhưng Tàn Tinh Tinh trong lòng mình bạch, phụ cận nơi này hẳn là có núi lửa, nói không chừng còn có suối nước nóng.

Không có tâm tư đi suy nghĩ nãy chuyện này, Tàn Tinh Tinh cầm lấy dao nhỏ cắt bó lớn rau họ mang về nhà. Thực đơn buổi tối hôm nay nàng ở trong lòng nghĩ kỹ rồi, đến lúc đó lại gọi một nhà Điện đại tẩu qua càng thêm náo nhiệt.

Nhìn nhìn canh giờ, Tàn Tinh Tinh tăng nhanh cước bộ, thân thể này của nàng thực sự là quá yếu, trên lưng công giỏ tre mới đi mấy bước đã cảm thấy thực mệt mỏi, xem ra nàng phải nhanh chóng bắt đầu rèn luyện thân thể mới được.

Bạn đang đọc truyện *Điện Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Hai nhà tề tụ cùng ăn cơm

Edit: Hương Hương

Tần Tinh Tinh thật vất vả về tới nhà, không màng thân thể mệt nhọc của chính mình liền đi vào trong phòng xem hai đứa nhỏ.

"Tẩu tử, người yên tâm, bọn chúng hai đứa nhưng là rất ngoan, căn bản không có khóc nháo, ta vừa mới cho bọn chúng uống nước xong".

Viên Vinh Dịch đang ở trong phòng đọc sách cho hai đứa nhỏ nghe, hai đứa nhỏ một bên nghe tiếng đọc sách lanh lảnh, một bên chơi đùa ngón tay đối phương, mắt to tròn mắt nhỏ với tiểu thức thức, có thể nói là cực kỳ cho mắt mũi. Tần Tinh Tinh nhìn hai tiểu gia hoả, cảm lòng không đậu hôn hôn hai cái.

"Tiểu đệ, ta lần này vào núi, vừa vặn bắt được hai con gà rừng trở về, chúng ta hôm nay ăn ngon một bữa. Hôm nay tẩu tử thu hoạch được rất nhiều. Người qua nhà Điền đại tẩu đem bọn họ gọi tới, chúng ta cùng nhau ăn một bữa cơm".

"Được". Viên Vinh Dịch cũng không có thắc mắc Tần Tinh Tinh một cái nữ tử sao có thể săn được con mồi trở về. Hẳn trước nay luôn luôn trầm ổn, nghe được có đồ ăn ngon cũng lộ ra bản tính tiểu hài tử, liền cười chạy qua Điền gia gọi người.

Tần Tinh Tinh hôn hôn hai tiểu bảo bối, đem Đại bạch thả ra, nói: "Ta muốn đi nấu cơm, người giúp ta nhìn hai đứa nhỏ, không được có chút sơ suất, đã hiểu chưa? Đúng rồi, người đã làm theo yêu cầu của ta tắm rửa sạch sẽ chưa?".

"Có, có. Chủ nhân, người không tin người ngửi thử xem, nhân gia đã tắm rửa rất thơm". Đại bạch phe phẩy cái đuôi nhìn Tần Tinh Tinh lấy lòng, sợ nàng có một chút không hài lòng liền đem nó ném về không gian, không cho nó bởi hai tiểu chủ nhân chơi.

Tần Tinh Tinh mặt đầy hắc tuyến nhìn cái đuôi dao động đầy vui sướng, nàng thực hoài nghi chủng loại của cái gia hoả này. Đây rõ ràng là chó đi, nơi nào giống mèo.

"Được rồi, từ nay về sau nếu người không tắm rửa sạch sẽ thì không được phép lên giường, đã hiểu chưa? Ân, cứ như vậy đi, thời gian cũng không còn sớm, ta đi phòng bếp".

Xét thấy người Điền gia sắp tới, Tần Tinh Tinh vội vàng vào bếp chuẩn bị. Hôm nay nàng làm đồ ăn không nhiều món lắm, nhưng phân lượng thì rất nhiều. Nhưng trước nàng muốn nhào bột đã.

Tần gia thôn nằm ở phương Bắc, mọi người vẫn là thói quen ăn bột mì. Nhưng là bởi vì tiểu mạch sản lượng thật sự là quá thấp, nên đại bộ phận mọi người cũng không ăn được bột mì. Vì thế mọi người đều là trộn chung với bột ngô mà ăn. Lần này Tần Tinh Tinh tính đem chút bột ngô còn dư lại trong nhà đều lấy ra ăn. Còn bột mì, cũng không biết là người nào sáng nhân lúc loạn lấy mất rồi, chỉ còn lại có một chút mà thôi, còn chưa đủ ăn một bữa bánh bao. Nhưng Tần Tinh Tinh vẫn là trộn chung vào với bột ngô.

Không bao lâu người Điền gia cũng tới, Tần Tinh Tinh thật xa đã nghe thấy giọng Điền đại tẩu.

"Ta nói Tần gia muội tử, người đây là khách khí cái gì, như thế nào bỗng nhiên muốn mời ta ăn cơm. Quan hệ hai nhà chúng ta tốt, người làm như vậy không phải quá khách khí rồi sao, người lần sau còn như thế tẩu tử sẽ giận người".

"Điền đại tẩu, người hiểu lầm, đây là do ta lên núi may mắn bắt được mấy con gà rừng. Nghĩ muốn bổ sung một chút dinh dưỡng, vừa vặn kêu các người tới cùng ăn, như vậy sao có thể nói là khách khí. Như thế nào, người còn tưởng rằng giữa trưa ta ăn đồ ăn của người, buổi tối liền phải mời người lại một bữa sao". Tần Tinh Tinh cũng không có ra khỏi bếp, mà hướng về phía sân hô.

"Hắc hắc... Không phải như vậy liền tốt, như vậy tẩu tử ta đây liền yên tâm".

Điền đại tẩu nhìn Tần Tinh Tinh còn có thể cùng nàng trêu ghẹo, cũng liền yên lòng, đi vào trong phòng bếp hỗ trợ.

"Ai da, con gà rừng này cũng thật là lớn, còn có hai con, người có tính toán gì không? Đem cả hai con này đều xử lý, hay là hôm nay ăn một con, còn một con để ngày mai mang lên trấn trên bán. Trấn trên cũng có những đại lão gia thích ăn những món ăn thôn quê, giá cả cũng không tồi. Người nếu như cần, vậy thì để nhà ta tới hỗ trợ, hẳn ngày thường cũng quen thuộc những chuyện này".

"Ta xem vẫn là giữ lại ăn đi, vừa vặn bồi bổ thân mình".

"Ân. Ta thấy như vậy cũng được, thân thể này của người thật sự quá yếu. Bồi bổ thật tốt xem có sửa không, cũng không thể để hai đứa nhỏ ủy khuất đúng không". Điền đại tẩu nói, thành công khiến Tần Tinh Tinh đỏ mặt. "Được rồi, những chuyện này cũng không cần nữ nhân chúng ta đi làm, ta kêu nhà ta đem ra bờ sông xử lý, cũng chỉ mất một chút thời gian, người chờ một lát là được".

Tần Tinh Tinh cũng không từ chối, chỉ là hỏi một câu: "Tẩu tử, lát người bảo đại ca lưu lại lông gà cho ta được không, ta thấy nó rất xinh đẹp. Ta nghĩ đem mấy cái lông này cho bọn nhỏ chơi, bọn chúng nhỏ như vậy đều không có món đồ chơi nào".

"Vẫn là người có lòng. Yên tâm đi, đại ca người có tay nghề rất tốt. Đến lúc đó ta bảo hắn lưu lại những chiếc lông đẹp nhất cho người". Điền đại tẩu đi

ra ngoài tìm Điền đại ca. Tần Tinh Tinh còn lại là xử lý đám rau hẹ.

Những rau hẹ này đều là mọc hoang, lá cây không có dày như ở hiện đại, nhưng là mùi vị xác thực là rất ngon. Tần Tinh Tinh ở trong đầu suy nghĩ một chút về các phương pháp ăn rau hẹ, cuối cùng chọn một cái đơn giản nhất, rau hẹ hộp.

Đem đám rau hẹ đã rửa sạch để qua một bên, lấy thêm chút nắm hương cùng trứng gà còn dư lại trong nhà, lát thêm vào cùng rau hẹ. Bởi vì hiện tại chủng loại gia vị rất ít, Tần Tinh Tinh chỉ đơn giản cho thêm chút muối vào. Cũng may những nguyên liệu này đều tươi ngon, cũng không cần thêm nhiều gia vị để điểm xuyết.

Đem bột ngô nhào nặn thành cục bột, lấy một nắm nhỏ còn lại để qua một bên. Tiếp theo, cho rau hẹ vào bên trong gói kỹ, rồi thả vào trong nồi chiên một chút là có thể gấp ra ngoài.

Điền đại tẩu từ bên ngoài tiến vào thì Tần tinh Tinh cũng làm xong một bước cuối cùng, vừa lúc hai người một người chiên một người nhóm lửa.

Bởi vì Tần Tinh Tinh hiện tại còn chưa có nắm giữ tốt kỹ xảo nhóm lửa, cho nên việc nhóm lửa này liền để Điền đại tẩu tới làm, mà Tần Tinh Tinh chỉ cần phụ trách chiên là được rồi.

Không mất một hồi công phu, mùi hương liền từ trong nồi bay ra, cũng truyền tới trong mũi Điền đại ca cùng Viên Vinh Dịch vẫn luôn ở trong sân nói chuyện.

"Đại tẩu ngửi hôm nay làm món gì ngon vậy. Thật là thơm. So với vị kia nhà ta tay nghề tốt hơn rất nhiều".

Có câu nói không phải người một nhà không tiến vào cùng một cửa. Giọng Điền đại ca cũng thật đủ lớn, hai người ở trong phòng bếp đều có thể nghe thấy rõ ràng. Điền đại tẩu ở trong phòng bếp cười mắng: "Ngươi cái tên nà quý. Đồ ăn ta làm chính là không ngon thì ngươi cũng phải ăn. Ngươi hiện tại còn dám ở đây ghét bỏ ta, hừ, ta xem lá gan của ngươi cũng thật lớn".

"Không dám không dám. Ta sai rồi còn không được sao?". Điền đại ca làm bộ xin tha, toàn bộ trong viện đều là tiếng cười, khiến cho người ta nhìn không được thả lỏng tâm tình.

Hết Chương 7.

Bạn đang đọc truyện *Điền Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Tình tình trở tài nấu ăn

Edit: Hương Hương

Không mất một hồi công phu, rau hẹ hộp liền được ra lò. Tần Tinh Tinh đem ra mời mọi người đến ăn.

"Nhanh lên nhanh lên, để nguội liền ăn không ngon".

Bởi vì xem xét tới lượng cơm ăn của mọi người, Tần Tinh Tinh một hơi làm mười mấy cái rau hẹ hộp, đủ cho tất cả mọi người cùng ăn.

"Không nghĩ tới cái rau này còn ăn ngon như vậy. Ta này đã muốn hỏi, Tần gia muối từ, đây là cái gì vậy, mùi vị thật là thơm". Điền đại tẩu cầm một cái rau hẹ hộp, vừa ăn vừa hỏi.

"Cái này là rau hẹ, ta cũng là trước kia nghe người khác nói, hôm nay lên núi liền hái một ít về. Đây không phải là thấy trong nhà không có đồ ăn sao, nên nghĩ hái một ít về ăn thử".

"Tần gia muối từ, không phải là ta khen ngươi, nhưng trù nghệ này của ngươi, thật sự là rất tốt a". Điền đại ca hướng Tần Tinh Tinh giờ lên ngón tay cái.

"Các ngươi thích ăn là được". Tần Tinh Tinh vốn dĩ ăn ít, ăn xong một cái liền hướng phòng bếp đi xử lý thịt gà.

Điền đại ca không hổ là thợ săn, tay nghề sử dụng dao quả thật không tồi, hẳn đều dựa theo yêu cầu của Tần Tinh Tinh đem hai con gà xử lý rất tốt. Đem từng khối thịt trên người con gà thái xuống để một bên, còn xương gà chặt lớn nhỏ không sai biệt lắm.

Tần Tinh Tinh đem từng khối thịt thái nhỏ đặt qua một bên ướp gia vị. Còn xương gà thì đặt ở trong nồi dùng nước nấu.

Nàng đã đem một giọt linh tuyến thả vào chum nước, điều này làm cho nước trở nên ngọt lành hơn. Đồng dạng, nguyên nhân bởi vì do nước, nên đồ ăn lần này làm đặc biệt thơm ngon hơn.

Đem nước xương gà lọc qua một hồi, thêm nước trong, để vào lát gừng, táo đỏ, rượu, cùng với một chút dấm, dùng lửa lớn nấu chín sau chuyển sang lửa

nhỏ ninh. Làm xong những bước này, Tần Tinh Tinh cũng ra ngoài theo mọi người nói chuyện phiếm.

Điền đại tẩu cùng Điền đại ca đi vào trong buồng xem hai đứa nhỏ, liền thấy một con mèo trắng đang đùa giỡn cái đuôi.

"Trời ạ, Tần gia muội tử, đây là cái gì? Người nhanh đuổi nó đi, cẩn thận nó đem hài tử cào bị thương".

"Yên tâm đi, sẽ không có việc gì đâu, nó rất có linh tính". Tần Tinh Tinh vuốt ve đầu Đại bạch, xem như là trấn an nó, đồng thời đem tiếng kêu rên của Đại bạch vang lên trong đầu bào trừ đi ra ngoài.

Đại bạch hiện tại rất hối hận, phi thường hối hận. Các tiểu chủ nhân quả thực là ác ma, tuy rằng đáng yêu, nhưng là lực phá hoại cũng rất lớn. Nó lập tức phải bảo vệ cái đuôi của mình không bị các tiểu chủ nhân nắm hư. Còn muốn tránh cho tiểu chủ nhân đem lông của nó cho vào miệng. Lại còn phải chịu đựng cái nhân loại ngu xuẩn này đối với nó không tín nhiệm. Thật sự là quá đã kích nó rồi.

"Ai, nếu ta cũng có thể có hài tử thì tốt rồi. Người xem chúng thực là đáng yêu". Điền đại tẩu thanh âm trầm thấp xuống.

"Yên tâm đi, sẽ có, tin tưởng ta". Điền đại ca mặt đỏ lên. Có chút luống cuống tay chân an ủi nàng.

Điền đại ca cùng Điền đại tẩu là từ nơi khác chạy tới, nhưng là bởi vì thời điểm chạy nạn làm tổn thương thân mình, cho nên kết hôn nhiều năm như vậy vẫn chưa có hài tử. Tuy nói tổn không ít tiền đi xem đại phu, nhưng đều không trị được. Cũng bởi nguyên nhân này, nên Điền đại tẩu nhìn hai đứa nhỏ mới có thể thích như vậy.

Tần Tinh Tinh nhìn hai người liếc mắt một cái, cũng an ủi: "Ta xem các người cứ yên tâm đi, Điền đại ca cùng Điền đại tẩu còn trẻ như vậy, tương lai khẳng định sẽ có hài tử. Hơn nữa, hai người các người đều tốt như vậy, ông trời sẽ không bạc đãi người tốt".

"Haha... Tần gia muội tử, người thật là càng ngày càng biết nói chuyện". Điền đại tẩu khôi phục rất nhanh, sau đó liền chuyển miệng cười "Ta ngửi thấy mùi thơm, người lại làm cái gì ăn ngon vậy? Ta phát hiện tay nghề Tần gia muội tử càng ngày càng tốt".

Cảm thụ được bầu không khí vui sướng chung quanh, Tần Tinh Tinh tâm tình cũng thả lỏng hơn. Hơn nữa âm thầm quyết định, chờ khi mình học xong y thuật, nhất định phải vì Điền đại tẩu điều trị thật tốt, làm cho nàng có thể đạt thành tâm nguyện, có được hài tử của chính mình.

"Còn phải đợi một lát nữa, đồ ăn cũng sắp được rồi". Tần Tinh Tinh bước nhanh vào bếp, đem xương gà vớt ra ngoài, còn canh thì để qua một bên. Đồng thời ở trong lòng ghi nhớ, ngày mai lên trần trên phải mua một chút chén bát trở về, bằng không liền không có cái dùng.

Đem xương gà dư lại cho vào nồi xào, thêm chút gia vị, đường, ớt xiêm cho ngon miệng. Tiếp theo cho thêm chút nước, đảo qua lại cho đến khi nước gần cạn, một mùi hương của gà cay xào liền bay ra.

Chỉ là đáng tiếc, Tần Tinh Tinh không có phát hiện ớt xanh, chỉ ở trong núi hái một ít ớt xiêm, nếu không món này sẽ càng thêm thơm ngon hơn.

Ngoài ra, Tần Tinh Tinh còn lấy một chút bột mì, tính làm sủi cảo ăn.

Sủi cảo nhân thịt gà rau hẹ, thêm mấy quả trứng gà, đều là nguyên liệu nấu ăn từ thiên nhiên, hương vị đương nhiên là cực kỳ ngon. Dưới sự hỗ trợ của Điền đại tẩu, hai người rất nhanh liền gói xong lượng ăn của bốn người. Bởi vì thịt gà tương đối nhiều, còn dư lại một phần nhân chưa dùng tới. Cũng may thời tiết chuyển lạnh, để một hai ngày, cũng không sao.

Thịt gà cay thơm ngào ngạt cùng một bồn lớn sủi cảo và canh súp. Một bữa tối phong phú đã chuẩn bị xong.

Bốn người ăn đồ ăn thơm ngào ngạt, cảm giác có vô số lời có thể nói. Điền đại ca ăn, hốc mắt liền đỏ. "Nếu lúc trước không phải vì có Viên gia huynh đệ, sao có ta của ngày hôm nay. Năm đó, nếu không có hấn ở trong núi cứu ta, ta đã sớm chết ở trên núi, nào còn có thể ngồi đây ăn cơm. Vốn dĩ nói chờ hấn về huynh đệ chúng ta lại lên núi săn thú, ai biết liền không còn cơ hội. Ai... Thật là, thế sự khó liệu a!!".

Nghe được mấy lời này, mọi người đều giống như bị ấn nút tạm dừng, tất cả đều dừng lại động tác.

"Không. Ca ca không có chết. Ta đã hỏi qua, hấn chỉ là mất tích, hấn chưa có chết, hấn sẽ trở về". Trên gương mặt của Viên Vinh Dịch tràn đầy quyết cường, không muốn tin tưởng chuyện này. Ca ca hấn lợi hại như vậy, không có khả năng sẽ ở trên chiến trường chết đâu. Chuyện này không có khả năng.

"Đúng vậy, hấn không có chết, chúng ta sẽ ở chỗ này chờ hấn, sẽ chờ đến lúc hấn trở về". Tần Tinh Tinh ôm lấy Viên Vinh Dịch, vỗ vỗ bờ vai hấn trấn an.

Dưới không khí này, tất cả mọi người đều thấy không dễ chịu. Ngoại trừ trầm mặc cũng không nói cái khác, vì vậy liền tan rã trong không vui.

Ban đêm, Tần Tinh Tinh thu thập xong chén đĩa, tính về phòng nghỉ ngơi, liền nghe được trong phòng Viên Vinh Dịch truyền tới tiếng khóc. Trầm ngâm một chút, nàng gõ cửa, nói: "Tiểu đệ, tẩu tử có chuyện muốn nói, có thể đi vào không?".

Qua một hồi, nàng mới nghe thấy bên trong truyền tới thanh âm rầu rĩ: "Tẩu tử, có thể".

Tần Tinh Tinh đẩy cửa đi vào, phát hiện Viên Vinh Dịch hốc mắt hồng hồng ngồi ở mép giường, gối đầu ở trên đã ướt một mảng, xem ra đã khóc một lúc.

Tần Tinh Tinh hôm nay luôn nghĩ làm sao trôi qua những ngày tốt lành, lại đã quên đi ý tình huống của Viên Vinh Dịch. Nói thế nào thì hẳn cũng chỉ là hài tử mới chín tuổi mà thôi, mất đi sự yêu thương trước tới nay của ca ca hẳn, đối với hẳn là một đả kích có thể nghĩ.

"Tiểu đệ, ngươi là đang nhớ ca ngươi, phải không? ". Tần Tinh Tinh nhẹ giọng hỏi.

Nghe được Tần Tinh nói, Viên Vinh Dịch giống như là bị cái gì kích thích, giọng nói đột nhiên cao hơn: "Ca ca không có chết".

Hết Chương 8.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Trên đường trừng trị cực phẩm

Edit: Hương Hương

Tần Tinh Tinh ôn nhu nói: "Àn. Ta biết, hẳn chỉ là mất tích mà thôi. Ca ca ngươi lợi hại như vậy, nhất định sẽ không có chuyện gì. Nói không chừng tương lai còn lập được công lớn trở về, đến lúc đó chúng ta liền có thể đi theo ca ngươi hưởng phúc. Nhưng mà trước đó, chúng ta cũng phải nỗ lực thật tốt, ở chỗ này sinh hoạt thật tốt. Không thể để ca ngươi ở bên ngoài còn phải lo lắng cho chúng ta. Ngươi nói có phải không? ".

"Àn. Tẩu tử nói rất đúng, ta nhất định phải đọc sách thật tốt, tương lai đậu Trạng nguyên, chờ ca ca trở về sẽ thật vẻ vang". Viên Vinh Dịch trở nên có tự tin, chỉ khí vuron lên nói.

"Tẩu tử tin tưởng ngươi có thể làm được. Được rồi, thời gian cũng không còn sớm nữa, đi nghỉ ngơi sớm đi, ngày mai tẩu tử còn muốn đi trấn trên mua đồ, còn cần ngươi giúp trông nhà".

"Yên tâm đi tẩu tử, ta nhất định sẽ trông hai đứa nhỏ thật tốt".

"Tẩu tử tin tưởng ngươi có thể".

Nhìn Viên Vinh Dịch tâm tứ đã xoa dịu không ít, Tần Tinh Tinh thở một hơi dài, tiểu hài tử tâm lý có vấn đề thật khiến người ta rồi rắm. Xem ra về sau phải chú ý vấn đề này một chút mới được. Trong nhà còn có hai đứa càng nhỏ hơn nên càng phải chú ý hơn nữa.

Buổi tối nằm trên giường, ý thức Tần Tinh Tinh tiếp tục vào không gian học tập y thuật, trong lúc đó lại rời giường hai lần cho hai đứa nhỏ ăn cháo gạo kê. Đồng thời, trong lòng âm thầm hạ quyết tâm, thừa dịp bây giờ còn có cơ hội, nhất định phải điều trị thân thể thật tốt để có sữa mẹ nuôi hai đứa nhỏ.

Tần Tinh Tinh cũng không phải hoàn toàn không có sữa, chỉ là bởi vì dinh dưỡng không đủ nên số lượng sữa căn bản là không đạt được yêu cầu. Nhưng những chuyện này cũng không phải vấn đề lớn. Tin tưởng bằng vào thủ đoạn của nàng rất nhanh là có thể giải quyết vấn đề.

Sáng sớm ngày hôm sau, Điền đại tẩu lại tới trong sân gọi nàng.

Thanh sơn trấn cách Tần gia thôn khoảng cách cũng không xa, nếu đi bộ chỉ mất một canh giờ là có thể đến, nếu ngồi xe bò sẽ nhanh hơn nhiều. Quan trọng nhất chính là ngồi xe bò sẽ không phải mệt mỏi. Bởi vì hôm nay có phiên chợ, nên có xe bò lui tới giữa hai nơi, nhưng là yêu cầu phải đi sớm mới được, bằng không sẽ không ngồi được xe bò. Hơn nữa, đi sớm thì con mồi trong nhà bắt được sẽ bán được cái giá tốt.

Tần Tinh Tinh đi theo Điền đại tẩu ra đến cửa thôn, mỗi người chỉ cần đưa Tần Xương Hi hai đồng tiền đánh xe là được.

Tần Xương Hi này cũng là một người kỳ quái, hẳn chính là con trai Lí chính, nhưng là không thích quản sự, cũng không thích xuống đất làm việc, luôn thích chạy khắp nơi, thích làm một chút buôn bán. Cũng kiếm được một ít tiền, nhưng là Lí chính vẫn luôn chú ý mất hẳn, cảm thấy hẳn chính là không làm việc đáng hoàng.

Trên xe bò ngoại trừ Điền đại tẩu cùng Tần Tinh Tinh, còn lại đều là người Tần gia thôn, đều là tức phụ Tần gia thôn cùng cô nương chưa xuất giá. Trong đó có một người quen, là con dâu đại bá nương Tần Tinh Tinh, cũng chính là đường tẩu Hoàng Thúy Bình.

"Nha, nhìn một cái xem ai tới. Tinh Tinh, không phải là tẩu nói ngươi, như thế nào gặp mặt không chào hỏi nhau một câu, mệt cho ta vẫn là chị dâu của ngươi. Nếu để người ngoài biết, còn không phải nói nhà chúng ta không biết dạy nữ nhi sao". Hoàng Thúy Bình liếc xéo nhìn Tần Tinh Tinh, cả người lệch nghiêng dựa vào xe bò, làm cho người vừa nhìn đã cảm thấy không thoải mái.

Hôm nay là mua đồ dùng cuộc sống hằng ngày trong nhà, nàng phải cầu xin mẹ chồng thật lâu mới có được cái cơ hội đi lên trấn trên đi dạo. Đang ngồi trên xe xầm thấy nhàm chán, liền thấy Tần Tinh Tinh lên xe, dĩ nhiên là mở miệng khiếu khích. Ngày hôm qua ở Viên gia, nàng đã cảm thấy cực kỳ mất hứng. Thật vất vả nàng mới nhìn trúng một cái rượu, đang muốn chuyển nó về nhà, ai biết Tần Tinh Tinh liền giao hoạt quấy nhiễu khiến chuyện không thành, thật khiến nàng tức chết.

Tần Tình Tình căn bản không có ý định phản ứng lại nàng, loại người này bản lĩnh lớn nhất chính là đem chỉ số thông minh của đối phương kéo xuống cùng một trình độ với nàng, sau đó lại dùng kịch bản họ quen thuộc nhất đánh tới người. Nàng còn không nhàm chán đến mức cùng loại người này lí luận.

Hoàng Thúy Bình nhìn Tần Tình không có phản ứng, nóng nảy, đem bàn tay đầy đặn của nàng duỗi tới, ở trước mặt Tần Tình Tình lúc ẩn lúc hiện nói: "Uy, ta đang nói người đấy, người cái tiểu tiện nhân có nghe thấy không? "

"Lấy tay người ra". Tần Tình Tình lạnh lùng nói.

"Nha, người còn phản. Ta không lấy ra đấy, người làm gì được ta". Hoàng Thúy Bình không chỉ không lấy tay ra, còn tính toán hướng bàn tay bản thủ của nàng tới xiêm y sạch sẽ của Tần Tình Tình bôi hai cái.

Nhìn bàn tay trước mắt, đầy đặn thô kệch, trên mặt còn có một lớp kén thật dày, móng tay rất dài hơn nữa còn kết đầy bùn đất, cũng không biết chạm vào cái gì mà đầy dầu mỡ. Nhìn đến, Tần Tình Tình cảm thấy dạ dày đang không ngừng cuộn cuộn lên.

Không sai, đối với một người thích sạch sẽ mà nói, những thứ này thật sự khiến người khác khó có thể chấp nhận được.

Cũng may nguyên chủ là một người thích sạch sẽ, cho dù trong nhà không giàu có, nhưng chính thể còn xem như sạch sẽ. Bằng không, nàng cũng không biết bản thân làm sao có thể ở chỗ này ở lại.

Rốt cuộc không thể chịu đựng được người trước mắt, Tần Tình Tình bắt một cái đem Hoàng Thúy Bình đè ở dưới thân mình. Cũng may Hoàng Thúy Bình đối với đi hội chợ trần trên rất coi trọng, hôm nay cố ý lựa chọn một bộ quần áo sạch sẽ ra cửa, nếu không Tần Tình Tình cũng không biết bản thân có thể xuống tay được với nàng không.

"A! Cứu mạng, giết người rồi!". Hoàng Thúy Bình thanh âm giống như giết heo vang thật xa.

Lúc này, những người ở trên xe bò xem náo nhiệt cũng không ngồi yên nữa, tranh nhau mở miệng khuyên giải: "Tình Tình, người làm cái gì vậy? Nàng tốt xấu cũng là tẩu tử người".

"Tình Tình, người đừng đùa giỡn tính tình, kéo làm bị thương tẩu tử người".

"Đều là người một nhà, đừng làm bị thương hoà khí".

Người chung quanh đều là khuyên Tần Tình Tình nhanh chóng buông tay, Tần Tình Tình mắt nhìn người chung quanh, lạnh lùng cười một tiếng, lực đạo trên tay đột nhiên mạnh mẽ, tiếp theo thả Hoàng Thúy Bình ra.

"Hừ. Tần Tình Tình, người chờ đó cho ta, ta nhất định khiến người đẹp mặt".

Hoàng Thúy Bình cũng không biết đầu óc có phải bị chấp mạch hay không, thế nhưng liên tục kêu ầm ĩ. Nhưng lần này nàng học thông minh một chút, tránh ở chỗ tự cho là an toàn ở phía sau đám người.

Tần Tình Tình mắt lạnh nhìn Hoàng Thúy Bình, hàn ý ở trong mắt khiến Hoàng Thúy Bình đột nhiên đánh cái rùng mình, tự giác ngậm miệng lại: "Người có phải hay không cảm thấy người ở cách xa thì ta không thể làm gì người. Nếu như ta muốn thì dù người có trốn ở chân trời góc biển thì ta đều sẽ không bỏ qua cho người. Cho nên, cẩn thận một chút, đừng có chọc ta".

"Hừ. Có gì đặc biệt hơn người". Hoàng Thúy Bình ngoài miệng nhỏ giọng lẩm bẩm, không để ý. Nhưng là phát hiện một cổ hàn ý bao quanh người, ngẩng đầu vừa thấy, phát hiện Tần Tình Tình chính là nhìn nàng cong khoe miệng, sát ý chột lơ quá, dọa nàng sợ vội vàng ngậm miệng, dọc đường đi cũng không dám nói một câu.

Cùng với đó, nguyên nhân cũng bởi vì Tần Tình Tình, lần này đi Thanh Sơn trấn, trên đường phá lệ yên tĩnh. Nhưng thật ra làm Tần Xương Hi thanh tịnh một hồi, ấn tượng đối với Tần Tình Tình cũng tốt hơn vài phần.

Hết Chương 9.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Đến hiệu thuốc bán nhân sâm

Edit: Hương Hương.

Xung quanh Thanh Sơn trấn có mười mấy cái thôn trang. Hơn nữa, phụ cận có vận tải đường thủy phát đạt, cho nên lượng người rất lớn, có mấy con phố nhộn nhịp, kinh tế đều không tệ.

Bởi vì hôm nay có phiên chợ, nên có rất nhiều người ở chỗ này hối hả rộn ràng mua bán. Tần Tinh Tinh khi còn là cô nương cũng rất ít khi đi lên trấn trên chơi, cho nên đối với nơi này cũng không quá quen thuộc. Chủ yếu vẫn là Điền đại tẩu dẫn nàng đi khắp nơi dạo, vì nàng giới thiệu phân bố chung quanh chợ, còn dẫn nàng đi mua chút thức ăn thông thường.

Nguyên nhân bởi vì có phiên chợ, nên các hộ nông gia đều mang các thổ sản vùng núi chính mình tích góp từng tí một cùng với trứng gà đem ra bán.

Tần Tinh Tinh thấy vậy mua không ít trứng gà, trứng gà ở chỗ này giá cả tương đối rẻ, một văn tiền hai quả. Tần Tinh Tinh vì thế mua một hơi hai trăm quả trứng gà. Bởi vì mua nhiều, nên lão hán đem cái rổ chính mình bện đưa cho nàng. Tiện cho nàng đem số trứng gà này xách về.

Dù sao rổ này cũng do nhà mình bện, cũng không mất gì, vừa vận đem những thứ này bán đi, hẳn có thể về nhà sớm hơn một chút, nghĩ vậy nên trong lòng lão bá cảm thấy rất cao hứng. Ngoài trừ trứng gà, nàng còn mua ba trăm cân bột mì, hai trăm cân bột ngô. Nơi này giá cả bột mì tương đối rẻ, năm văn tiền một cân, còn bột ngô ba văn tiền một cân. Chỉ mới mấy thứ này đã khiến Tần Tinh Tinh tiêu hết hai nghìn một trăm văn tiền. Cũng chính là hai lượng một đồng bạc. Hơn nữa, mua trứng gà cũng hết một trăm văn tiền, tiền tiêu thật là nhanh.

Tần Tinh Tinh đếm đếm hơn bảy lượng bạc còn dư lại trong túi. Nghĩ tới chính mình còn muốn mua một chút vải bông, còn muốn mua một chút gia vị cùng nồi chén gạo bõn và một số đồ linh tinh khác. Số bạc này sợ là không đủ để mua đồ. Roi vào đường cùng, nàng thở dài, xem ra nàng phải nghĩ biện pháp kiếm tiền mới được.

Bởi vì Điền đại tẩu có chút đồ muốn mang bán, nên Tần Tinh Tinh cùng Điền đại tẩu tách ra.

Sờ sờ đồ vật trong lòng, Tần Tinh Tinh cất bước hướng đến y quán lớn nhất trấn trên - Hồi Xuân Đường đi tới.

"Vị đại này, xin hỏi người muốn mua gì?"

Vừa bước vào cửa, liền có một tiểu đồng ăn mặc vải thô đầy mặt tươi cười tiến lên chào đón, cũng không vì nàng ăn mặc mộc mạc mà cho nàng xem sắc mặt.

Nhưng mà cũng có một điểm không tốt, đó là bất cứ người nào nhìn thấy cách ăn mặc kiểu phụ nhân của Tần Tinh Tinh, đều sẽ khách khí gọi một tiếng tẩu tử. Trong khi nàng đời này mới mười sáu tuổi, mặc kệ đi tới đâu đều bị người gọi tẩu tử.

Tần Tinh Tinh trước đã hỏi thăm qua, cho nên trực tiếp hỏi: "Ta có chút dược liệu muốn bán, không biết phải tìm vị nào?"

"Thì ra là muốn bán dược liệu, vậy ngài chờ một chút". Tiểu đồng giương giọng nói: "Cao sư phó, vị đại tẩu này muốn bán dược liệu, ngài hiện tại có rảnh không?"

"Ân. Mời nàng vào đi". Một giọng nói trầm ổn từ trong phòng truyền đến.

"Tốt rồi, thỉnh ngài đi bên này". Tần Tinh Tinh được mời tới trong phòng, nơi này đã chong chất không ít dược liệu, phòng chừng đều là những người trong thôn gần đây nhân lúc họp chợ mang tới đây bán.

Hồi Xuân Đường này xem như không tồi. Nghe nói Đông gia thương cảm nông dân kiếm ăn trong đất, đặc biệt phân phó phải đối với tất cả mọi người đối xử bình đẳng, nhất là những người tới trong tiệm bán thuốc. Nhất định phải nhiệt tình chào đón, nếu như đối xử ác liệt, một khi phát hiện sẽ ngay lập tức đuổi đi. Đây cũng là nguyên nhân Tần Tinh Tinh lựa chọn y quán này.

Tiến vào trong phòng, một người thoạt nhìn râu ria hoa râm đang ngồi sau đồng lớn dược liệu lăm lăm. Tần Tinh Tinh đứng đó chờ một lát, đợi tới khi hắn đem đồng dược liệu xem xong mới mở miệng nói: "Tiểu phụ nhân nơi này có một cây dược liệu, muốn thỉnh ngài xem một chút".

Tần Tinh Tinh từ trong lòng lấy ra cây nhân sâm hôm qua mình đào được trong núi.

Lão nhân kia đối với Tần Tinh Tinh ấn tượng cũng không tệ, tuy nói thoạt nhìn ăn mặc có hơi cũ, gia cảnh không tốt, nhưng là có giáo dưỡng, biết ở một bên chờ chính mình xem xong lại mở miệng. Thái độ không kiêu không nóng, nho nhã lễ độ, vừa nhìn liền biết nhất định có tương lai rộng mở. Nhưng thời điểm nhìn thấy cây nhân sâm, tâm tư của hắn đều chạy tới trên mặt.

"Đây là thứ tốt, người là nơi nào tìm thấy nó?". Cao sư phó vuốt ve cây nhân sâm giống như vuốt ve tơ lụa thượng đẳng. Trong mắt đều phát ra hào quang khiến Tần Tinh Tinh không thể nhìn thẳng, xem ra người này thật sự rất thích dược liệu.

Đối với người dụng tâm chuyên chú như vậy, Tần Tinh Tinh trước nay đều là tôn kính. "Tiểu phụ nhân là ngẫu nhiên trên núi phát hiện, nghĩ tới cái này khả năng rất trân quý nên mang tới cho ngài xem một chút. Trong nhà bản cùng, vừa vận lấy ra hỗ trợ gia dụng".

Cao sư phó xem xét liếc mắt nhìn Tần Tinh Tinh một cái. "Ân. Người xem người gây thành như vậy, phòng chừng gia cảnh trong nhà cũng không tốt. Nhưng mà cái này đối với người cũng là vật đại bổ, người không tính lưu lại bồi bổ thân thể chính mình sao? Thứ này thời khắc mấu chốt còn có thể cứu mạng, người bán rồi người liền không hối hận?".

Chường quảy ở phòng cách vách thời điểm nghe Cao sư phó nói có nhân sâm liền nhin không được đi vào. Gần đây trong tiệm đang cần nhân sâm làm thuốc, hiện tại vừa lúc buồn ngủ đưa tới gối đầu, thật sự là chuyện đáng mừng. Nhưng là Cao sư phó thế nhưng lại muốn khuyên người không bán, làm hắn ở một bên thực sốt ruột, nhin không được mở miệng nói: "Cao sư phó, người không thể như vậy".

Tần Tinh Tinh nhìn chường quỳ trong lòng sốt ruột nhưng vẫn cố giả vờ bình tĩnh, khoe miệng khê cong, xem ra lần này có thể bán được giá tốt.

"Lão tiên sinh ngài nói có đạo lý, ta vừa mới sinh hài tử, thân thể hao tổn không ít, không bằng chính mình tự cầm về dùng. Cho dù có núi vàng núi bạc so ra đều kém thân thể khoẻ mạnh không phải sao. Không bằng ngài giúp ta khai cho ta một bộ được đi, vừa vặn lấy cái này về bồi bổ thân mình".

"Ân. Nói rất đúng, núi vàng núi bạc so ra đều kém thân thể chính mình khoẻ mạnh". Cao sư phó cẩn thận châm chọc những lời này, nhin không được lớn tiếng trầm trồ khen ngợi.

Hai người một bên thương thức lẫn nhau, chỉ khổ chường quỳ ở một bên lo lắng suông: "Vị đại tẩu này, người hãy nghe ta nói, tiểu điểm chúng ta nguyện ý ra giá cao mua gốc cây nhân sâm này, người cảm thấy thế nào? Nếu không, người có thể bán cho chúng ta một nửa, còn một nửa thì đem về bồi bổ thân mình cũng được".

"Chường quỳ, ngài xứng biết, nhân sâm này ở thời khắc mấu chốt có thể cứu mạng, ta.... ". Tần Tinh Tinh cố ý biểu hiện có chút rối rắm, có chút ý động.

"Ta nguyện ý ra năm mươi lượng bạc mua lại". Chường quỳ cắn răng, ra một cái giá cao. "Cao hơn nửa thì ta cũng không có năng lực mua. Người không phải không biết, bên ngoài chiến loạn, muốn từ bên ngoài mua chút được thật sự rất khó khăn. Ta ở đây còn có mấy người bệnh nhân đang chờ cây nhân sâm này làm thuốc. Vị đại tẩu này, nếu không người xem xét một chút đem cây nhân sâm này bán cho ta. Tục ngữ nói rất đúng, cứu một mạng người còn hơn xây bảy toà tháp".

"Được, thành giao". Tần Tinh Tinh thấy giá cả đã đạt tới giá cả trong lòng nàng định, liền không chút do dự đồng ý.

"Thành giao? A, được rồi, thỉnh người đi bên này, ta đây liền đi lấy tiền đưa cho người". Chường quỳ cũng biết mình mua với giá này hơi đắt, nhưng cảm tới trong tay luôn là tốt, hân cao hứng đi lấy tiền cho Tần Tinh Tinh.

Đúng lúc này, bên ngoài hiệu thuốc truyền tới một thanh âm kiêu ngạo: "Chường quỳ, đem nhân sâm các người có lấy ra, ta đều muốn".

A, hỏng rồi!!! Chường quỳ nhanh chóng đem thân mình ngăn trở cây nhân sâm, đáng tiếc đều chậm.

Hết Chương 10

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Ép mua cũng không bán

Edit: Hương Hương

"Hừ. Chường quỳ, người có phải hay không đùa giỡn ta. Lần trước ta tới người nói không có nhân sâm, ta xem chỗ này còn có một cây rất lớn đây này".

Một tên mập giống như một khối thịt cầu chen vào trong cửa, nhìn thấy nhân sâm liền kích động giơ lên một ngón tay to mập, đối với chường quỳ hét lên.

"Ai nha, Vương công tử, cầu xin ngài tạm tha cho lão nhân đi, cây nhân sâm này là ta mới vừa mua được. Ngài đại nhân đại lượng đừng đem cây nhân sâm này lấy đi, ta còn có rất nhiều bệnh nhân còn cây nhân sâm này tới cứu mạng". Chường quỳ liều mạng che chắn trước người Cao sư phó, ý bảo Cao sư phó nhanh chóng đem cây nhân sâm này cất đi.

[

"Mới vừa mua". Vương công tử xem xét chúng quanh, nhìn thấy Tần Tinh Tinh đứng ở một bên liền nhíu mày, không khỏi hai mắt phát sáng: "Tiểu nương tử, cây nhân sâm này là người đem tới sao, nếu không người đem bán cho ca ca, ca ca nhất định cho người một cái giá tốt".

Tần Tinh Tinh tuy nói đáng người có chút gầy yếu, nhưng lại cho người ta cảm giác Tây Thi bị bệnh. Hiện tại nàng không kiêu ngạo không xiêm nịnh đứng ở đó. Khuôn mặt thanh tú, đôi mắt ánh lên tự tin, còn có một loại khí chất cao quý ở trong đó. Khó trách làm cho vị Vương công tử ở trong trần nhỏ này hai mắt toả sáng.

"Thỉnh vị công tử này tự trọng, cây nhân sâm này của ta đã bán cho vị chường quỳ này". Tần Tinh Tinh cau mày, đối với mấy loại ăn chơi trác táng này rất không có hảo cảm.

"Bán sao? Hân không phải còn chưa đưa tiền ư? Hân vừa mới cho người bao nhiêu tiền, ta ra giá gấp đôi, người thấy thế nào? ". Vương công tử phát phát tay, biểu hiện như chính mình là công tử nhà giàu vùng tiền như rác. Cũng không nghĩ tới hân lớn lên đáng người mập như heo, còn tự cho mình là đúng.

Tần Tinh Tinh đầu tiên lặng lẽ lui về sau vài bước, đứng bên cạnh Cao sư phó, cách xa vị Vương công tử này, mới nói: "Nếu đã bán đi thì phải chú ý hứa hẹn, ta sẽ không đem cây nhân sâm này bán cho người".

"Cám ơn vị đại tẩu này, thật là cảm tạ". Chương quỳ đối với Tần Tinh Tinh cảm tạ.

Cao sư phó một bên âm thầm gật đầu, cảm thấy Tần Tinh Tinh thật hợp tâm ý hẳn.

"Hừ. Xú đàn bà, đừng cho người mặt mà không biết xấu hổ. Ta nói với các người, cây nhân sâm này hôm nay ta nhất định muốn, các người bán cũng phải bán, không bán cũng phải bán". Vương công tử thấy chính mình bị cự tuyệt, trong lòng sinh khí, phát tay bảo thủ hạ đoạt lấy.

Đối với điểm này, Tần Tinh Tinh đã sớm chuẩn bị tâm lý.

Chỉ thấy một nam nhân vươn bàn tay tới muốn lấy nhân sâm, bị nàng một cước đá bay ra ngoài, đồng thời đem cánh tay của một tên phía bên phải vịn ra sau. Ngán ngại trong nháy mắt, hai người đều bị nàng chế phục mất đi năng lực chiến đấu.

"Người, người... ". Vương công tử run rẩy chỉ tay hướng Tần Tinh Tinh, cả người run run nói không ra lời. Thịt mỡ trên người cũng đi theo run lên, làm người khác cảm thấy buồn cười.

"A, người tới, đánh người rồi".

Rốt cuộc, Vương công tử không chịu nổi ánh mắt lạnh lẽo của Tần Tinh Tinh, khàn giọng đến nỗi phổi hô lên, thanh âm giống như heo bị giết.

Ngay lúc này, đám nha dịch tuần tra từ bên ngoài chạy tới.

Khi đám nha dịch chạy tới nơi, Vương công tử đã sợ tới mức chân không đứng thẳng được, run run ở đó vẫn không nhúc nhích. Chờ nhìn thấy người tới, oa một tiếng khóc thành tiếng: "Các người cuối cùng cũng tới, mau đem nữ nhân này bắt lại, nàng đem hai người của ta đánh bị thương".

"A. Vương công tử, ngài xác định nữ nhân này đánh hai người bị thương? ". Lâm bộ đầu chỉ vào Tần Tinh Tinh thoạt nhìn gầy yếu không có lực sát thương gì đứng ở một bên, khó có thể tin hỏi. Nét mặt đều là người đừng có nói giỡn với ta.

Tần Tinh Tinh thấy có nha dịch tới đây, tiến lên yêu kiều thi lễ, nói: "Các vị nha dịch đại ca hữu lễ, tiểu phụ nhân chỉ là muốn đem dược liệu ta hái được trên núi bán cho Hồi Xuân Đường, nhưng là vị công tử này tới sau liền nghĩ cường đoạt. Tiểu phụ nhân cùng hai vị ở Hồi Xuân Đường đây không có biện pháp mới ra tay làm bị thương bọn họ".

Lâm bộ đầu ngày thường ở trấn trên tuần tra, đối với nhân phẩm của Vương công tử tương đối hiểu biết, nên rất hiểu rõ ý tứ của Tần Tinh Tinh. Nhưng nữ tử này thoạt nhìn mềm yếu như vậy, thế nhưng có thể đem mấy đại nam nhân đánh ngã, vẫn là rất kỳ quái.

Vị Vương công tử này là nhi tử duy nhất của phú thương Vương gia ở trấn trên, ngày thường không học vấn không nghề nghiệp mang theo hai cái hạ nhân lúc ẩn lúc hiện rất uy phong. Nhưng là bởi vì phụ thân vị này cùng quan lão gia quan hệ cũng không tệ lắm, cho nên mọi người cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt. Lại nói, tuy rằng hắn bắt hảo một chút, nhưng trước nay cũng chưa từng làm ra chuyện ác gì.

Mấy ngày nay vị Vương công tử này sủng ái một vị thiếp có thai. Mỗi ngày đối với tiểu thiếp này hỏi han ân cần không nói, càng là mua hết tất cả các đồ bổ trân quý ở trấn trên để nàng bồi bổ thân thể.

Đây cũng là vì sao trấn trên thiếu nhân sâm đến vậy.

Có một thổ hào như vậy thu mua dược liệu, những người biết chuyện này đều đem dược liệu bán giá cao cho hắn.

Nhưng mà Tần Tinh Tinh lại không để bản thân vướng vào vòng lẩn quẩn này. Nàng tình nguyện kiếm ít đi chút tiền cũng muốn đem bán cho Hồi Xuân Đường để cấp cho những người bệnh cần dùng, cũng không muốn đem bán cho cái tên thổ hào không học vấn không nghề nghiệp cầm đi lãng phí.

Thời điểm Tần Tinh Tinh cùng Lâm bộ đầu đang khách khí, trong đám nha dịch có người kêu lên: "Di. Đây không phải Viên gia tẩu tử sao. Tẩu tử, đã lâu không thấy, người thay đổi thật lớn".

"Trương Tam, người nói đây là Viên gia tẩu tử, là tẩu tử nhà Viên đại ca sao? ". Lâm bộ đầu đánh giá Tần Tinh Tinh cẩn thận một chút, vẫn là khó có thể tin. Trong ấn tượng của hắn, tức phụ Viên Vinh Căn không phải là cái tính tình này nha. Nên là một người tính tình thành thật chất phác mới đúng, cũng không phải là một thân khí độ như vậy.

"Sẽ không nhầm, ngày hôm qua ta còn đi trong thôn đưa tin liền... ". Trương Tam thanh âm dần thấp xuống.

"Ai... Tẩu tử, người nên bị thương". Lâm bộ đầu trầm mặc, đám nha dịch đi theo tâm tình cũng trầm xuống.

Cái tình huống này thật khiến Tần Tinh Tinh tò mò, vị tướng công kia của nàng ngày thường nhân duyên cũng không tệ nha. Không chỉ ngày thường ở trong thôn cùng đám hương thân thân thiện, mà đến trấn trên cũng cùng đám nha dịch quan hệ không tệ. Hiện tại cùng đám nha dịch quan hệ tốt cũng là một chuyện khó lường, nhưng nàng từ trước tới nay một chút tin tức đều không nghe được, xem ra cái tướng công kia của nàng bí mật cũng thật không ít.

"Tẩu tử, Viên đại ca lúc trước đối với chúng ta cũng không tệ. Tương lai nếu có chuyện gì, người nhất định phải nói cho chúng ta biết, huynh đệ chúng ta

chính là liều cái mạng này cũng sẽ tới hỗ trợ. Các huynh đệ, nhìn cho kỹ, đây chính là tức phụ Viên đại ca, cũng chính là đại tẩu chúng ta, tương lai nếu để ta biết ai chậm trễ đại tẩu, ta sẽ cho kẻ đó đẹp mặt, đã biết chưa? ". Lâm bộ đầu lau mặt, hốc mắt phiếm hồng, gương đao trong tay về phía đám nha dịch, quát.

"Đại tẩu tốt".

Một đám hán tử cùng kêu lên, thanh âm truyền ra thật xa, làm cho những người đi đường đều tò mò không thôi. Không biết bên trong xảy ra chuyện gì, rốt cuộc là ai có mặt mũi lớn như vậy, khiến cho đám nha dịch công nhận là đại ca.

"Các vị đại ca không cần khách khí, tương lai tiểu phụ nhân còn mong các vị chiếu cố nhiều hơn". Tần Tinh Tinh co rút khoé miệng, cảm giác nàng giống như lão đại xã hội đen.

"Tẩu tử khách khí". Lại là cùng hô lên. Hết Chương 11.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Cùng thợ rèn hợp tác

Edit: Hương Hương.

Tần Tinh Tinh thần sắc 囧囧 (quẫn) cáo biệt đám nha dịch, từ chối hảo ý hỗ trợ của bọn họ, chính mình tiếp tục đi dạo trấn trên.

Lần này kiếm được năm mươi lượng bạc, cũng đủ mua rất nhiều nhu yếu phẩm sinh hoạt. Nhưng cũng chỉ có thể sống qua một đoạn thời gian, chịu đựng qua mùa đông rét lạnh này mà thôi. Đây cũng không phải là kế sách lâu dài. Căn nhà gạch mộc hiện tại của nàng cũng không đủ rắn chắc ấm áp, nàng còn muốn mùa xuân sang năm tiết kiệm đủ tiền xây một căn nhà mới.

Nghĩ vậy, Tần Tinh Tinh tìm tới một nhà thợ rèn ở trấn trên.

Vừa mới đi vào, đã nghênh diện một cỗ sóng nhiệt đánh tới, nhóm sư phó bên trong đang khí thế ngất trời đánh các loại khí cụ.

"Vị đại tẩu này, xin hỏi ngài có yêu cầu gì sao? ". Một học đồ nhiệt tình đi lên nói.

Tần Tinh Tinh không chút hoang mang nhìn khí cụ khắp nơi, đối với công nghệ chế tác cùng tác dụng của các loại khí cụ đều có hiểu biết đại khái, sau đó hỏi: "Ta muốn đánh một thứ, không biết nơi này của tiểu huynh đệ có thể đánh ra đồ theo yêu cầu? ".

"Đương nhiên có thể, không dỗi gạt đại tẩu, tay nghề của sư phụ ta cực kỳ chuẩn, chỉ cần ngài nói ra đồ vật ngài muốn, sư phụ ta nhất định làm được". Học đồ vỗ vỗ bộ ngực, đối với sư phụ mình tin tưởng tràn đầy.

"Vậy thì tốt, vậy liền phiền tiểu huynh đệ gọi sư phó của người tới được không? Ta nói với hắn một chút đồ vật ta muốn đánh".

"Được, vậy ngài chờ ta một lát".

Tần Tinh Tinh nhìn nông cụ bày biện trước mặt. Tại xã hội Trung Quốc cổ đại, những thứ này còn tương đối nguyên thủy, sử dụng còn chưa có thuận tay và hiệu suất tương đối cũng thấp. So với những thứ nàng biết căn bản là không thể so sánh được.

"Vị đại tẩu này, không biết người yêu cầu thứ gì? Không dỗi gạt người, chỉ cần người nói ra, sẽ không có cái ta không làm được". Sư phó tiệm thợ rèn là một người trung niên cao trắng, bởi vì hàng năm rèn sắt nên cả khuôn mặt đều biến thành màu đỏ, thanh âm hàm hậu làm người ta cảm thấy hắn là một người trung hậu thành thật.

"Không biết sư phó họ gì? ".

"Nga. Ta họ Ngụy, không cần khách khí như vậy". Ngụy sư phó vẫy vẫy tay, đối với nghi thức xã giao này thực không để bụng.

Tần Tinh Tinh cười cười, nàng thích cùng loại người này giao tiếp: "Ngụy sư phó, tiểu phụ nhân nhà chồng họ Viên, ngài gọi ta Viên nương tử là được. Ta gần đây lúc cuộc đất cảm thấy cái cuộc rất không thuận tay, nghĩ tới nghĩ lui lại nghĩ ra một loại cuộc mới. Cho nên muốn ngài làm cho ta một cái, xem thử có thuận tay hay không? ".

"Nga? Không biết là loại nào, người có thể trước nói cùng ta". Tuy Ngụy sư phó không tin một nữ nhân như Tần Tinh Tinh có thể làm ra được cái đồ đặc biệt gì, nhưng căn cứ ý tưởng có thể thực hiện được, hơn nữa hắn cũng thực tò mò cái đồ mới này, cho nên mới hào hứng.

Tần Tinh Tinh cũng biết suy nghĩ của hắn, biết nếu chính mình lấy không ra bản lĩnh thì hắn sẽ không coi trọng. Chỉ thấy Tần Tinh Tinh từ trong lòng lấy ra một xấp giấy, tìm ra một tờ, đưa tới cho Ngụy sư phó xem. Nàng chỉ vào trên bản vẽ nói ra ý nghĩ của mình.

"Ngụy sư phó xem, cái cuộc chúng ta hiện tại đang dùng là một cây gỗ nhỏ gắn với một cái xềng. Ngày thường khi dùng chỉ có thể ngồi xổm đào đất. Tốn rất nhiều sức nhưng hiệu suất lại không cao. Nếu dựa theo ý nghĩ của ta, đem cây gậy làm dài hơn, sau đó đem cái xềng uốn lượn thành một góc độ nhất định, như vậy có thể đứng thẳng người mà đào đất. Hơn nữa cái xềng này không chỉ có phía trước sắc bén, mà chỗ bên này cũng phải mài bóng loáng, như vậy có thể đem cỏ dại hai đầu bờ ruộng dễ dàng xới đi. Chỗ ta ở còn có rất nhiều người ở trên núi trống trọt, chỉ cần đem hình dạng cái xềng này thay đổi một chút, là có thể sử dụng được ở rất nhiều địa phương".

Nói tới những thứ chính mình am hiểu, Tần Tinh Tinh đành đặc mà nói, trên người tản ra một loại hào quang chói mắt.

Ngụy sư phó cầm cái bản vẽ kia nhìn thật lâu, bỗng nhiên vỗ đùi, nói: "Ai nha, cái phương pháp này tốt, sao ta lại không nghĩ tới chứ. Viên nương tử, người yên tâm, cái này ta có thể đánh ra cho người, hai ngày nữa người tới lấy là được".

"Vậy cảm ơn Ngụy sư phó, không biết hết bao nhiêu tiền? "

"Cái này nói sau, Viên nương tử, thỉnh người qua bên này. Lão Ngụy ta muốn cùng người thương lượng một chuyện, không biết có thể không? "

Vừa thấy bộ dạng này của Ngụy sư phó, Tần Tinh Tinh liền biết tính toán của mình thành công, nàng ra vẻ không biết hỏi: "Không biết Ngụy sư phó muốn thương lượng chuyện gì? "

"Ta cảm thấy cái cuộc này của người rất không tệ, tương lai nhất định được coi trọng, không biết tương lai ta có làm nhiều một chút, bày ở trong tiệm bán? "

"Có thể giúp được mọi người ta cũng thật cao hứng, nhưng ta có thể từ giữa được lợi ích gì? Thanh danh cùng tiền tài đều là Ngụy sư phó kiếm được, như vậy sẽ có chút không phúc hậu, ngài cảm thấy sao? "

"Ngạch. Cái này người yên tâm, ta sẽ không chiếm chút tiện nghi của người". Ngụy sư phó cũng hiểu đạo lý này, không muốn không làm mà hưởng. "Như vậy đi, Viên nương tử, người cho ta một cái giá, ta từ chỗ người mua cái biện pháp này".

"Ta cũng không muốn chiếm tiện nghi của Ngụy sư phó, cái biện pháp này cũng chỉ có thể bán chạy một thời gian thôi, tin tưởng qua một thời gian sẽ có người đem biện pháp này học được. Như vậy đi, ta cùng Ngụy sư phó trước trích phần trăm một tháng bán cuộc. Một tháng này người bán được bao nhiêu cái cuộc, thì cứ một cái cuộc cho ta mười văn tiền là được. Không biết Ngụy sư phó cảm thấy thế nào? "

Ngụy sư phó nghĩ nghĩ, bình thường một cái cuộc hẳn có thể kiếm được ba mươi mấy văn tiền, cái cuộc mới này phỏng chừng có thể tăng giá lên, hẳn sẽ bán được rất nhiều, hơn nữa phân lượng chỉ có một tháng, cái mua bán này xem như có lời, ngoài ra thanh danh cửa hàng sẽ càng vang xa, lập tức liền đáp ứng: "Không thành vấn đề, cứ định như vậy đi".

Tần Tinh Tinh đạt được mục đích, cũng gật gật đầu nói: "Vậy tốt, như vậy cứ mười ngày họp chợ ta lại tới kết toán một lần. Ta tin tưởng Ngụy sư phó sẽ không chiếm chút tiện nghi của tiểu phụ nhân đúng không? Thời gian cũng không còn sớm, ta liền đi trước".

"Đợi đã, Viên nương tử chờ một chút". Ngụy sư phó gọi Tần Tinh lại, nói: "Ta thấy người còn có thật nhiều giấy, có phải còn rất nhiều ý tưởng tốt khác, chúng ta lại bàn một chút, giá tiền có thể bàn tốt".

Ngụy sư phó tuy ngoài mặt trông cục cằn, nhưng có thể đem tiệm thợ rèn kinh doanh tốt như vậy cũng không phải là người ngốc.

"Cái này về sau lại tiếp tục nói, tin tưởng Ngụy sư phó một tháng này làm cuộc thôi cũng sẽ rất bận rộn, ngài nói có thể không? ". Tần Tinh Tinh không có phủ nhận lời Ngụy sư phó, xem như chấp nhận mình còn có bản vẽ tốt. Nàng tin tưởng nếu nói như vậy, Ngụy sư phó sẽ đối với lần họp tác này của bọn họ thật nghiêm túc.

"A. Vậy tốt, Viên nương tử đi thông thả". Ngụy sư phó nghe ra ý nàng muốn giữ lại, mặt đầy tươi cười tiễn ra tận cửa, nói: "Chờ mong lần sau chúng ta họp tác". Hết Chương 12.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Mua sắm

Edit: Hương Hương

Tuy việc này còn chưa có giúp Tần Tinh Tinh kiếm được tiền ngay, nhưng nàng cũng không nóng nảy. Chuyện lần này nàng chỉ muốn để lại một chút danh tiếng mà thôi, chuyện nàng mưu đồ còn ở phía sau.

Nhưng hiện tại nghĩ tới mấy chuyện này thì còn hơi sớm, chuyện quan trọng bây giờ là đem số tiền vừa kiếm được mua nhu yếu phẩm cải thiện cuộc sống trong nhà.

Tần Tinh Tinh tới một nhà bán than củi, một hơi mua hai ngàn cân than củi. Hiện tại trong nhà không có giường đất, ngày thường đều là đặt một chậu than ở trong phòng đốt, bên trong đều là than củi ngày thường nấu nướng tích góp lại. Những than củi đó số lượng không chỉ ít mà còn rất nhiều khói, dùng lâu ngày không tốt cho cơ thể.

Bình thường cũng chỉ có những người nhà giàu mới dùng than củi, dù sao giá cả than củi cũng không rẻ. Một văn tiền cũng chỉ mua được một cân. Nhà nông bình thường ngay cả ăn uống cũng là cả một vấn đề, làm gì có tiền dư để mua mấy thứ này.

Hơn nữa, hiện tại mọi người đều biết nếu đóng cửa đốt than củi sẽ bị bệnh, thậm chí là chết, nên bình thường đốt than mọi người đều mở cửa sổ, nhưng nếu mở cửa sổ gió lạnh lùa vào thì sẽ không còn ấm áp nữa, ngoài ra còn có thể thổi tắt mất lửa.

Lúc này chương quỳ thấy Tần Tinh Tinh một thân quần áo phụ nhân vải thô nói muốn mua nhiều than củi như vậy, liền có chút buồn bực. Nhưng khi thấy Tần Tinh Tinh đưa bạc ra, mặt mày liền thay đổi.

Cuối cùng xuất phát từ hảo tâm, vị chương quỳ kia vẫn nhắc nhở Tần Tinh Tinh một câu: "Vị đại tẩu này, than củi tuy rằng sưởi ấm, nhưng khi dùng cũng phải cẩn thận một chút, nếu không đối với thân thể cũng không tốt".

"Đa tạ chương quỳ nhắc nhở, những chuyện này tiểu phụ nhân sẽ chú ý. Còn muốn phiền chương quỳ giúp ta đem số than củi này tới phụ cận Tần gia thôn, nhà của ta ở gần bờ sông, chỉ cần liếc mắt một cái là có thể thấy".

Vấn đề than củi Tần Tinh Tinh rất dễ dàng giải quyết, nhưng hiện tại nàng không muốn đi làm, bởi vì bây giờ thời tiết còn chưa có lạnh. Nàng tính toán chờ khi trời trở lạnh rồi mới đi làm, tới lúc đó nhất định kiếm được một khoản lớn.

"Cái này ngươi yên tâm, vụ mua bán lớn như vậy, ta nhất định sẽ giao hàng tận nhà".

Mua than củi xong, Tần Tinh Tinh lại đi mua nồi chén gáo bồn cùng những thứ linh tinh khác.

Nghề làm gốm sứ ở thời đại này có thể nói là rất phát triển. Dù loại chén và đĩa được thiêu chế một cách tinh mỹ chồng chất trên đất, giá cả phi thường hợp lý. Tần Tinh Tinh vì muốn tương lai sử dụng thuận tiện, mua rất nhiều chén và đĩa. Ngoài ra, nàng còn thấy có rất nhiều vại lớn, khiến nàng thật ngạc nhiên.

Thời đại này, mùa đông cũng không có rau dưa gì, thứ duy nhất có thể thấy chính là cải trắng, thực sự là quá ít, không bằng nhân lúc này còn ít rau dưa có thể mang đi yếm dưa chua. Tuy bây giờ cũng có người biết yếm dưa chua, nhưng cũng chỉ đơn giản là đem rau dưa thả ngâm vào nước muối ướp, phòng ngừa thời gian dài sẽ bị hư hỏng. Ăn vào trừ bỏ vị mặn cũng không có hương vị khác, không dễ ăn một chút nào.

Đời trước, Tần Tinh Tinh khi đi học bởi vì điều kiện không tốt, mỗi ngày đều làm bạn với bánh bao thêm dưa muối. Tuy sau này cuộc sống tốt hơn một chút, nhưng là mỗi năm cũng sẽ làm rất nhiều dưa muối, xem như ứ khổ tư điền, cũng coi như khích lệ chính mình.

Vì vậy, trong đầu nàng chứa rất nhiều phương pháp làm đồ chua dưa muối.

Cái vại lớn này chế tác cũng đơn giản, không có nhiều yêu cầu kỹ thuật, tuy rằng nhìn rất lớn nhưng cũng không đắt, giá bằng giá tiền cái chén. Một cái chén trên có hoa văn hết năm văn tiền, một cái đĩa hết mười văn tiền, mà cái vại này giá cả rẻ hơn nhiều. Một cái vại năm cân chỉ mất có hai văn tiền, mười cân mất năm văn tiền, hai mươi cân thì đắt một chút, mất hai mươi văn một cái, bởi vì khi thiêu chế chiếm rất nhiều diện tích.

Tần Tinh Tinh rất thích cái vại lớn này, tương lai có thể yếm dưa muối, cũng có thể đựng nước. Nhưng những cái vại này quá công kềnh, nàng không thể chuyên đi được. Cũng may thợ làm gốm sứ, nhà ngay cạnh Tần gia thôn, chờ hết hợp chợ, họ có thể mang mấy cái vại nàng mua chuyên qua nhà nàng.

Cái này giúp nàng bớt việc, Tần Tinh Tinh lại đưa thêm một yêu cầu. Nàng muốn mấy cái vại này đều thêm nắp đậy, không cần phải đẹp mắt, chỉ cần có thể đậy kín là được, tránh tương lai khi nàng yếm dưa chua không khí bị lọt vào. Căn cứ vào lớn nhỏ không giống nhau nàng mua sáu bảy cái, rồi lại mua rất nhiều vại theo yêu cầu kích thước nàng muốn.

Là một người làm ngành kỹ thuật, nàng cũng mắc chứng ám ảnh cưỡng chế, đó là tất cả đồ đều phải dựa theo phân loại nhất định. Những cái vại lớn nhỏ không đồng nhất này vừa lúc phù hợp yêu cầu của nàng.

Còn gia vị, Tần Tinh Tinh nhớ tới trong nhà cũng không có nhiều loại gia vị, cảm thấy cần phải mua thêm nhiều loại gia vị khác, bằng không đồ ăn làm ra sao có thể mỹ vị được.

Khi tới trong tiệm gia vị cũng chỉ có mấy loại thông thường như muối, dấm, nước tương, hiện tại có nhiều loại gia vị còn chưa được mọi người phát hiện ra. Nhưng Tần Tinh Tinh nhớ rõ đằng sau núi có thật nhiều hoa tiêu, ớt. Xem ra hôm nào nàng phải đi hái một ít về mới được.

Những gia vị trong tiệm này cũng không phải thuộc loại tốt, muối và đường cũng không thuộc loại tinh tế, bên trong còn trộn lẫn một ít tạp chất, như vậy mua về còn phải tự xử lý một lần, mà dấm cùng nước tương hương vị cũng không có nồng hậu tinh khiết và thơm. Những thứ này yêu cầu thời gian ủ rất lâu, vẫn là chờ sau này khi nàng có thời gian rồi nói sau.

Đi dạo một vòng, Tần Tinh Tinh phát hiện có rất nhiều đồ không được tốt lắm, cần phải cải tiến lại.

Nếu nàng đã tới nơi này, như vậy nhất định sẽ đem những thứ này cải thiện.

Mua đồ xong, Tần Tinh Tinh lại chạy tới cửa hàng bán vải, mua mấy thước vải cùng một ít chân mền, cũng nhờ tiểu nhị giúp nàng đưa tới chỗ xe bò.

Bởi vì mua rất nhiều đồ, nên khi Tần Tinh Tinh chạy đến chỗ tập hợp, tất cả mọi người đều đã tới và đang chờ nàng. Thấy vậy, Tần Tinh Tinh vội vàng xin lỗi: "Thật xin lỗi mọi người, bởi vì ta mua đồ có chút nhiều, khiến mọi người phải đợi lâu. Ta có mua ít điểm tâm, mọi người cùng tới ăn thử đi". Nói xong liền lấy bao điểm tâm mở ra đưa qua.

Bởi vì Tần Tinh Tinh xin lỗi trước, nên tâm tình mọi người cũng dịu xuống không ít. Cười cười nhường chỗ cho Tần Tinh Tinh, còn để ra một ít chỗ cho nàng để đồ.

Nhưng không phải tất cả mọi người đều dễ nói chuyện như vậy.

Ban nãy, tuy Tần Tinh Tinh trừng trị Hoàng Thúy Bình một trận, khiến nàng thành thật không ít. Nhưng người này chính là loại người vết sẹo lành liền quên đau, bản thân nghĩ lại càng nghĩ càng thấy không thích hợp, chính mình một người lớn như vậy sao lại để Tần Tinh Tinh dễ dàng bắt chẹt. Nàng hạ quyết tâm muốn Tần Tinh Tinh đẹp mặt, muốn cho Tần Tinh Tinh một cái giáo huấn.

Vốn dĩ tất cả mọi người đều là người một thôn, ngày thường quan hệ cũng tương đối tốt, thời điểm họp chợ phải chờ ai một chút cũng không cảm thấy gì. Tần Tinh Tinh cũng không tính là đến muộn, sở dĩ mọi người sinh khí như vậy chính là do Hoàng Thúy Bình ở một bên khích bác.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Tác dụng của dư luận

Edit: Hương Hương

"Ồ. Cái giá của người cũng thật lớn, để cho mọi người phải chờ một mình người". Hoàng Thúy Bình âm dương quái khí nói.

Tần Tinh Tinh cùng Diên đại tẩu nói chuyện, căn bản không để ý tới nàng.

Hoàng Thúy Bình thấy vậy, cho rằng Tần Tinh Tinh sợ nàng, nói càng hăng say: "Chắc chắn chắc, người cho rằng cho chúng ta một chút thức ăn là chúng ta sẽ không sinh khí nữa? Thật không biết người nghĩ gì, có phải cảm thấy tất cả chúng ta đều là loại kiến thức hạn hẹp".

Nàng vừa nói, vừa hướng tay tới túi lấy điểm tâm, tướng ăn rất xấu. Điểm tâm cũng với nước miếng cứ vậy phun khắp nơi, người chung quanh đều không dấu vết cách xa nàng chút.

"Người nhìn người đi, chúng ta nhiều người như vậy, vậy mà người chỉ lấy ra một bao điểm tâm, căn bản nhét kê răng cũng không đủ, thật là một người không phóng khoáng. Hơn nữa người chiếm nhiều chỗ trên xe như vậy, vốn dĩ đã đủ chật, giờ đến chỗ để ngồi cũng không có".

Hoàng Thúy Bình lái nhai liên tục, cho dù không có ai để ý, nàng vẫn nói rất hăng say. Làm Tần Tinh Tinh không thể không bội phục trình độ tự cho là đúng của nàng.

Nhưng đây cũng là mục đích Tần Tinh Tinh muốn, tuy nàng nhìn Hoàng Thúy Bình không vừa mắt, nhưng Hoàng Thúy Bình nói sao cũng là tẩu tử của nàng, nếu như làm quá đáng quá cũng không tốt, nàng sợ tới lúc đó đại bá nương sẽ bởi vì chuyện này đi tìm cha mẹ nàng phiền toái.

Hiện tại nàng cần một cái lý do, một cái lý do có thể trừng trị Hoàng Thúy Bình.

Ngày thường Hoàng Thúy Bình chỉ biết sử dụng mấy thủ đoạn gian dối, nghĩ biện pháp cò ăn, tức phụ trong thôn vốn cũng không muốn cùng nàng giao lưu nhiều. Bây giờ nàng nói Tần Tinh Tinh, cũng xem như đắc tội với tất cả mọi người trên xe.

Kiến thức hạn hẹp? Một bao điểm tâm đã bị thu mua? Những lời này là đang nói ai, trên xe này ngoại trừ các nàng còn có người khác sao?

Nói như vậy sao có thể làm người chung quanh không tức giận.

"Tinh Tinh, không phải tẩu tử nói người. Người nhìn người đi, tướng công mới chết đã chạy đi mua nhiều đồ như vậy, người không biết còn tưởng rằng người rất cao hứng. Vốn dĩ mẹ ta nói giới thiệu cho người một nhà tốt, người lại không muốn. Nhìn dáng vẻ này của người đi, không phải là đã tìm được một nhà tốt đấy chứ". Hoàng Thúy Bình càng nói càng thái quá.

Tần Tinh Tinh nghe được những lời này, hàn quang trong mắt loé lên, nói: "Ta cảnh cáo người không được nói bậy".

"Hừ. Ta đâu có nói bậy, nương ta vừa mới cho người mười lượng bạc, người liền mua nhiều đồ như vậy, nếu không phải tìm được một nhà tốt, người sẽ cam lòng tiêu nhiều tiền như vậy sao. Hay là người tính tiêu hết số tiền này liền quay về Tần gia? Ta nói cho người biết, cô nương gả ra ngoài như bát nước đổ đi, hôn sự lần trước người không muốn, về sau cũng đừng nghĩ trở về nhà mẹ để lấy được chỗ tốt gì, không có cửa đâu".

"Số bạc kia là nương người cho ta sao? Nếu không phải hôm qua ta nói muốn bạc triều đình phát trợ cấp, thì nương người đã lấy hết số bạc duy nhất này của ta rồi. Ta chiếm chỗ tốt của nhà mẹ đẻ? Từ khi ta gả vào Viên gia, còn chưa thấy qua một chút đồ tốt gì của nhà mẹ đẻ, ngay cả của hồi môn các người cũng không chuẩn bị cho ta! Hiện tại trời lạnh như vậy, ta không đi mua mấy thứ này trở về, người tính để ta cùng bọn nhỏ đói chết lạnh chết ư? Cũng không biết hôm qua là người nào trộm hết gạo cùng bột mì nhà ta, cũng không sợ buổi tối ngủ không yên".

"Ai... Ai trộm đồ của người? "

Mọi người thấy Hoàng Thúy Bình dáng vẻ hoảng loạn, còn có gì không hiểu.

Trong lúc nhất thời, mọi người trong xe đều nghị luận sôi nổi. Mọi người bình thường đều thấy nhà bọn họ cuộc sống cũng không tệ. Người trong nhà nhiều, mà nữ nhân cũng rất biết sinh dưỡng, tiêu phí ngày thường trong nhà đều tốt. Tức phụ lão đại nghe nói trước đây là nha hoàn ở nhà giàu trăn trên, người cũng xinh đẹp mà nói chuyện cũng dễ nghe.

Mọi người cũng nghe nói vì chiếu cố lão nhị trong nhà nên Tần Tinh Tinh bị bắt gả chồng, trong nhà cũng cho không ít đồ tốt. Không nghĩ tới nàng gả ra ngoài ngay cả của hồi môn đều không cho.

"Viên gia ngay cả một người lao động cũng không có, chỉ có một tiểu thúc, như thế mọi người trong nhà tương lai sống thế nào?"

"Đúng vậy, ta còn nghe nói, cái gia đình mà các nàng nói là một nam nhân hơn ba mươi tuổi, còn có một lão nương cực kỳ xảo quyệt. Trời ạ. Đây không phải là muốn đem một cô nương sống sờ sờ nhà người ta đẩy vào hố lửa sao? "

"Ai. Thật đúng là biết người biết mặt không biết lòng. Thấy nàng ngày thường là một người khéo léo, ai ngờ được lại đối xử với người trong nhà tàn nhẫn như vậy".

"Không hổ là người từ nhà giàu đi ra, tâm nhãn cũng thật là nhiều. Chúng ta về sau phải cẩn thận chút, tránh cho bị nàng lừa mà không biết".

"Nhà ta hôm trước bị mất con gà, nói không chừng là bị người nào đó lấy mất".

Tục ngữ nói rất đúng, ba nữ nhân có thể hợp thành một cái sân khấu, như vậy nữ nhân trên xe bò này có thể hợp thành một cái gánh hát. Một đám người ghé đầu vào nhau, rất nhanh đưa ra kết luận Tần Tinh Tinh muốn.

Đây chính là mục đích của Tần Tinh Tinh, làm cho mọi người biết được con người thật của đại bá nương Đồng Phụng. Từ giờ trở đi đối với Đồng Phụng có lòng cảnh giác, như vậy sẽ đánh vỡ ấn tượng tốt với nàng trong suy nghĩ mọi người, đối với tương lai sẽ càng dễ dàng quật ngã nàng.

"Các người đừng nói linh tinh, nương ta không phải là người như vậy".

Hoàng Thúy Bình ở một bên nghe mà hoảng sợ, nếu chuyện này để mẹ chồng nàng biết, còn không phiền chết nàng.

Nàng chính là cái gì cũng chưa làm, chỉ nói Tần Tinh tinh hai câu. Ai biết, nhóm người này dăm ba câu đã đem đầu mâu chiếu lên đầu mẹ chồng nàng.

Nhưng miệng là ở trên người người khác, cho dù nàng có nói thế nào thì cũng không ai nghe nàng, muốn nói như thế nào thì tiếp tục nói như vậy. Đối với việc Tần Tinh vì sao mua nhiều đồ như thế, cũng không ai chú ý tới.

Tần Tinh Tinh ở một bên nhắm mắt nghỉ ngơi, phảng phất như âm thanh ồn ào xung quanh đều không ảnh hưởng tới nàng. Nhớ trước đây khi nàng ở hiện đại lăn lộn trên thương trường, chuyện vận dụng dư luận có thể nói là thuận buồm xuôi gió. Hiện tại khiến những người này nói sang chuyện khác cũng không có khó khăn gì.

Lực chú ý bây giờ của nàng đều đặt trên chuyện làm sao để làm giàu.

Bây giờ nàng đã kiếm được món tiền đầu tiên, tuy đã tiêu rất nhiều tiền vào chuyện mua vật dụng sinh hoạt hằng ngày, nhưng vẫn còn đủ để triển khai kế hoạch của bản thân.

Mùa đông sắp tới rồi, nàng nhớ ra có một loại đồ ăn có thể lấy đi bán lấy tiền.

Thời điểm ở nhà, nàng phát hiện một ít son tra, đó là do khi mang thai ăn uống cảm thấy không ngon miệng, nên tìm một ít son tra. Son tra đại ở trên núi chỗ nào cũng có, bởi vì gầy rất chua nên chỉ có tiểu hài tử hay thai phụ mới có thể ngẫu nhiên ăn một ít.

Tần Tinh Tinh nhớ lại, vừa nghĩ lại liền thấy sợ, quả son tra này không thích hợp cho thai phụ ăn, nếu không cẩn thận ăn nhiều sẽ khiến thai nhi không thể phát triển, nghiêm trọng hơn chính là sinh non. May mắn lúc trước nguyên chủ chỉ ăn một ít, không có gây ảnh hưởng lớn.

Đây có lẽ là nguyên nhân mà hai đứa nhỏ rất ngoan ngoãn, biết mẫu thân cuộc sống trôi qua cũng không dễ nên không có ầm ĩ, vẫn luôn luôn ngoan ngoãn.

Nghĩ tới đây, Tần Tinh Tinh biểu tình nhu hoà đi không ít. Hôm nay ra ngoài lâu như vậy, thật là nhớ hai đứa nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Nhũ danh của bảo bảo

Edit: Hương Hương

Thật vất vả về tới nhà, Tần Tinh Tinh không để ý đồ đạc trên xe, liền đi vào trong phòng xem hai tiểu bảo bối của mình.

"Tiểu đệ, bọn chúng hôm nay có ngoan không? Có ầm ĩ không? ". Tần Tinh Tinh nhìn Đại Bạch đang vui vẻ chơi cùng hai tiểu gia hoả, lòng có chút khó chịu. Mẫu thân ở bên ngoài nhớ các người như vậy, thế nhưng hi người các người không có lương tâm cùng Đại Bạch chơi vui vẻ như vậy.

"Tẩu tử, bọn chúng rất ngoan, không có ầm ĩ". Viên Vinh Dịch buông quyển sách trên tay xuống, cười nói: "Tẩu tử, người ở trên núi nhất được con mèo này về thật không tệ, rất có kinh tính, cũng không có làm ầm ĩ. Lúc đầu ta còn còn sợ nó sẽ không cẩn thận cào bọn nhỏ, kết quả nó chưa từng sinh khí".

Tần Tinh Tinh tức giận trừng mắt nhìn Đại Bạch: "Ta xem bây giờ chúng thích Đại Bạch so với ta hơn".

Nghe thấy cái tên Đại Bạch, Viên Vinh Dịch mặt cười cứng lại một chút: "Hoá ra nó tên là Đại Bạch. Thật đúng là....một cái tên hay. Đúng rồi, tẩu tử, chúng ta không thể lúc nào cũng gọi chúng tiểu bảo bảo được, nhân lúc này đặt cho hai đứa nhỏ một cái tên đi".

"Ừ. Cũng không thể lúc nào cũng gọi bọn nhỏ như vậy được. Tuy nói tên phải đợi tới lúc một tuổi mới được đặt, nhưng có thể đặt nhũ danh trước. Tiểu đệ, không biết người có cái kiến nghị gì không? ". Tần Tinh Tinh đầu tiên dò hỏi ý kiến của Viên Vinh Dịch.

Viên Vinh Dịch nghĩ nghĩ, nói: "Nhũ danh thì không cần yêu cầu đặc biệt gì, chỉ cần gọi thuận miệng là được. Ta thấy vẫn là tẩu tử quyết định đi".

"Ừ. Vậy ca ca gọi Bảo Bảo, còn muội muội gọi Bối Bối". Tần Tinh Tinh nghiêm túc suy nghĩ thật lâu, mới nói ra ý kiến của mình.

Quả nhiên....là sẽ như vậy. Viên Vinh Dịch đầy mặt hắc tuyến nghĩ, khi hắn nghe cái tên Đại Bạch là đã biết Tần Tinh Tinh là người không biết đặt tên, nhưng vẫn chưa từ bỏ ý định hỏi một chút. Hiện tại vừa nghe, cái tên này quả thực là quá tùy tiện đi.

"Ừm, tẩu tử người xem, trong thôn nhiều nhà đều gọi hài tử nhà mình là tam can bảo bối, chúng ta đặt như vậy có phải có chút tùy tiện, không có chút mới mẻ. Gọi ra như vậy chúng ta cùng bọn họ không khác nhau".

"Vậy tiểu đệ cảm thấy đặt tên nào mới tốt, nói ra một chút, có cái gì phải ngược ngược".

"Hai đứa nhỏ là sinh vào giờ Thìn, không sai biệt lắm chính là sinh vào buổi sáng, như vậy đặt một cái tên ý tứ gần với sáng sớm. Hơn nữa, hẳn chính là đứa bé đời sau đầu tiên của Viên gia chúng ta, cũng là hy vọng về sau của Viên gia chúng ta, cho nên gọi là Thần hi. Còn bé gái, xem ngày thường nàng cười lên nhìn rất ngọt ngào, vậy lấy tên Đường Đường đi".

Tần Tinh Tinh nhìn Viên Vinh Dịch giải thích ý nghĩa cùng nguồn gốc tên, trong lòng cảm thấy xấu hổ, xem ra cái tên mình đặt thật đáng bỏ đi, bản thân nàng chỉ nghĩ đặt một cái tên gọi lên thật thuận miệng. Ai biết, đặt tên còn phải chú ý nhiều thứ như vậy.

Tùy cơ, Tần Tinh Tinh đánh nhịp nói: "Vậy lấy tên Thần Hi cùng Đường Đường đi". Tần Tinh Tinh cầm đuôi Đại Bạch lúc ẩn lúc hiện trên đùi hai đứa nhỏ nói: "Các bảo bảo, các người giờ đã có tên rồi, các người có vui không? ".

Hai đứa nhỏ cũng không biết là thích cái đuôi của Đại Bạch hay là thích cái tên này, đều hướng Tần Tinh Tinh nở nụ cười rạng rỡ.

Tần Tinh Tinh nhìn thấy hai đứa nhỏ cười, tâm đều tan chảy, cảm thấy tất cả vất vả cùng phấn đấu của bản thân đều đáng giá.

Chơi đùa với đứa nhỏ một lúc, trong viện liền truyền tới giọng của Điền đại tẩu: "Đại muội tử, ta biết người trong lòng nhớ hai đứa nhỏ, nhưng người cũng không thể không cảm đồ của nhà mình về đi".

Tần Tinh Tinh lúc này mới nhớ tới mình còn chưa cảm đồ đặc về, vội vàng từ trong phòng đi ra, cười xin lỗi: "Điền đại tẩu, thật là phiền người, ta chỉ lo cho đứa nhỏ, đều quên mang đồ về, cũng may có người mang qua cho ta".

"Ai, không có chuyện gì, dù sao cũng tiện đường. Hai đứa nhỏ thế nào rồi, không có làm ầm ĩ đi". Điền đại tẩu cũng quan tâm hai đứa nhỏ giống vậy.

"Không có. Bọn chúng rất ngoan, Vinh Dịch còn đặt tên cho hai đứa nhỏ, ca ca gọi Thần Hi, muội muội gọi Đường Đường, có phải rất êm tai không? "

Điền đại tẩu gật gù đầu, nói: "Không khổ là người đọc sách, đặt tên so với chúng ta đều hay hơn nhiều. Được rồi, đại muội tử, người có nhiều đồ đặc cần thu thập cũng phải mất một khoảng thời gian, ta không làm phiền người nữa, ta trở về trước đây".

Tần Tinh Tinh trước đem chăn mới mua phơi ở trong sân, rồi đem những đồ còn lại dọn dẹp. Cũng may, bởi vì không gian trên xe có hạn, cho nên có rất nhiều đồ đặc nàng thỉnh thoảng ngày mai đem tới. Hôm nay nàng mua cũng không ít đồ, thừa dịp hôm nay có thời gian, Tần Tinh Tinh muốn sắp xếp lại đồ đặc.

Thời điểm mùa thu chính là thời điểm nhiều cá nhất, Tần Tinh Tinh đã nhìn trúng con sông phía sau nhà nàng thật lâu. Bên trong có rất nhiều cá đang khoan khoái bơi lội, người thời đại này không ăn cá, một là ngại có mùi tanh, hai là ngại cá có nhiều xương.

Tuy cá có thể dễ dàng bắt, nhưng vì vấn đề chế biến, nên có rất ít người ăn thịt cá. Nhưng bây giờ, chỉ có thể nói đám cá này thật xui xẻo khi đụng phải Tần Tinh Tinh.

Tần Tinh Tinh tìm một cây trúc, đem đầu phía trước tước nhọn, rồi cầm theo một cái thùng ra cửa.

Bởi vì sắp tới thời gian ăn cơm, cho nên Tần Tinh Tinh cũng không có chậm trễ, đi nhanh tới bờ sông tìm một trí tốt, tay chân lanh lẹ cầm cây trúc xiên hai ba con cá rồi xách thùng trở về nhà.

Viên Vinh Dịch cảm giác Tần Tinh Tinh chỉ là đi ra ngoài dạo một vòng rồi về. Trong lòng cảm thấy buồn bực, lại nhìn thấy trong tay nàng cầm cái thùng gỗ, hỏi: "Tàu tử, nước trong nhà hôm nay của chúng ta dùng hết rồi sao? Ta nhớ sáng sớm nay Diên đại ca mới gánh nước cho chúng ta mà? "

Từ sau khi Viên Vinh Cận đi chiến trường, nước trong nhà đều là Diên đại ca gánh cho bọn hắn, mỗi ngày một lu đầy, chưa bao giờ gián đoạn.

Tần Tinh Tinh cười nói: "Không có, tàu tử là đi bắt cá, hôm nay tàu tử trở tài cho ngươi xem".

"Nhưng mà tàu tử, không phải tất cả mọi người đều ngại thịt cá quá tanh, nên không có ai ăn nó sao? ". Viên Vinh Dịch nghi hoặc nhìn Tần Tinh Tinh.

"Đó là do tay nghề của các nàng không tốt, hôm nay tàu sẽ cho ngươi xem sự lợi hại của tàu". Tần Tinh Tinh trên mặt tràn ngập tự tin.

Tần Tinh Tinh tay chân lanh lẹ cạo sạch vảy cá, đem nội tạng bên trong lấy ra, tiếp theo dùng muối rửa sạch mấy lần, bảo đảm tới khi ăn không còn mùi tanh.

Tiếp theo, chặt cá ra làm mấy phần, đuôi cá và đầu cá thì mang đi hầm canh, còn thịt cá thì cắt thành miếng mỏng. Bởi vì cá khá lớn, Tần Tinh Tinh tính toán làm thêm một món khác, một nửa làm cá hầm cải chua, một nửa làm cá phiến chua ngọt, phần lớn ở giữa mình cá thì làm cá chiên.

Trong nhà không có dưa chua, nhưng là có rau cải trắng yếm, có thể tạm chấp nhận.

Đầu tiên là đem thịt cá nhúng vào bột mì loãng rồi thả vào chảo dầu chiên một lát, bởi vì bên trong bột mì loãng có thả lòng trắng trứng, nên màu sắc nhìn rất đẹp, còn làm gia tăng mùi vị, khiến thịt cá ngoài giòn trong mềm.

Ở trong cho một chút dầu, thêm chút ớt, hoa tiêu, gừng và hành, cho thịt cá vào xào qua, rồi cho thêm ít nước, dưa chua, dùng lửa nhỏ đun, khoảng mười phút thì bắc nồi xuống. Bởi vì dưa chua chưa đủ chua, cho nên Tần Tinh Tinh cho thêm chút dấm.

Cá phiến chua ngọt tương đối dễ làm. Điều chỉnh lượng dấm, đường, nước cho vừa miệng, tiếp cho cá phiến vào bên trong lật xào rồi cho ra đĩa. Món này phải ăn nóng, nếu để nguội mùi vị sẽ không ngon.

Số cá còn lại xếp thành hàng ướp gia vị, chờ tới khi gia vị ngấm thì thả vào bột mì loãng rồi cho vào chảo rán, món này phải rán lâu một chút.

Nhanh tay đem các món đều làm xong, Tần Tinh Tinh mỗi món chia ra một phần đưa qua nhà Diên đại tẩu, chỉ có canh cá do lửa không tới nên không có đưa qua, hơn nữa bây giờ nàng phải uống nhiều canh cá để nhanh có sữa lại. Diên gia đối với nhà bọn họ tốt như vậy, hiện tại có thứ tốt, đương nhiên muốn cùng nhau chia sẻ.

Bạn đang đọc truyện *Diên Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Diêm xấu tới cửa

Edit: Hương Hương

Tần Tinh Tinh và Viên Vinh Dịch cùng ăn một bữa thật ngon, chờ khi canh cá chín, mỗi người lại uống một chén.

Viên Vinh Dịch cầm trong tay chén sứ mới mua, trên viền chén màu trắng có hình lá xanh, bên trong đựng canh cá màu trắng ngà, cảm thấy đồ ăn càng trở nên tinh xảo, hương vị cũng cực kỳ ngon.

Thờ dài một hơi, Viên Vinh Dịch từ từ nói: "Tàu tử, ngươi bây giờ thật tốt, nếu về sau ngươi vẫn như vậy thì thật tốt".

Hắn không phải là một người vụng về, biến hoá hai ngày nay của Tần Tinh Tinh lớn như vậy, hắn tất nhiên phát giác ra.

Tần Tinh Tinh nghe vậy, thân mình cứng lại. Quả thật, biểu hiện của bản thân vẫn là khiến người khác nghi ngờ. Tuy nàng có ký ức của nguyên chủ, hoàn toàn có thể bảo trì bộ dáng lúc trước khiến người khác không nghi hoặc, sau đó lại từ từ thay đổi. Nhưng là nàng không có làm như vậy.

Nguyên nhân quan trọng nhất chính là điều kiện hiện tại trong cái nhà này thật sự quá kém cỏi. Nàng muốn nắm chặt thời gian nhanh chóng cải thiện loại điều kiện này. Đối với loại thay đổi này, nàng đã nghĩ sẵn lý do thoái thác rồi: "Tiểu đệ, ta và ngươi đều biết, ca ca ngươi trong khoảng thời gian này không về được. Nếu tẩu tử còn không mạnh mẽ lên, những người đó còn không hung ác khi dễ chúng ta. Trước kia đều là ca ca ngươi chống đỡ cái nhà này, nhưng hiện tại ca ca ngươi đang ở chiến trường xa xôi, như vậy hiện tại tẩu tử phải tới chống đỡ cái nhà này".

"Tẩu tử, ta cũng là nam tử hán, ta cũng có thể chống đỡ cái nhà này". Viên Vinh Dịch tỏ vẻ nói.

Tần Tinh Tinh cười sờ sờ đầu Viên Vinh Dịch, nói: "Chờ ngươi lớn lên cao như tẩu tử rồi lại tới chống đỡ cái nhà này".

Dáng người Tần Tinh Tinh nhìn có vẻ nhỏ bé, nhưng tuyệt đối cao một mét sáu lăm. Viên Vinh Dịch hiện tại chỉ là đứa nhỏ tám, chín tuổi, vẫn còn là cái tiểu đầu đinh.

"Tẩu tử ngươi chờ, Vinh Dịch rất nhanh sẽ lớn lên thật nhanh".

"Ừ. Vậy thì ngươi phải ăn thật nhiều cơm vào, như vậy mới nhanh lớn".

Ăn cơm xong, Tần Tinh Tinh đi dỗ Thần Hi với Đường Đường, cho hai đứa nhỏ ăn ít sữa, tuy sữa này không đủ để hai đứa nhỏ ăn no, nhưng sữa mẹ dinh dưỡng rất cao, ít nhiều cũng tốt một chút.

Nghỉ ngơi một chút, Tần Tinh Tinh lại đi ra cửa. Nàng muốn trước khi mùa đông tới vì cái nhà này xây dựng một cái hoàn cảnh thật tốt.

Cũng may Thần Hi cùng Đường Đường tương đối ngoan, nàng cũng yên tâm, hơn nữa Viên Vinh Dịch tuy còn nhỏ nhưng có tính tình nhẫn nại có thể ở bên trông hai đứa nhỏ, còn có Đại Bạch ở bên chơi cùng, hai đứa nhỏ rời khỏi mẫu thân một lát sẽ không sao.

Tần Tinh Tinh trước đi tới nhà Lí chính tìm Tần Xương Hi.

Hôm nay trên đường, nàng có quan sát Tần Xương Hi, phát hiện người này không tệ, tuy nói là thích buôn bán nhưng đối với mọi người thì coi như thành thật, chưa từng phát sinh chuyện ăn trộm hay sử dụng mẹo vặt. Nếu có thể, tìm hắn cùng nhau làm buôn bán cũng không tệ.

Đi tới nhà người ta, đương nhiên không thể đi tay không, Tần Tinh Tinh cầm cái rổ bên trong đựng ít trứng gà cùng điểm tâm.

Kết quả không ngờ khi nàng tới cửa nhà Lí chính, liền bị người huyền não.

"Ôi trời ơi, mẹ ta ơi, Tinh Tinh ngươi sao lại tới đây, nhanh lên đi ra ngoài, đi ra ngoài, đừng đập cửa, biết chưa? ". Một phụ nhân đang ở trong sân nhà Lí chính nói chuyện, thấy Tần Tinh Tinh muốn vào cửa, vội vàng xua tay không cho nàng vào, thanh âm cực kỳ khoa trương khiến người khác phải kinh ngạc.

Tần Tinh Tinh nhìn người trước mặt, đây không phải là tiểu thẩm Tống Như Hoa của nàng sao. Cha mẹ nàng đặt cho nàng cái tên này thật là có chút hữu danh vô thực, nàng lớn lên chính là đáng vẽ của kẻ lỗ mãng, không có nửa điểm cảm giác xinh đẹp như hoa một chút nào. Cổ tình người này còn không tự biết, suốt ngày chạy tới cửa nhà người ta bát quái, mang theo đáng vẽ ta biết rất nhiều nội tình. Kết quả bởi vì nàng miệng thối, không biết đã đắc tội bao nhiêu người.

"Tiểu thẩm, không biết là ngươi có ý tứ gì? Tần Tinh Tinh tự nhiên không thể gặp người sao? ". Tần Tinh Tinh không để ý tới nàng, vừa nhắc chân liền đi vào.

Nhưng khi nàng nhìn thấy nương tử Lí chính này cũng nhíu lại, liền biết bản thân hôm nay hình như quá đường đột.

Tống Như Hoa đột nhiên vỗ vỗ đùi, thanh âm lớn đến nỗi hận không thể khiến cả thôn đều nghe thấy: "Ngươi cái nha đầu này, cha mẹ ngươi không có dạy ngươi sao? Trong nhà có người chết thì hai ngày đầu không được phép tới nhà người khác, bằng không sẽ mang đen đủi tới nhà đó. Ta vừa mới nói ngươi còn không nghe, nếu như trong nhà đại bá xảy ra chuyện gì thì làm sao bây giờ?".

Nương tử Lí chính này nhăn mày càng sâu, vốn dĩ nàng chỉ có một ít không vui mà thôi, hiện tại lại bị nói như vậy, đây không phải là sống sờ sờ nguyên rủa nhà nàng ngày sau gặp đen đủi sao? Thật là, hai người này nhìn thấy đều không phải thứ người tốt lành gì.

Tần Tinh Tinh thấy tình trạng này, tức giận tiến lên, nói: "Tiểu thẩm, lời này của ngươi không đúng rồi. Người báo tin tới chỉ nói tướng công nhà ta ở trên chiến trường mất tích, cũng chưa chết. Mà cho dù chết, thời gian lâu như vậy, đen đủi muốn tới cửa cũng không thể. Ta chính là muốn nói, tướng công nhà ta còn chưa có chết, nếu để ta về sau nghe được ngươi nói vậy một lần nữa, ta sẽ không khách khí với ngươi".

"Ai da. Mau tới, mọi người mau tới xem xem, ta làm trường bối còn chưa có nói cái gì, nàng liền đối với ta hung ác tàn nhẫn. Đây không phải là xem thường ta sao? Ôi trời ơi, ta không thể sống nổi nữa, Đại bá nương, ngươi phải tới phân xử cho ta, nàng khi dễ người khác. Ở trước mặt ngươi nàng còn làm như vậy, sau lưng còn không biết khi dễ ta tới nhường nào". Tần Tinh Tinh còn chưa nói cái gì, Tống Như Hoa liền kêu trời than đất khóc kêu oan.

"Được rồi. Đừng làm ầm ĩ nữa". Nương tử Lí chính bị làm ầm ĩ đến đầu muốn đau, nàng xoa xoa trán mình "Ta hôm nay có chút không thoải mái, ta không tiện các ngươi. Xương Hi, ngươi giúp ta tiễn các nàng đi".

Lúc này, Tần Xương Hi vẫn luôn trốn trong nhà xem náo nhiệt đành phải đi ra, hắn vỗ vỗ quần áo nói: "Ta một đại lão gia tiễn tẩu tử thì có chút không thích hợp, ta thấy vẫn là ta tiễn đại chất nữ trở về đi, nhà nàng có chút xa".

Tần Tinh Tinh thấy có thể cùng Tần Xương Hi nói chuyện, nếu mục đích đã thành cũng không có ý kiến gì, nàng đem đồ để xuống nói: "Nếu Đại nãi nãi thân mình không thoải mái, ta đây liền cáo từ trước".

Lễ nghĩa làm xong mới xoay người cùng Tần Xương Hi ra cửa, nương tử Lí chính thấy vậy ấn tượng đối với nàng tốt hơn nhiều.

Hai người ở trên đường đi, bởi vì không quá quen thuộc, nên có chút xấu hổ, cuối cùng vẫn là Tần Tinh Tinh mở miệng nói trước: "Ồ chỗ ta có một công việc buôn bán quan trọng, không biết đường thức có nguyện ý nghe một chút hay không? "

"Gọi đường thức thì khách khí quá, người gọi ta một tiếng Xương Hi thức là được". Tần Xương Hi không thèm quan tâm vẫy vẫy tay, tiếp theo là rất gấp không thể chờ nổi hỏi: "Người nói là buôn bán cái gì? Không bằng nói ra ta nghe một chút".

Hết Chương 16.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Bán hồ Lô ngà đường

Edit: Hương Hương.

Tần Tinh Tinh cười cười, nhưng là vẫn bán cái nút, nói: "Đây là do ta lúc nấu ăn mảy mò ra được, nhưng ta dù sao cũng là một nữ nhân, nếu ra ngoài làm buôn bán thì không tốt lắm, nghĩ tới ngài ở phương diện này quen biết nhiều nên chắc có nhiều cửa ra, cho nên muốn tìm ngài bàn bạc một chút".

"Hắc hắc, dễ nói dễ nói, nhưng món ăn này rất cuộc là món gì, người nói ta nghe một chút, cũng dễ dàng ta góp ý kiến một chút".

"Cái này nói nhiều nhưng cũng không dễ dàng giải thích, không bằng ngài tới nhà ta một chuyến, chờ ngài ăn vào miệng rồi sẽ biết nó ra sao".

"Vậy còn chờ cái gì nữa, mau đi thôi". Nói, Tần Xương Hi liền nên bước nhanh hơn, nhưng Tần Tinh Tinh bước chân cũng không có lớn như hắn. Tần Xương Hi đi một đoạn mới phát hiện không đúng, liền dừng lại đợi Tần Tinh Tinh, trong miệng còn oán giận: "Ta xem nếu không người nói trước cho ta nghe một chút, bằng không trong lòng ta giống như bị mèo cào, rất là khó chịu".

Tần Tinh Tinh cười, không nói gì, cứ như vậy treo khẩu vị của hắn.

Thật vất vả tới trong nhà, Tần Xương Hi cảm giác có thể thở phào một hơi: "Chúng ta đã về tới nhà, không biết món ăn này ở đâu, mau đem tới cho ta nhìn một cái".

"Ta cũng không nghĩ lần này có thể nhanh như vậy cùng Xương Hi thức nói tốt, cho nên đồ ăn còn chưa có kịp làm, nhưng mà ngài yên tâm, ta sẽ nhanh chóng làm xong cho ngài".

"Được rồi, vậy ta ngồi đợi một chút". Tần Xương Hi nói vậy, nhưng trong lòng cảm giác ghen đến phát cuồng, nhưng cũng không có thúc giục Tần Tinh Tinh, đã tới đây rồi, lại chờ một lát cũng là đợi, không phải sao.

Nhân rồi nhàm chán, Tần Xương Hi bắt đầu đánh giá căn phòng gạch này. Nhớ tới những gì nghe được trên đường hôm nay, ở trong lòng gật gật đầu, xem ra đám nữ nhân kia nói không sai. Điều kiện nhà này thật là kém, trong nhà Nhị bá điều kiện cũng coi như không kém, thế nhưng lại để khuê nữ trôi qua khổ như vậy, xem ra đại đường tẩu cũng không phải người tốt lành gì.

Đang ở thời điểm đánh giá khắp nơi, Tần Xương Hi bỗng nhiên nghe được trong buồng truyền tới tiếng đọc sách. Tò mò, hắn đi vào trong nhìn, liền thấy một nam hài bộ dáng tuấn lãng đang ngồi đó nghiêm túc đọc sách, nhìn bộ dáng chuyên chú kia, thế nhưng không có phát hiện chính mình đi vào.

Tuổi còn nhỏ như vậy lại có tính tình nhẫn nại, khẳng định tương lai có tiền đồ lớn.

Tần Xương Hi chỉ lo quan sát Viên Vinh Dịch, bỏ quên nhóm vật nhỏ ở trên giường, nhưng là Đại Bạch không có xem nhẹ hắn.

Một người lạ xông vào địa bàn của mình, điều này khiến Đại Bạch rất là cảnh giác, cũng đứng dậy phát ra tiếng kêu ô ô, trong ánh mắt lộ ra tia hung ác, nhưng bởi vì dáng người quá nhỏ nên khiến người khác không cảm thấy có lực sát thương gì.

Nhưng Viên Vinh Dịch ngồi ở mép giường nghe được động tĩnh, ngẩng đầu nhìn lên, liền thấy có người đang nhìn mình, vội vàng đứng lên hỏi: "Không biết vị đại thúc này là tìm ai? Tẩu tử ta đã ra ngoài, chắc một lát nữa mới trở về".

"Ta là tới cùng tẩu tử người, bởi vì nghe thấy thanh âm đọc sách nên tới nhìn một chút, thật là đường đột, thực xin lỗi".

"Nếu là tẩu tử mời người đến, vậy ngài cùng ta tới nhà chính ngồi đi". Nơi này dù sao cũng là phòng tẩu tử, chính mình tuổi đã không còn nhỏ, theo lý

thuyết cần phải tránh tị hiềm. Nếu không phải vì chăm sóc hai đứa cháu trai cháu gái, hẳn cũng sẽ không tiến vào. Hiện tại vị đại thúc này tiến vào, vậy thật không lẽ phép.

"Hai đứa nhỏ như vậy, không có vấn đề sao? ". Tần Xương Hi chỉ chỉ Đại bạch đang xù lông ở trên giường. "Con mèo này thoát nhìn tính tình rất dữ, vạn nhất làm bị thương đứa nhỏ thì làm sao bây giờ? ".

Ai ngờ nghe hắn nói như vậy, lông Đại bạch càng xù hơn, có xu thế tùy thời nhào qua cào hắn.

Viên Vinh Dịch ôn hoà cười cười, nói: "Chuyện này thì ngài yên tâm, Đại bạch rất có linh tính, chỉ có thấy người lạ mới như vậy".

Viên Vinh Dịch cũng không giải thích quá nhiều, dẫn Tần Xương Hi tới nhà chính, Tần Tinh Tinh vừa lúc làm xong hồ lô ngào đường trở về.

Tần Tinh Tinh cầm mấy xâu hồ lô ngào đường, màu đỏ điểm lẹ, còn có nước màu phủ lên óng ánh, càng làm cho người ta không dời được mắt.

"Xương Hi thúc, đã để người đợi lâu, cái này chính là món ăn ta nói, người nhìn xem thế nào? ". Tần Tinh Tinh vừa nói vừa đưa một xâu cho Tần Xương Hi, đương nhiên cũng đưa một xâu cho Viên Vinh Dịch đang giả vờ trấn định nhưng ánh mắt đã bán đứng hắn.

Tần Xương Hi mới đầu còn có chút chần chờ, dù sao thứ này hắn cũng từng nhìn thấy, phía sau trên núi nơi nơi đều có thứ này, cái vị chua kia không phải người bình thường có thể chịu được. Nhưng nhìn cái này màu sắc đẹp mắt như vậy, hắn vẫn là cau mày mở miệng nếm thử một miếng, hương vị vừa vào miệng liền làm hắn hai mắt phát sáng.

"Ấn. Thật không ngờ cái thứ quả đỏ đỏ này ngày thường ăn cảm thấy chua, sau khi xử lý liền ăn ngon như vậy. Ăn vào không còn cảm thấy vị chua không nói, bên trong còn có vị ngọt, thơm ngào ngạt. Ngoài ra, bên ngoài còn xốp giòn. Lại nói, màu sắc đẹp như vậy, tiêu hải tử nhất định sẽ rất thích".

Tần Xương Hi đối với hồ lô ngào đường khen không dứt miệng, lại nhìn Viên Vinh Dịch, hắn ngày thường đều là bộ dáng tiểu đại nhân, lúc này lại hết sức chuyên chú tiêu diệt xâu hồ lô ngào đường trong tay, đủ để thuyết minh mị lực của hồ lô ngào đường.

Đối với phản ứng của bọn họ, đều nằm trong dự kiến của Tần Tinh Tinh.

"Không biết món này, Xương Hi thúc cảm thấy thế nào? ".

"Tốt, tốt. Không biết đại chất nữ tính toán hợp tác như thế nào? ". Nhắc tới phương diện làm ăn, Tần Xương Hi nháy mắt trở nên khôn khéo rất nhiều.

Tần Tinh Tinh cười cười nói: "Ta chỉ là một cái nữ tắc trong nhà, ngày thường cũng chỉ biết mày mò làm chút thức ăn, làm sao có thể đi ra ngoài xuất đầu lộ diện làm buôn bán. Người trong thôn đều nói Xương Hi thúc vào Nam ra Bắc kiến thức rất nhiều. Không phải là muốn nhìn ngài có chủ ý gì tốt hay không sao? ".

Nếu nói Tần Tinh trong lòng không có tính toán, đó là không có khả năng. Nhưng nàng cùng Tần Xương Hi cũng không phải rất quen thuộc, hiện tại nàng muốn tìm một đồng bọn có thể hợp tác lâu dài. Tự nhiên trước muốn hiểu rõ toàn bộ đối phương mới được. Hiện tại Tần Tinh Tinh chính là mượn chuyện này tới thử hắn.

Tần Xương Hi ngồi đó trầm ngâm một lúc, vỗ đùi, nói: "Chúng ta đều là người cùng một thôn, vậy ta cùng người nói thẳng".

"Món ăn này của người rất là mới mẻ, độc đáo, lại ăn ngon, phỏng chừng mỗi lần cầm tới trấn trên bán đều có thể kiếm được không ít tiền, nhưng món này hẳn phải dùng không ít đường đi. Ta vừa mới ở trong lòng giản lược tính qua một chút. Bởi vì đây là đồ ăn cho tiểu hài tử, cho nên tới lúc đó bán hai văn tiền một xâu. Khấu trừ phí tổn, một xâu đường hồ lô có thể kiếm được một văn tiền. Ăn theo số người trấn trên tới tính, một cái chợ có thể bán hai trăm cây, cũng chính là có thể kiếm được hai trăm văn. Đương nhiên, đây là thời điểm ổn định, chúng ta vừa mới bắt đầu bán phỏng chừng tiền sẽ kiếm ít đi".

"Ở chỗ ta có hai cái biện pháp, người nghe thử một chút. Biện pháp thứ nhất chính là người đem phương pháp làm món này dạy cho ta, ta trả cho người một lượng bạc. Biện pháp thứ hai, ta sẽ không học làm món này, thời điểm mỗi lần ta bán, ta đều tới chỗ người lấy hàng, kiếm tiền trở về chúng ta chia đôi".

Tần Xương Hi một hơi nói xong liền nhìn nhìn Tần Tinh Tinh, muốn nhìn một chút nàng lựa chọn như thế nào.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Bán đứt cùng chia làm

Edit: Hương Hương

Dù sao không chỉ có mình Tần Tinh Tinh muốn thử Tần Xương Hi, mà Tần Xương Hi cũng muốn nhìn Tần Tinh Tinh có phải là người hiểu rõ đạo lý

không, bằng không tới lúc hợp tác, đồ đem bán còn thừa lại nhiều, nằng lại sốt ruột, như vậy sinh ý này thật không thể nào làm.

Tần Tinh Tinh nghe xong Tần Xương Hi nói, nhướn miệng cười, nói: "Ta chọn loại thứ nhất, nhưng ta cũng có một yêu cầu, biện pháp này ngươi chỉ có thể chính mình học, không thể nói cho người thứ hai. Dù sao ta còn dự định dạy cho vài người, như vậy còn kiếm nhiều lợi nhuận một chút".

Nghe nằng vừa nói như vậy, Tần Xương Hi vội la lên: "Cái này không thể được, nếu như biện pháp này ngươi dạy cho nhiều người, ta đây làm sao kiếm được tiền".

"Xương Hi thúc, chuyện này thì ngươi yên tâm, ta nghĩ về sau còn tiếp tục trụ lại ở trong thôn, sẽ không hỏ các ngươi. Ta đã tính qua, thị trấn này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, cho nên nói trong một cái thị trấn có hai người bán hồ lô ngào đường cũng không có ảnh hưởng. Hơn nữa, mấy người bán hàng rong qua lại ở quê nhà cũng có thể bán hồ lô ngào đường. Trong thị trấn cũng có thể có người đi bán không phải sao? Cho nên nói, ta bán nhiều cho vài người đối với ngài cũng không có ảnh hưởng gì".

Tần Tinh Tinh đếm đếm trên đầu ngón tay tính cho Tần Xương Hi xem, không khỏi làm Tần Xương Hi rửa mắt mà nhìn.

"Ai nha, đại chất nữ, ngươi đúng là được định trời sinh có thể làm buôn bán. Ta như thế nào không nghĩ tới mấy vấn đề này, những lời ngươi nói thật đúng là giúp ta hiểu ra rất nhiều. Ngươi yên tâm, Xương Hi thúc sẽ giúp ngươi tìm người tới học cách làm món này. Ta mấy năm qua bản lĩnh khác không có, nhưng bằng hữu vẫn là nhận thức không ít".

Tần Tinh Tinh chính là chờ những lời này. Tuy vừa rồi nằng nói không tẻ, nhưng nằng là một nữ tặc trong nhà sao có thể nhận thức những người này, nên cần một người trung gian đến xe chỉ dẫn kim hồ trợ giới thiệu. Mà Tần Xương Hi chính là thí sinh tốt nhất nằng nhìn trúng.

"Nếu như vậy, vậy làm phiền Xương Hi thúc, nhưng cũng không thể để ngài bận rộn không công như vậy được, tay nghề này hôm nay ta sẽ dạy miễn phí cho ngươi". Tần Tinh Tinh hào khí nói.

"Cái này không được, đã nói đưa một lượng bạc thì chính là một lượng bạc. Ta đây làm thúc thúc còn có thể tham chút tiện nghi nhỏ này sao?". Tần Xương Hi trừng mắt, từ trong lồng ngực móc tiền ra, nhưng lại bị Tần Tinh Tinh ngăn cản.

"Nhìn Xương Hi thúc nói những lời này kìa, nếu không nhờ có ngươi ta làm sao có thể nhận thức những người đó, cho nên đây là ngài nên được. Chúng ta về sau sẽ còn rất nhiều cơ hội hợp tác. Chỗ ta còn có nhiều phương pháp đồ ăn khác, tới lúc đó còn muốn tìm ngài hỗ trợ. Chuyện này cứ quyết định như vậy đi, bằng không về sau ta sẽ rất xấu hổ khi tìm ngài hỗ trợ". Tần Tinh Tinh ngữ khí mãnh liệt nói, không cho phép hấn phản bác.

Tần Xương Hi cũng không phải là người thích giả vờ khách sáo nhún nhường qua lại. Thấy Tần Tinh Tinh cái dạng này, nói: "Vậy được, Tinh Tinh, hôm nay ta nhận tình này của ngươi, tới lúc đó ta giới thiệu nhiều cho ngươi vài người lại đây học. Yên tâm, tới lúc đó ta sẽ nói với họ quy củ rõ ràng".

Hai người lập thành hiệp nghị, Tần Tinh Tinh cũng không nói nhiều, dẫn hấn xuống bếp dạy hấn những điều cần chú ý khi làm hồ lô ngào đường cùng với nắm giữ độ lửa.

Tần Xương Hi xứng là một người khéo tay, không mất nhiều thời gian đã học được cách ngao đường, tuy so với Tần Tinh Tinh vẫn có chút chênh lệch, nhưng lấy ra mang bán cũng không thành vấn đề, còn dư lại chính là vấn đề kinh nghiệm.

Tần Xương Hi học xong liền cười chào hỏi Tần Tinh Tinh, về nhà tiếp tục luyện tập.

Viên Vinh Dịch đợi Tần Xương Hi đi rồi, rốt cuộc nhin không được nghi hoặc trong lòng, hỏi: "Tẩu tử, ta thấy phương pháp thứ hai sẽ kiếm được nhiều tiền hơn. Bọn họ một lần có thể kiếm được hai trăm văn, năm lần như vậy chính là một lượng bạc. Nếu như bọn họ vẫn luôn tới chỗ chúng ta lấy hàng, vậy chúng ta kiếm được nhiều hơn nữa".

Tần Tinh Tinh nhìn Viên Vinh Dịch mắt to tràn ngập nghi hoặc, nhin không được xoa xoa đầu hấn: "Tiểu đệ nhà chúng ta thật là thông minh, bản thân cũng biết tính toán tự hỏi".

"Tẩu tử....". Viên Vinh Dịch dậm chân, trên mặt ửng đỏ, đối với việc Tần Tinh Tinh trêu cợt tiểu hài tử nổi lên bất mãn.

Nhìn Viên Vinh Dịch hiếm khi có dáng vẻ này, Tần Tinh Tinh nhin không được cười lên tiếng: "Tốt. Tốt. Tẩu tử không đùa ngươi nữa".

"Ngươi xem, phương pháp thứ hai này tuy kiếm được tiền, nhưng tới lúc đó sẽ rất mệt mỏi. Không nói tới một ngày ta có thể làm ra nhiều hồ lô ngào đường như vậy hay không, mà những người ở cách xa thị trấn mỗi ngày chạy tới đây xa như vậy để lấy hàng cũng là không hiện thực. Như vậy mỗi ngày tẩu tử cũng chỉ có thể chừng chút chuyện này để làm, kiếm không được bao nhiêu tiền còn chiếm nhiều thời gian. Hơn nữa cách làm hồ lô ngào đường không quá khó, tin chắc về sau sẽ có người làm được. Không bằng nhân lúc bây giờ nó còn mới mẻ độc đáo, kiếm về nhiều tiền một chút.

"Hoá ra là như vậy. Tẩu tử, ngươi nói thật có đạo lý". Viên Vinh Dịch bưng tỉnh đại ngộ gật gật đầu: "Tẩu tử, ngươi biết thật là nhiều, giống như ca ca vậy, ca ca cũng biết thật nhiều thứ, mỗi lần đều dạy cho ta thật nhiều".

Nói nói, thanh âm Viên Vinh Dịch dần thấp xuống. Về chuyện của Viên Vinh Cần, đến giờ hấn vẫn không có cách nào tiếp nhận được.

Tần Tinh Tinh thở dài, biết loại chuyện này chỉ có thể dựa vào thời gian tới xoa dịu.

Bởi vì biết chính mình nói cái gì cũng vô dụng, nên Tần Tinh Tinh cũng không có khuyên hấn, mà là rời đi đề tài, nói: "Được rồi, thời gian cũng không còn sớm, không biết ngươi có muốn ăn món gì hay không?"

Viên Vinh Dịch cũng là đứa bé hiểu chuyện, hẩn tự cho là động tác rất kín đáo đem lệ trên khoé mắt lau đi, giương lên khuôn mặt tươi tắn nói: "Tàu từ làm món gì ta đều thích ăn. Nhưng bây giờ ta còn chưa đói, có thể do buổi trưa ăn nhiều".

Tần Tình Tình nghĩ cảm thấy hẩn nói cũng đúng. Dù sao trước kia hai người đều là ăn lương thực phụ với uống cháo loãng, hôm nay ăn nhiều thịt cá như vậy, phỏng chừng dạ dày còn chưa thích ứng tốt. Cho nên chỉ đơn giản nấu cháo gạo kê uống, cộng thêm rau trộn cải trắng Tần Tình Tình làm, giòn giòn chua cay vừa lúc thích hợp ăn cùng với cháo.

Thời điểm buổi tối, Tần Tình Tình sợ Viên Vinh Dịch tâm tình vẫn không tốt. Nên gọi hẩn tới trong phòng, tặng hẩn quyển sách mới mua hôm nay. "Tiểu đệ, ta hôm nay tới trấn trên vừa lúc đi qua hiệu sách, nghĩ tới ngươi còn chưa có quyển sách này, nên mua tặng ngươi".

Quyển sách Tần Tình Tình mua cho Viên Vinh Dịch chính là "Đại Học".

Tuy Viên Vinh Dịch chỉ là hài tử mới chín tuổi, cũng chưa từng được đi tư thực bao giờ, nhưng bản thân hẩn ở nhà đã học xong "Tam Tự Kinh", "Bách Gia Tính", "Thiên Tự Văn", "Đệ Tự Quy", "Luận Ngữ" cũng đã bắt đầu học. Tần Tình Tình nghĩ nghĩ, liền vì hẩn mua một quyển "Đại Học".

Viên Vinh Dịch không nghĩ Tần Tình Tình sẽ vì hẩn chuẩn bị món quà như vậy. Đúng lúc hẩn đang cần quyển này, hẩn nâng lên con mắt phát sáng, vui vẻ nói: "Cảm ơn tàu từ, ta sẽ học thật tốt".

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Công năng mới của không gian

Edit: Hương Hương

Tần Tình Tình thấy Viên Vinh Dịch thích đọc sách như vậy, trong lòng vừa động, nói: "Tiểu đệ, ngươi nếu thích đọc sách như vậy, có muốn tới tư thực học không? "

Viên Vinh Dịch không nghĩ tới Tần Tình Tình bỗng nhiên sẽ hỏi vậy, lập tức liền sửng sốt.

"Sao vậy, tiểu đệ, ngươi không thích đi tư thực học sao? ". Tần Tình Tình kỳ quái hỏi.

Khó trách Tần Tình Tình sẽ hỏi như vậy, bởi vì trước kia Viên Vinh Dịch chưa từng tới tư thực học, đều là Viên Vinh Cẩn ở nhà dạy dỗ hẩn, một đứa nhỏ chưa từng tới tư thực học nên có tâm lý chống cự là điều có thể hiểu.

Nhưng Viên Vinh Dịch không có vấn đề ở phương diện này, bàn tay nhỏ bé của hẩn xoa nắn quần áo, cả người không ngừng vận vẹo, đều sắp vận thành bánh quai chèo. Cuối cùng bại trận dưới ánh mắt chăm chú của Tần Tình Tình, mới ấp a ấp úng nói: "Hiện tại cháu trai cháu gái còn nhỏ như vậy, nếu ta lại đi tư thực thì tàu từ phải làm sao bây giờ? Trong nhà cũng không có người có thể giúp ngươi, ta nghĩ muốn giúp tàu chiếu cố bọn chúng".

Nghe được lời nói của Viên Vinh Dịch, Tần Tình Tình trong lòng ám áp, nói: "Chỉ cần ngươi tương lai có tiền đồ tốt, tàu từ liền không ngại vất vả. Lại nói, quay đầu mùa đông cũng sắp tới, lúc ấy cũng không có chuyện gì làm, tàu từ ở nhà trông bọn chúng là được. Không phải còn có Đại Bạch nữa sao. Nhưng mà ngươi, trời lạnh như vậy còn phải đi tư thực, sẽ rất vất vả. Tàu từ sợ ngươi tới lúc đó chịu khổ không kiên trì được".

"Tàu từ, ta không sợ khổ". Viên Vinh Dịch buột miệng thốt ra.

"Tốt. Chúng ta cứ quyết định như vậy, chờ mấy hôm nữa chị dâu đưa ngươi đi tư thực học".

Trong lúc bất tri bất giác, Viên Vinh Dịch đầu óc vẫn còn u mê dần dần đã bị Tần Tình Tình coi như là đạt thành ý kiến nhất trí, định xuống chuyện đi tư thực học.

Trong không gian, Đại Bạch ngoắc ngoắc cái đuôi nói với Tần Tình Tình: "Chủ nhân, những kiến thức cơ bản về dược liệu hôm qua ngài đã xem và nhớ kỹ. Hôm nay ngài phải học là một trăm linh tám huyệt vị trên cơ thể người. Hơn nữa còn sử dụng châm đâm chính xác đúng chỗ".

Đại Bạch vừa nói xong, trong không gian xuất hiện một mô hình cơ thể người, xúc cảm hoàn toàn giống như người thật, phía trên còn ghi rõ vị trí các huyệt vị. Đây quả là một chuyện thần kỳ. Lúc Tần Tình Tình chạm tay vào huyệt vị, chỗ trống bên cạnh hiện ra tác dụng của huyệt vị đó.

"Chủ nhân, ngài có thể dùng ngón châm này tới thử". Đại Bạch dùng đuôi quấn một cái hộp, ân cần đưa cho Tần Tình Tình.

Tần Tình Tình nghe lời, đem ngón châm đâm vào huyệt vị, bên cạnh liền xuất hiện một cái bảng chấm điểm. Mặt trên hiện ra tổng phân, cho điểm độ chuẩn xác của huyệt vị, cho điểm độ mạnh yếu đều có đánh dấu chính xác. Bên cạnh còn kèm theo ý kiến cải tiến.

Là một người mắc chứng ám ảnh rối loạn cưỡng chế, Tần Tình Tình yêu cầu đối với bản thân rất là nghiêm khắc. Nếu đã có chế độ cho điểm, như vậy

nhất định phải lấy được điểm cao.

Tần Tinh Tinh đối với mô hình không ngừng đâm ngấn châm.

Mỗi một cái huyết vị nàng đều phải đạt tới điểm cao nhất, sau mới đi xem huyết vị khác. Nhờ vậy nàng hạ châm càng ngày càng mau, chuẩn, đúng. Mặc kệ dùng cái tư thế gì, ở dưới tình huống gì đều giống như phản xạ có điều kiện đâm chính xác cái huyết vị đó.

May mắn cái mô hình này là không gian mô phỏng ra, chứ nếu đó là người thật hay thân thể thật, đã bị Tần Tinh Tinh hành hạ đến hỏng rồi.

Đại bạch ở một bên nhìn Tần Tinh Tinh điên cuồng hạ châm, len lén dùng móng vuốt lau mồ hôi lạnh căn bản không có trên trán. Quyết định từ nay về sau biểu hiện thật tốt, không được chọc chủ nhân tức giận. Bằng không dựa vào cái tính thần điên cuồng cùng chấp nhất này của chủ nhân, phỏng chừng đã bị nàng hành hạ cho đến xong đời rồi.

Tuy nói là dùng ý thức ở trong không gian luyện tập thi châm, nhưng cũng sẽ xuất hiện cảm giác mệt mỏi.

Vì muốn Tần Tinh Tinh gia tăng hiểu biết đối với các huyết vị, đồng thời gia tăng hiểu biết đối với y học. Không gian còn có thể nhằm vào những huyết vị nàng mới vừa học được tiến hành một số ví dụ dạy học thực tế.

Đầu tiên giới thiệu cho nàng một loại chứng bệnh, sau đó không gian cho xuất hiện một người giả thuyết. Tần Tinh Tinh có thể đối với người giả thuyết này xem bệnh, còn quan sát phản ứng chứng bệnh của hắn, bắt mạch cảm thụ biến hoá của mạch đập, sau đó khai được liệu cùng tiến hành châm cứu trị liệu.

Chờ khi nàng phán đoán xong, hệ thống cho điểm sẽ xuất hiện, không chỉ giải thích cụ thể bệnh trạng của người bệnh còn cái tiến phương thuốc của nàng, còn nêu ra một số cách làm được thiện có thể trợ giúp điều trị thân thể.

Xác định nàng đã nắm rõ hết tất cả, không gian lại cho xuất hiện người bệnh tiếp theo.

Trung y sở dĩ thâm ảo như vậy bởi vì trong đó có tính hay thay đổi. Cho dù là cùng một chứng bệnh, nhưng bởi vì người bệnh tuổi tác, giới tính, tình trạng thân thể khác nhau, cũng không thể khai cùng một loại phương thuốc. Có rất nhiều yêu cầu có tính thêm hay giảm thích hợp cho phương thuốc, còn có những loại phương thuốc hoàn toàn không giống nhau.

Xem xong vài bệnh nhân, liền đổi trở về tiếp tục học châm cứu.

Suốt một buổi tối, Tần Tinh Tinh vẫn luôn học thi châm, huyết vị, xem bệnh. Giữa chừng còn ra ngoài xem hai đứa nhỏ.

Sáng sớm hôm sau, Tần Tinh Tinh cảm thấy tay có chút đau nhức. Nàng đã nghe Đại bạch nói qua, thân thể cùng ý thức của nàng thống nhất với nhau, cho nên khi nàng ở trong không gian học tập cả một buổi tối, thân thể tự nhiên cũng sẽ có phản ứng phản ánh lại. Nhưng đây cũng là chuyện tốt, bản thân nàng ở trong không gian học được thứ gì đều có thể linh động tự nhiên ứng dụng ở thực tế.

Tuy rất là mệt mỏi, nhưng Tần Tinh Tinh cũng không có ý định ngủ nướng. Bởi vì hôm nay có rất nhiều việc cần phải hoàn thành.

Đồ đạc nàng mua ở trên lầu nữa sẽ được người đưa tới, nàng cần phải đi nhận đồ. Ngoài ra, còn phải tìm một chỗ thích hợp để chứa chúng, không tới lúc đó trong nhà sẽ rất lộn xộn.

Đơn giản ăn qua bữa sáng, Tần Tinh Tinh bận rộn dọn dẹp trong viện. Viên Vinh Dịch âm ỉ muốn hỗ trợ, Tần Tinh Tinh cũng tùy hắn.

Hải từ tuổi này vẫn là phải vận động nhiều mới tốt cho thân thể, lúc nào cũng nuôi ở trong nhà thì có thể có tiền đồ gì.

Đang lúc hai người khí thế ngất trời ở trong nhà thu thập, bên ngoài liền truyền tới thanh âm lộn xộn, hình như có rất nhiều người đang hướng bên này chạy tới.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Nam nhân tới học việc

Edit: Hương Hương

Tần Tinh Tinh đang tò mò, liền nghe thấy tiếng gõ cửa.

"Đại chất nữ, nhanh mở cửa".

Nghe thanh âm sang sảng này, chính là của Tần Xương Hi.

Tần Tinh Tinh vội vàng mở cửa, nhìn thấy Tần Xương Hi ở đằng trước, theo sau còn có mười mấy người.

Nguyên lai đêm qua Tần Xương Hi đi tìm đám người buôn bán cùng ghé vào một chỗ thảo luận chuyện tình sau này. Tần Xương Hi học xong phương pháp làm hồ lô ngào đường, chính mình ở nhà thử làm một chút, xong cầm hồ lô ngào đường này đi tuyên truyền cho Tần Tinh Tinh.

Mọi người vừa nhìn, đều cảm thấy đây quả là một tay nghề thật tốt, hơn nữa chào giá cũng không mắc, nên đều đi theo hắn qua đây.

Tuy nói hiện tại mọi người đều là có cửa kiếm tiền của mình, nhưng là học nhiều thêm một môn cũng là rất tốt. Huống chi bọn họ đều có ý kiến khác nhau, nghĩ muốn cùng Tần Tinh Tinh thương lượng.

"Xương Hi thúc, nhân mạch của ngài đúng là không tệ, mới gần gũi một đêm đã gọi được nhiều người như vậy".

"Đây không phải do hôm qua mọi người vừa tụ tập một chỗ cùng ăn cơm sao, nghe ta nói như vậy, bọn họ một hai đều muốn tới đây. Đúng rồi, Tinh Tinh, hôm nay ta tới đây là còn có một chuyện nữa muốn trưng cầu ý kiến của người, không biết người...". Tần Xương Hi xoa xoa đôi bàn tay, khuôn mặt ngăm đen thế nhưng ghen đến trướng hồng.

Tần Tinh Tinh căn cứ vào nguyên tắc khách hàng là Thượng đế, tâm tình tốt, nói: "Không biết quy củ ta đặt ra có chỗ nào không đúng, có cái gì ngài cứ nói thẳng là được".

Tần Xương Hi thấy Tần Tinh Tinh cũng là một người thông minh, quyết tâm, sau đó đột nhiên dậm chân nói: "Đại chất nữ, vậy ta liền cùng người nói thẳng. Ta cùng đám huynh đệ này vào Nam ra Bắc làm buôn bán, tuy nói chưa làm ra được cửa gì rực rỡ, nhưng là trong huyện cùng các trấn trên chúng ta đều có mua bán nhỏ. Chú ý người ra lần này xác thực là tốt, các huynh đệ vừa nghe cũng thật tán thành. Nhưng là ngày thường chúng ta đều rất bận rộn, nên muốn đem phụ nữ trong nhà gọi tới học, nhưng vì khoảng cách quá xa nên tới đây trước hỏi một chút, chúng ta trước học sau về dạy các nàng có được không?".

Tần Tinh Tinh cẩn thận đánh giá những người này, xem ra ngày thường họ đều là người vào Nam ra Bắc. Bây giờ đã có loại tổ chức nhỏ, cách mỗi một đoạn thời gian sẽ tụ tập một lần, thật là làm người ta kinh ngạc.

"Kỳ thật hôm qua ta đã cùng Xương Hi thúc nói qua, người ta muốn dạy toàn hắn giúp ta tìm tới, đối với nhân phẩm của hắn ta rất là tin tưởng, tự nhiên cũng liền tin tưởng các người sẽ không gạt ta. Nhưng ta vẫn phải nhắc nhở mọi người, chờ sau khi các người trở về nhất định phải suy nghĩ thật tốt, dạy cho bao nhiêu người tay nghề này. Dù sao một người số lượng bán ra cũng là hữu hạn, nhưng tương lai nhiều người biết hồ lô ngào đường này kỳ thật không khó làm, như vậy bán ra sẽ không được giá tốt".

"Chuyện này thì người yên tâm, chúng ta đều hiểu được những điều này". Tần Xương Hi thấy Tần Tinh Tinh đáp ứng, cảm giác chính mình có mặt mũi.

Tiếp theo Tần Tinh Tinh dạy những người này phương pháp làm hồ lô ngào đường, bởi vì phòng bếp diện tích không lớn, cho nên mỗi lần chỉ có ba người đi vào học. Những người còn lại nhàm chán liền ngồi xổm trong viện Tần Tinh Tinh bắt đầu nói chuyện phiếm. Viên Vinh Dịch vốn tính toán ngồi trong sân bồi bọn họ, nhưng bị Tần Tinh Tinh kêu trở về phòng, nàng sợ trong nhà quá nhiều người không cẩn thận va chạm tới hai đứa nhỏ, vừa lúc kêu Viên Vinh Dịch hỗ trợ chăm sóc.

Tần Tinh Tinh còn chuẩn bị nước trà cho mọi người. Bởi vì bên trong nước trà có thả thêm vài giọt linh tuyến, nên hương vị có vẻ ngon hơn nhiều. Phối hợp với một ít điểm tâm Tần Tinh Tinh mua ở trấn trên, thực sự rất là hường thụ.

Bên này công tác giao cho đâu vào đấy tiến hành, bên ngoài Tần gia thôn cũng náo nhiệt lên.

Không vì cái gì khác, mà là đồ Tần Tinh Tinh hôm qua mua ở trên trấn đã được đưa tới.

Hai xe than củi lớn, một xe đủ các loại gạo, cùng nhau đi vào Tần gia thôn. Hơn nữa đều là hỏi thăm địa chỉ nhà Tần Tinh Tinh.

Thời điểm nông nhàn, mọi người cũng không có chuyện gì làm, đều đi theo xem náo nhiệt.

Ai biết thời điểm tới nhà Tần Tinh Tinh, thế nhưng phát hiện có rất nhiều đại lão gia ngồi trong nhà Tần Tinh Tinh. Hơn nữa đều là người bên ngoài thôn, có rất nhiều người trong thôn còn nhìn lạ mặt, căn bản là không quen biết.

Tần Xương Hi cùng Tần Tinh Tinh xem như có quan hệ thân thích, vì tiện cho nên vẫn luôn đứng trong phòng bếp, tránh cho tương lai có người nói Tần Tinh Tinh ở trong bếp với một đám nam nhân, đối với thanh danh cũng không tốt.

Tục ngữ nói rất đúng, trước cửa quả phụ thị phi nhiều, những lời này một chút cũng không giả.

Người Tần gia thôn thấy trong nhà Tần Tinh Tinh xuất hiện nhiều nam nhân xa lạ như vậy, lập tức liền hướng tới phương hướng không tốt mà nghĩ.

Người bên ngoài cũng không có đi vào, liền ở bên ngoài nhàn thoại, ngẫu nhiên nhìn vào trong nhà Tần Tinh Tinh tràn ngập khinh bỉ.

Người trong viện Tần Tinh Tinh thấy cái tình huống này, vội vàng hướng trong phòng bếp hô: "Viên nương tử, nhà người có người tới".

Tần Tinh Tinh bởi vì lúc này trong nồi vẫn còn đường chưa ngao tốt, không thể rời đi, vì không muốn lãng phí một nồi này, nàng tạm thời không có đi ra ngoài. Nghĩ chỉ chậm vài phút, chắc sẽ không xảy ra cái chuyện gì lớn. Vì thế chỉ là mở miệng nói: "Phiền toái vị đại ca này kêu họ chờ vài phút, ta sẽ ra

ngay đây".

Ai ngờ chỉ có vài phút thời gian, liền thật sự có người bắt đầu náo loạn.

Từ khi có xe ngựa kéo đồ đạc tới hỏi thăm địa chỉ nhà Tần Tinh Tinh, liền có người ngồi không yên.

Hoàng Thúy Bình bởi vì bị Tần Tinh Tinh chèn ép, trong lòng rất không thoải mái, nghĩ muốn đi theo xem náo nhiệt, vừa mới ra cửa liền gặp Tống Như Hoa, hai người nhìn nhau cười, liền cùng đi theo xem náo nhiệt.

Chờ tới khi hai người tới trước cửa nhà Tần Tinh Tinh, vừa lúc nghe được Tần Tinh Tinh nói chuyện.

Kết quả hai người ở đó người một câu ta một câu, âm dương quái khí bắt đầu nói.

"O! Trong nhà tới nhiều người như vậy thật náo nhiệt".

"Nam nhân vừa mới chết liền có thật nhiều nam nhân khác tới cửa, không chừng tới đây làm gì đó"

"Nhiều người như vậy ở cửa chờ cũng không ra, không biết ở bên trong làm chuyện mờ ám gì?".

"Vốn dĩ ở trong nhà nghèo tới nỗi không một xu dính túi, lại có tiền mua nhiều thứ như vậy, ai biết tiền này ở đâu ra".

Hai người càng nói càng thái quá, thế nào cũng phải đem thanh danh của Tần Tinh Tinh bôi xấu không chịu được.

Một ít người trong thôn cũng bắt đầu nhú mảy. Tần Tinh Tinh dù sao cũng cùng Tống Như Hoa và Hoàng Thúy Bình có quan hệ thân thích, lời hai nàng nói vẫn là rất có phân lượng, dễ dàng khiến người khác tin tưởng.

Chờ tới khi Tần Tinh Tinh từ trong nhà bếp đi ra, người bên ngoài cơ bản đều cho rằng nàng là cái người không tuân thủ nữ tắc.

Hoàng Thúy Bình cùng Tống Như Hoa đắc ý dào dạt nhìn Tần Tinh Tinh rất có loại cảm giác tiểu nhân đắc chí.

Hết Chương 20.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Phương pháp từ đâu ra

Edit: Hương Hương

Trùng hợp, người lão Tần gia cùng Lí chính và tộc trưởng cùng nhau tới.

Đây vẫn là lần đầu tiên Tần Tinh Tinh từ khi xuyên qua gặp được cha mẹ, gia gia nãi nãi của mình.

Tần Bá Dân vừa vào cửa đối với Tần Tinh Tinh trêu ghẹo nói: "Tinh Tinh, đại gia gia lại tới nhìn ngươi".

Tần Tinh Tinh đối với chuyện này liền cười sáng rỡ, nói: "Nhìn đại gia gia nói kia, là Tinh Tinh lại phiền toái ngài. Gia gia nãi nãi, cha mẹ, các người cũng tới, bởi vì nhà nhỏ không có nhiều chỗ để ngồi, các người cũng đừng ghét bỏ".

Tần Bá Dân phát phát tay, nói: "Không cần, ngồi ở trong sân là được, rộng rãi thoải mái".

Tần Bá Quân là gia gia Tần Tinh Tinh, là một anh nông dân trung thực, cũng không có nhiều chú ý như vậy. Thời điểm hắn tới, Tống Như Hoa liền ngừng khóc, thành thành thật thật đi theo phía sau, không dám nói một lời.

Mà cha mẹ Tần Tinh Tinh vẫn luôn đem lại cảm giác không tồn tại gì. Hai người đối với nữ nhi Tần Tinh Tinh cũng coi như là yêu thương, nhưng vẫn luôn cảm thấy áy náy, cũng không mở miệng nói chuyện với Tần Tinh Tinh, cúi đầu đi theo phía sau Tần Bá Quân.

Nãi nãi Tần Tinh Tinh thoát nhìn là một lão thái thái rất có phúc khí, cả người ăn mặc sạch sẽ, cũng không nói gì. Nàng cùng nhóm quái bà bà cổ quái xảo quyết không giống nhau, lại còn đem quyền hành quản gia giao cho con dâu cả Đồng Phương.

Ghế đá trong sân, đều để ba người Tần Bá Quân, Tần Bá Dân, Tần Gia Bá ngồi.

Ba người này phân biệt là gia gia Tần Tinh Tinh, Lí chính cùng tộc trưởng.

Tộc trưởng Tàn Gia Bá là tù tòi, ở trong Tàn gia thôn mở một tư thực, ngày thường đều là dạy bọn hậu bối đọc sách, rất ít quản sự. Trong thôn mà có chuyện, đại bộ phận đều là tìm Lí chính. Chỉ khi có nhà nào phân gia, hẳn mới ra mặt.

Cho nên, dựa theo quy củ trước kia, vẫn là Tàn Bá Dân mở miệng trước, nói: "Tình Tình, người là xảy ra chuyện gì? Ta nghe người ta nói có chuyện tình quan trọng liên quan tới thanh danh của người, đây cũng không phải là chuyện nhỏ".

Tần Tình Tình bị nhiều người vây xem như vậy cũng không ngượng ngùng, hào phóng tự nhiên tiến lên, nói: "Hồi đại gia gia, chuyện là như thế này. Tiểu thẩm các nàng không biết từ đâu chạy tới nói nhà ta có một đồng người, còn nói thanh danh của ta không tốt. Ta chỉ ở trong nhà dạy những người này làm đồ ăn mà thôi, hơn nữa chuyện này còn có Xương Hi thúc hỗ trợ thu xếp, có chuyện gì ngài có thể hỏi hẳn".

Tàn Bá Dân không ngờ trong chuyện này còn có quan hệ tới Tần Xương Hi. Vừa nghe đến nhi tử không đọc sách thật tốt, thế nào cũng muốn làm buồn bán cũng trộn lẫn trong đó, hẳn tức giận đến râu đều dựng lên.

Thanh âm trở nên nghiêm khắc hơn, nói: "Người cái tiểu tử thôi, còn không mau tới đây giải thích với ta xem rốt cuộc là có chuyện gì".

Tần Xương Hi thấy lão cha hẳn tới đây, nghĩ trốn ở trong đám người. Kết quả tránh không được, đành phải chui ra. Đầu tiên là cười chào hỏi mấy vị trưởng bối, sau đó mắt nhìn Tần Tình Tình. Trong lòng cười khổ nghĩ, một lượng bạc này của Tần Tình Tình đúng là không dễ kiếm.

Hắn sắp xếp lại ý nghĩ, đối với mọi người nói: "Tất cả mọi người đều biết, ta ngày thường cũng không có yêu thích gì, chỉ yêu thích làm buôn bán nhỏ. Buổi chiều ngày hôm qua lúc ta đưa đại chất nữ trở về, vừa vận tán gẫu nói nàng biết làm một loại đồ ăn mới lạ ly kỳ, liền nghĩ theo nàng học rồi đem bán lấy tiền. Muốn ta nói, đại chất nữ này quả là có một tay nghề biết buôn bán, chỉ là một món ăn đơn giản, đôi tay liền bán được hơn mười lượng bạc, so với ta thông minh hơn nhiều".

Tiếp theo Tần Xương Hi giải thích cho mọi người Tần Tình Tình là như thế nào kiếm được số tiền này, thao thao bất tuyệt không dừng được.

Tổng Như Hoa nghe Tần Tình Tình đôi tay liền kiếm được hơn mười lượng bạc, con mắt đều muốn thẳng.

Nàng không hề nghĩ ngợi liền đánh gãy lời Tần Xương Hi, reo lên: "Nàng một cái tiểu tửc phụ có thể nghĩ được cái chủ ý gì mới mẻ chứ. Khẳng định là cha mẹ nàng dạy cho nàng. Ta xem tiền này nàng phải giao ra mới được. Cái nhà này một đồng người, cái gì không phải cần tiêu tiền. Dựa vào cái gì nàng cầm phương pháp trong nhà đi kiếm tiền".

Trong khoảng thời gian ngắn, ánh mắt mọi người đều tập trung tới trên người cha mẹ Tần Tình Tình, nhìn xem hai người có thể nói gì.

Lão cha Tần Tình Tình, Tần Xương Hoa nào có bao giờ trải qua trận thế này, đầu cúi thấp hơn, một câu cũng nói không nên lời.

Lão nương Tần Tình Tình, Hà Mai Phương cũng là như thế.

Cuối cùng, vẫn là Tàn Bá Quân bực mình, thấy con trai vẫn luôn không nói chuyện, không kiên nhẫn nói: "Hai người các người rốt cuộc có dạy hay không? Đều là người cầm sao?".

Tần Tình Tình thấy cha mẹ mình là cái dạng này, không cầm được cũng có chút thất vọng.

Nàng bây giờ ở chỗ này có thể nói là không có người nào có thể theo.

Tướng công đi chiến trường sinh tử không rõ, người cũng mất tích có thể nói là lành ít dữ nhiều, mà cha mẹ trong nhà lại đều không hướng về nàng.

Tổng Như Hoa ghé vào bên người Hà Mai Phương, nhỏ giọng nói: "Nhị tẩu, người phải suy nghĩ kỹ, hơn mười lượng bạc cũng không phải là số lượng nhỏ, tức phụ của người không phải vừa lúc mang thai sao, có số tiền này vừa lúc có thể bồi bổ thân mình cho nàng. Khuê nữ đã gả giống như bát nước hắt đi ra ngoài, người nhớ lại chuyện trước đây, nàng như thế nào sẽ cùng người thân cận. Người phải nên hiểu rõ ràng, ai gần ai xa".

Hà Mai Phương cúi đầu xoắn khăn trong tay, đầu ngón tay đều đã trở nên trắng bệch. Cuối cùng, nàng đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về phía Tần Tình Tình trong mắt tràn ngập xin lỗi, nàng đi tới trước mặt Tần Tình Tình, nhỏ giọng nói: "Tình Tình, nương thực xin lỗi, nương cũng là bị buộc không có biện pháp".

Tần Tình Tình nghe xong trong lòng lạnh lùng, đối với cha mẹ chính mình không bao giờ ôm hy vọng nữa.

Nhớ trước đây, bọn họ có thể vì việc hôn nhân của nhi tử mà đem nàng gả cho một người sắp xuất chinh, hiện tại cũng có thể vì bụng con dâu mà đánh chủ ý lên tiền của nữ nhi. Tuy nói đây là trọng nam khinh nữ, nhưng cũng không thể làm đến mức khiến người ta thất vọng, buồn lòng như vậy đi, không để lại cho nữ nhi một con đường sống.

Tổng Như Hoa thấy Hà Mai Phương chủ ý đã định rồi, vội vàng lớn tiếng hỏi: "Nhị tẩu, người mau tới nói cho mọi người biết phương pháp này có phải là người dạy cho nàng hay không?".

Hà Mai Phương gật gật đầu, sau đó quay đầu đi, không dám nhìn biểu tình của Tần Tình Tình.

Tổng Như Hoa hướng về phía Tần Tình Tình lớn tiếng ồn ào nói: "Xem đi, phương pháp này vốn dĩ là của trong nhà, người còn không mau đem tiền bạc giao ra".

Mọi người vây xem thấy nội dung câu chuyện xảy ra biến hoá, cũng đều ở một bên nhìn đến mùi ngon.

Tần Tinh Tinh ánh mắt lăng liệt quét nhìn đám người bốn phía, chờ người xung quanh thanh âm giảm xuống, nói: "Phương pháp này nếu là nương ta giao cho ta, vậy ta hẳn là nên đưa tiền cho nương ta mới đúng, cùng người có quan hệ gì. Tiểu thẩm, người ở chỗ này kêu kêu quát quát là muốn trộn lẫn cái gì?".

"Mọi người trong nhà ăn cơm đều là trong một cái bếp, như vậy tiền tài tự nhiên phải giao cho của công mới đúng". Tổng Như Hoa lời nói rất là xác định.

"Như vậy dựa theo như lời người nói, phương pháp này là ta từ chỗ nương ta học được, cho nên tiền này là giao cho nương ta, mà nương ta có được phương pháp này chính là học được từ nhà mẹ đẻ, vì cái gì mà tiền này lại phải giao cho các người, mà không phải là đưa qua nhà ông ngoại của ta? Chẳng lẽ phương pháp này là từ Tần gia học được hay sao? Vậy tại sao lại là mẹ ta dạy cho ta?".

Tổng Như Hoa không nghĩ tới Tần Tinh Tinh sẽ nói như vậy, trong khoảng thời gian ngắn đứng đó ngốc.

Hết chương 22.

Bạn đang đọc truyện *Diễn Viên Y Nữ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.